

MAGYAR CSERKÉSZ

XI. ÉVF. 4. SZÁM.

Ára 50 fillér.

1930. FEBRUÁR 15.

Mi minden fér egy mellényzsebbe?

Akinek nincs mellényzsebe, a cserkészing zsebébe is elrejtetheti az 1930. évi

CSERKÉSZ-NAPTÁRT,

amiben minden a cserkészeket érdeklő tudnivaló megtalálható.

A Cserkésznaptár ára 1.50 P. Kapható a Cserkészboltban és a Magyar Cserkész kiadóhivatalában.

Akinek nincsen 1.50 P-je, az is megszerezheti,

ha a Magyar Cserkésznek 2 (legalább féléves új) előfizetőt szerez. Aki a legtöbb előfizetőt szerzi, azt egy rendkívül szép ajándékkal lepi meg a Kiadóhivatal.

A m. kir. honvédség zenekari szállítója:

Sternberg

kir. udvari hangszergyár

Budapest

VIII. kerület, Rákóczi-út 60. sz.

(Saját palotájában.)

Hegedű ... 5 P
Jóhangú ... 8 P
Jóhangú és jókidalgozású ... 10 P
Még finomabb ... 12 P

Gítár ... 20 P
Kitünő hangú ... 30 P
Remek hangú, erős ... 40 P
Mandolin ... 17 P

Cserkész-harmonika ... 12 P
Kétváltós ... 16 P
Kétsoros ... 18 P

Koffer-be-szélőgép ... 40 P
Kitünő hangú, remek munka ... 55 P
Pompás hangú luxusgép, melyben 6 db lemez elhelyezhető ... 65 P

Cserkész-szál harmonika ... P 1.-
Egész finom ... P 1.50

REMINGTON

Portable

írógép

Az egész világon ismerik és elismerik a Remington Portable írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly, hordozható gép a

REMINGTON PORTABLE

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE, mint a többi legújabb modelljeinket díjmentesen, vételkényszer nélkül mutatjuk be országszerte, kedvező fizetési feltételek mellett, 18 havi hitlere is.

Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrassy-út 12.

a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Írógépeink kiválóságáról véleményt adhat a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 12 PENGŐ - FÉLÉVRE 6 PENGŐ - NEGYEDÉVRE 3 PENGŐ
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V. KERÜLET, NAGY SÁNDOR-UTCA 6. SZÁM. CSERKÉSZHÁZ

A CSERKÉSZ VIDÁM.

Farsang van, még pedig jó kiadós, hosszú farsang. Van is multság, házibál, zsúr, tánc bőven, mert az emberek úgy gondolják, hogy ebben a farsangi időszakban nemcsak lehet, hanem egyenesen kutya kötelesség minél többet mulatni. Tudom, hogy ti is sokat hallotok mostanában mindenféle multságáról, sőt talán egyen-kettőn személyesen is részt vesztek. Éppen azért talán nem lesz érdektelen, ha egy kicsit most mi is a farsang témájáról, a multságáról beszélgetünk.

Vagy talán nem méltó ez hozzánk? Mert nekünk komolyabb témáink is vannak, amelyeket meg kell beszélünk. Igaz, van sok sokkal mélyebb, sokkal lelkibb kérdés, amelyekről nem ártana elmélkedni, de aligha van ennél időszerűbb, amely ebben a mulatós időszakban több cserkésznek az agyában, gondolatában motoszkálna. Azután meg multságáról is lehet komolyan beszélgetni. Ez is lehet a mi nagyon is szükséges eszmecserénk tárgya.

Mi köze van a cserkésznek a multságához? Csupán csak annyi, hogy a cserkész is mulat. Kell is mulatnia, mert a cserkész vidám s ezt az ő vidámságát éppen az igazi multság, a léleknek nemes felüdítése szolgáltatja. A jókedv, a derű nemcsak tulajdonsága a cserkésznek, hanem egyenesen kötelessége. Igenis, nekünk vidámnak kell lennünk, nemcsak azért, hogy lelkünk derűjével, ajkunk mosolyával napsugarat vigyünk a sokszor olyan nagyon szomorú emberek közé, hanem azért is, mert csak akkor végezhetünk igazán jó munkát, ha jókedvűek, vidám lelkűek vagyunk. Aki nem tud szívből kacagni, az munkájában is keserű s embertársaival való érintkezésében legalább is unalmas.

Éppen ezért minden olyan multság, mely alkalmas arra, hogy a szó nemes értelmében vidámmá tegyen bennünket, lehet a cserkész multsága. De könnyörtelenül ki kell kapcsolni a cserkésznek életéből minden olyan tevékenységet, akármilyen gyönyörűséggel bíztat is, akármilyen tetszetősen csábít is, amelynek a vége kiábrándulás, keserű szájíz, testi, vagy lelki csömör lehet.

Lássátok, azért jó, ha egy kicsit beszélgetünk a multságáról, hogy éppen ettől a csömörtől megszabaduljatok, hogy a ti multságotok mindenkor cserkészhez méltó, vidámságot fakasztó legyen.

Nincs itt hely arra, hogy ezt a témát egész részletességgel tárgyaljam. De nincs is erre szükség. Én most csak néhány nem is új, de eleget soha sem ismételhető elvi megállapítást szeretnék leszögezni azzal a kéréssel, hogy a megbeszélést a legközelebbi összejövetelen folytassátok, lehetőleg a parancsnok úrnak, de legalább is egy, vagy két vezetőnek a bevonásával.

Mindenekelőtt a multság idejéről szeretnék beszélni. Mert ha multság miatt baj van cserkész- vagy diák-

körökben, akkor a legtöbb baj abból származik, hogy nem tudjátok jól megfontolni azt, mikor szórakoztatok. A legtöbb fiú beleesik abba a hibába, hogy mindig kész a multságra, amikor csak erre alkalom nyílik. Ez pedig nagy baj. A cserkész csak akkor szórakozhat, akkor mulathat, ha van erre ideje. Amíg kötelességét el nem végezte, amíg munka vár rá, addig nincs joga szórakozni. Az ilyenkor mulatásra töltött idő nem hozhat lelki felüdülést, derűt. Mert legalább is a multság végén ott van a lélekben a kötelességmulasztásnak keserű íze, a lelkiismeretfurdalás, amely sokszor kínzóbb, mint amennyi örömet hozott a szórakozás. Gondoljatok csak arra, hogy milyen kínos egy olyan latin- vagy német-óra, amelyet azért szorongtok át készületlenül, a feleléstől való remegésben, mert tanulás helyett valahol mulattatok. Sohase tegyétek túl magatokat könnyelműen egy-egy ilyen lelkiismeretfurdalástól terhes órán. Inkább gyegyezzétek meg jól annak tanítását, mely azt hirdeti, hogy csak akkor szórakozhatunk, mulathatunk lelki felüdülést hozó jókedvvel, ha kötelességünk elvégzése után, mintegy munkánk jutalmaként megyünk szórakozni. Aki másként tesz, az nem cserkész, mert lehet, hogy most még csak egy latin- vagy számtan-leckével marad el, de ez a rendszer idővel lemarasztja sokak érdekét érintő kötelességteljesítésről s végül lemarasztja magában az életben is. Ne feledjük hát, hogy a cserkész csak akkor szórakozik, ha elvégezte, ha jól elvégezte munkáját.

Ezután következik a másik fontos kérdés: hol szórakozzék a cserkész? Vajjon el lehet-e mindenüvé mennie, ahova hívják, ahova elmennek a többiek, a nem cserkész jóbarátok, meg a nagyobb fiúk? Erre a kérdésre is csak elvben felelhetek. A részletes megoldást reátok bízom. A cserkészelv csak az lehet, hogy mi csak ott mulathatunk jól, ahol a mi törvényeinknek megfelelő szellem uralkodik.

Amelyik moziban olyan film pereg, amely bántja az én jó ízlésemet, az én tiszta felfogásomat, az én erkölcsi érzékemet, oda semmiképpen nem megyek el; amelyik színházban nem a tiszta művészet az úr, hanem ahol a rosszízű közönséghez s az erkölcsatlansággal határos színpadi fogásokhoz alacsonyodtak le, ott nekem nincs helyem; amelyik társaságban sem a modor nem úri, sem a közönség nem méltó hozzám, onnan én elmaradok, ha még olyan szívesen hívtak is. Igen, mert én cserkész vagyok, akinek az életcélja a folytonos tökéletesbülés, aki emelkedni akarok a szórakozás idején is, aki nem vagyok hajlandó lealacsonyodni még a legcsábítóbb hívásra sem.

Tudom én azt jól, hogy nehéz ám ellentállni, mert az embert gyerekesnek, anyámasszonykatonájának, gyávának csufolják, ha egy magasabb álláspontot képvisel. De a cserkésznek meg kell tudni állnia. Igen, mert a cser-

készít támogatja a fogadalma s erőt ad neki a tíz törvény, amelyet élete szabályozójául fogadott.

— Ugy van, testvér! Téged a te cserkészszmivoltod kötelez is, meg erőssé is tesz arra, hogy csak ott szórakozzál, ott mulass, ahol a lelked nem mocskolódik be, hanem felüdül, ahol a tiszta derű számodra csak új erőgyűjtést jelent, ahol kacagva is egyre különb, egyre cserkészibb leszel!

Ha azonban elvégezted híven a munkádat s nemes szórakozásra nyílik alkalom, szívesen elmegy te is oda, ahová az emberek azért gyűlnek egybe, hogy feledjék az élet terhet, hogy maguknak és egymásnak vidám perceket szerezzenek. S ha itt vagy, hogyan viselkedjél? Még erre a kérdésre akarok néhány szóval válaszolni, szintén csak úgy, hogy feltételezem: a részletes megbeszélés nem marad el, hanem az itt leírtak alapján töviről-hegyire megbeszélitek valamelyik alkalommal azt, hogy a cserkész hogyan szórakozik, hogyan mulattat?

Én csak azt mondom, hogy mindig, a mulatságban is, légy, maradj cserkész! Ebben minden bennfoglaltatik. Mert a cserkész törvény mindig útbaigazít. Megmagyarázza neked, hogy társaságban vidámnak, jókedvűnek kell lenned, hogy Te is adj valamit a jó hangulathoz, de ugyanakkor ugyanez a cserkész törvény megóv attól, hogy tolakodó, alkalmatlan, túlságosan hangos, egyszerűen kellemetlen légy. Cserkészváltod természetessé teszi, hogy te mindenütt szerény vagy, nem akarsz se feltűnni, se szóvivő lenni, de igenis itt is, a mulatságban

is szolgálsz, figyelmeddel, meggondolt, okos beszéddel, udvarias magatartással, természetes jókedvvel. Nyitott szemmel jársz a zsúrokon is, megfigyeled az embereket, elsajátítod mindazt, ami szép, kedves és jó, itt is tanulsz, hogy ne csak a táborban, hanem a parketten is megállj a helyedet. De mindent a cserkész szemüvegén keresztül vizsgálj, a cserkész törvény szűrőjén szűrsz át s azért számodra nem hozhat veszedelmet a léhaskodók ugratása sem. Te mindig cserkész maradsz: nem mámorosodsz meg a bortól, nem szívod tele a tüdődet nikotinnal, nem tömöd tele magadat, mintha otthon mindig éheznel s te magyar cserkész maradsz akkor is, ha nőtázní kell, akkor is, ha táncrea perdülsz. A te szép magyar nőtáidból, délceg, nemes, szemérmes táncodból mindenki azonnal észreveszi, hogy itt nem holmi néger, vagy álnéger ficsúr nyeglészkedik, hanem magyar úr mulat. Mert a cserkész a szó igaz értelmében magyar úr, ha csak akkora is, mint az öklöm. Nemes úrrá teszi lelki előkelősége.

Lássátok fiúk, ezt az előkelőséget vigyetek bele a ti farsangotokba, a ti mulatságotokba! És akkor én nyugodtan állítom: a cserkész számára nem lehet veszedelmes a farsang sem, mert a tíz törvény a mulatságok síkos parkettjén is biztos léptekkel vezet benneteket úgy, hogy innen is csak meggazdagodva jöttök vissza a derűs, jókedvű munka színhelyére, a cserkészotthonba.

Kálmán bácsi.

B.-P. HETVENHARMADIK ÉVE.

Szokásbajött sok országban, hogy február 22-én, a főcserkész születésnapján, külön összejövetelt tartanak a cserkészcsapatok és hálás szívvel ünneplik az Alapítót.

Másutt, ha nem is rendeznek külön ünnepséget, minden cserkész a nap egyik nyugodt órájában két perccel szentel annak, hogy át-gondolja, mit köszönhet neki. A svájci cserkészek tavaly ezt előre megállapított időpontban, egyszerre tették az ország minden részén.

B.-P. hetvenkettedik születésnapját tavaly hajón, a Földközi tengeren, csendben akarta megülni feleségével, a lányok főcserkészeivel együtt, akinek tudvalevőleg ugyanarra a napra esik a születésnapja. A hajó utasai azonban megtudták ezt és meglepetésül az ebédhez hatalmas tortát tálaltak fel, amely cserkészjelvényekkel ékeskedett és körülvették az egész hajó üdvözlőkártyái.

Az agg főcserkész erőt gyűjteni ment a Földközi tengerre. Erős, egészséges akart lenni a birkenheadi nagy találkozón, hogy minden rossz idő ellenére is mindvégig résztvehessen a

hatvanezrek örömeiben. Ezért járta be a napsugaras Rivierát, Északafrikát, a spanyol, portugál partokat és szigeteket. Közben egyre-másra látta a cserkészeket, akik olyan

örömmel várták, hogy nem maradhatott inkognitóban előttük. A „Kék Tengerparton“, Nizzában és másutt, de Afrikában is francia cserkészekkel, Cadizban, a marokkói kikötőkben és a Kanári szigeteken spanyolokkal, Gibraltárban brit és Sierra Leone-ban fekete cserkészekkel találkozott, miközben „rangrejtve“ pihent!

Montecarlóban kislányával sétált „civilben“, de gomblyukában ott ragyogott a liliom. Ennélfogva nem csodálkozhatott azon, hogy az utcán járó cserkészek tisztelgéssel köszöntötték az ismeretlen öregurat. Azonban nem maradhatott sokáig ismeretlen. Felismerte egy szemfüles örsvezető. Feliasztotta a fejedelemség minden cserkészt és alig végzett B.-P. a fejedelem ebédjével, ahol átvette legújabb érdemjelét, cserkész-szemlére kellett mennie.

Kitavaszkodott és áprilisban Verdun-ben, a háború egyik legforróbb színterén

Lord Baden Powell a magyar táborban.

járt a főcserkész fiával, a tizenöt éves Péterrel. Megmutatta neki a világdúló évek nyomait a „békeharsonás“.

Amerre járt, ahol cserkészt látott, száz szónak is egy volt a vége: „Jertek ám el az angliai Jamboreera!“

Mert igaz ugyan, hogy az Odon Charterhouse villogószemű kisdíákjából, a mesés India huszárhadnagyából, a világjáró attaséból, a trópusi nagyvadászából s — ahogy az egész világ megismerte — Mafeking oroszlánjából a béke harsonása lett és a világ főcserkésze sok milliónyi ifjúság diadalmas vezére. — De hátra volt még élete legszébb diadala, élete koronája és ezt meghozta számára az „arany-nyilas“ Jamboree. Áldotta Istent, hogy megérhette!

B.-P. újabb dísznevet kapott: „Arrowe bűvös íjjász“.

Volt, aki azt hangoztatta, hogy az első aranynyilat már 21 évvel előbb lőtte ki a bűvös íjjász és az azóta repül a Béke és Jóakarát célja felé. Az íjjász mindig csak azt nézi, halad-e tovább az első nyíl.

Arrowe Park erdőcskéi között a cserkészlet a maga nagykorúságát ünnepelte. A mindig derűs, jóságos szemű öreg főcserkész, minden fiú eszményképe, boldog volt, hogy hatvanezer híve közt élhette át a szép napokat. A legnagyobb boldogságot nem az okozta, amikor a cserkészruhás walesi herceg kihirdette, hogy a királyi kegy a lordok sorába emelte a főcserkészt és ezzel megadta neki a legtöbbet, amit a nagykorúság ünnepén a cserkészletért uralkodói elismerés nyújthat. Megkapta az első osztályú magyar érdemkeresztet és több új kitüntetését. De Lord Baden-Powel of Gilwell — mert a cserkészlet Mekkájáról választotta nevét — sem a lakókocsis autóremeknek, sem a rengeteg egyéb ajándéknak — magyar kulacstól ír nadrágtartóig — nem örült annyira, mint annak a lelkes szeretetnek, amellyel az egész ifjú világ elárasztotta.

A nemzetek utolsó felvonulásában benne volt minden: vidám fegyelem, nemzetközi testvériség és a főcserkész iránti hódolat.

És B.-P.-nek ez volt a legnagyobb boldogsága, hogy a Jamboreen találkozott a nagykorú ifjával, a férfivá lett cserkészzel. Különös öröme telt a mozgalom apjának abban a 700 öregcserkészben, akik heteken át végtelen önfeláldozással készítették elő és bonyolították le a történelem legnagyobb fiútalálkozóját.

Következtek a pihenés napjai. A Jam-Roll (lekváros zsemlye — ahogy B.-P. a lakókocsis autót a Jamboree és Rolls-Royce összetételéből elnevezte) egész ősszel üzemben volt. A főcserkészi család ezen járt táborozni. Ha nagy volt a sár — ami pedig Anglia vadregényesebb helyein „megesik“ — nekiáll a Jam-nek, meg a Roll-nak is Lady B.-P., Péter, Haether és Betty.

A sok viszontagság és kalandos gyarmati élet nem törte meg életéretjét. Ősz sportember B.-P., de 73 éves korában is edzett.

Öreg korára is az, ami volt. Dolgozik hajnaltól napestig. Pompás humorú, termékeny író, balkézrel is kitünő rajzoló. Könyvei, cikkei, amelyeket nem szűnt meg ontani, nem költői művek. Képzetele sohasem csapongott túl a valóságok világán. Az igazság írója maradt mindig!

Ebben az évben az öreg főcserkész filmszínész is lett: egy angol cserkészfilm sztárja. Szerepe nem nagy, de főszerep. Egy utagyerek, aki a Scouting for Boys-t olvassa, meglevenedve látja a könyv íróját és példáján lelkesedik. Ezek a felvételek Békehalomban, B.-P. otthonában készültek.

B.-P. áldása lett milliónyi utagyereknek, de még több más fiúnak. Eleven példa. Híve Anglia egyházának. Hisz az isteni jóságban, az isteni igazságban. Gyakorlati keresztény, aki tettekkel váltja valóra hitét, türelmes és megértő minden igaz meggyőződéssel szemben. A Jamboree nagy istentiszteletén a canterbury-i érsek áldólag tette kezét a főcserkész öreg fejére: „Az Úr veled van, érdemes, nagy férfiú!“

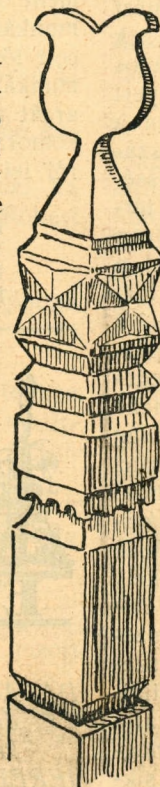
kj.

A SZÉKELY NÉP MŰVÉSZETE.

Ruha, kerámia.

A kapu díszességével, ékességével vetekszik a székelly ember házának belső szépsége, a bútorok pompája. Többnyire komor, tompa alapra festett, csillogó színű virágdísz, a stilizált virágok vagy edényből felnyúló szárról széthajló hajtások végén ülnek, vagy — a barokk művészet jellemzője — csokrétaiba kötve töltik ki a sikot. Sohasem igyekeznek a természet utánzására, mindig síkba stilizált. A komor alapon erőteljes dekoratív hatása van a szétszórt apró világos foltoknak, ez a magyarázata annak, hogy a székelly bútorok elmaradhatatlan dísz a gyöngyvirág, nejelejs. Gyakori a rózsza, tulipán, szegfű stb. A bútorokra festett díszítés csak annyiban különbözik a ruhák hímzett díszétől, amennyiben az anyag belső törvénye parancsolja. Különbözik ugyanaz a dekoratív ösztön, ugyanaz a mélytűzű, forró temperamentum árad ki benne.

Mielőtt a székelly viselet és a ruhák díszítésének leírásába kezdenénk, meg kell említenünk egy olyan fagaragó művészetet, mely őseink, úgylátszik az egész magyarság néprajzi területén általános volt. Leghosszabb életű a székellyégnél maradt s innen van az, hogy a köztudatban mint székelly sajátosság él: a kópjafa. Megfagaragott, ékesen metszett, rovátkolt, és nincsen csillogóra festett gerenda, melyet a sír fejének a földbe állítanak. Eredetére nézve legvalószínűbb az, hogy abból a (néhány magyarországi vidé-

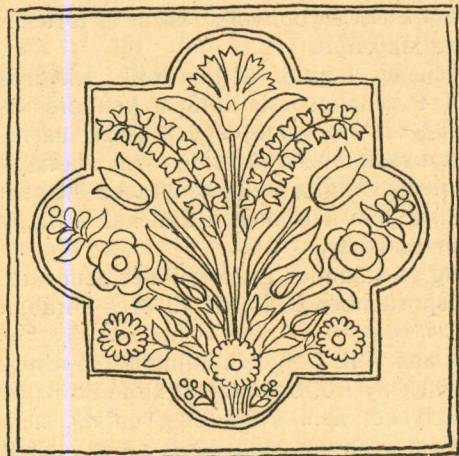
Kópjafa.

ken „kivüvőfának“ nevezett) rúdból származott, melyet a koporsó alatt keresztül dugva a halottvívők használtak. Eredetileg erre a célra kópját használtak, melyet pántlikákkal ékesítve szúrtak a sírra. Talán ezt bizonyítja az is, hogy régebben nők sírjára nem tettek kópjafát.

A ruházatban is sok olyan ősi formát őrzött meg a székelly, mely az alföldi magyarnál feledésbe sülyedt. Az éghajlati viszonyok s az életmód különbsége magyarázza meg azt, hogy a székelly egészen más ruhadarabokat őrzött meg, mint a síklakó, pásztorkodó, földművelő magyarság. A bő, vászon gaty a zordon hegyvidéken nagyon is lenge viselet volna. A székelly „harisnyának“ nevezi az ő feszes, zsinóros, vitézkötéses magyarszabású nadrágját, melyet házilag készített fehér darócposztóból készít. Télen csizmát, nyáron bakkancsot visel. A mellény, kabát, bekecs nem sokat különbözik a magyarságétól. Szúrt, az alföldi pásztornak ezt az előkelően díszes és nemes ruhadarabját a hegyetjáró, erdőirtó székelly nem tudja használni. Olyan újratlan bekecsét vagy zekét visel, ami az erős mozgásban nem akadályozza.

A „fehérszékely“ viselete általában csipkés nyakú, újjú ingváll. Fehér vászon „fersing“ (alsószoknya), színes háziszöttes „rokolya“ (viganó), színes „lájbi“ és télen „rékli“, „derék“ nevű kabát. Kötényük színes csipkével szegve. Régebben általánosan piros csizmát viseltek.

A székelyek viselete nem olyan díszes, pompázó, mint a magyarországi, de a szűcsbűvészek mustrája szakasztott mása az alföldieknek, dunántúliaknak, felvidékieknek.

Székely bútór festett dísz.

szegletes formákkal, ritkább, lazább térkitöltéssel szerepelnek. Nagyobb, fontosabb szerephez jutnak az indák, szárok és levelek. Lehetetlen ezeknek a varrottasoknak a moldvai tatárokéval való rokonságát félreismerni. (A Hungária-úti Néprajzi Múzeumban bárkinnek módja nyílik az összehasonlításra.) A torockói irottas (nagyírásos) éppolyan ősi tulajdona ennek a népnek, akár a hímzés vagy maga a viselet. Az egész székelység területén elterjed, mértani idomokból álló keresztaszemes és szálontfekvő öltéssel megírt varrottasok nyilvánvalóan az erdélyi szászoktól átvett eljárás mégis önálló jellemet, egyéniséget kap attól a szabadságtól, lendülettől, mellyel a székely vérmérséklet megelégszti.

A székelység a némettel szemben általában erős ellen-szenvet érzett.

Mindennek dacára az erdélyi szászokkal meglehetősen jószomszédi viszonyban álltak. Az értékek kölcsönös cseréjének számtalan nyoma maradt. Így jelentékeny bővülést jelent a székely építészetben a templomépítés, melynek alapjait a szászoktól tanulták. A Székelyföldön általános templomok, tornyok gótikája erre a szászoktól nyert alapra emelt sajátos stílus. Olyan építészeti, melyben a kis székelység önmagát valósította meg. Ugyanígy a szászoktól tanulta bútoraiknak készítését és az agyagművészetet is, de ebben is teljesen és sajátosan egyéni útra tértek. A székely fazekas éppen csak a mesterséget leste el a szász atyafijától, az edény formáit már maga fejlesztette, a díszeket már a maga ősi képességéből vette. Igaz, hogy az edényeire ő is festett és rajzolt néha szarvast és madarat, nagyritkán még embert is, de ezt is száz lépésnyiről meg lehet különböztetni a szász fazekas munkájától. A szász természetutánozó szándékával szemben a székely stilizál. Virágot, madarat, embert, szarvast a legegyszerűbb vonal értékére egyszerűsíti. Látszattani (perspektivikus) ügyeskedéssel nem akarja a természet, a valóság megközelítését. Díszei tisztán síkdíszek s a természet illü-

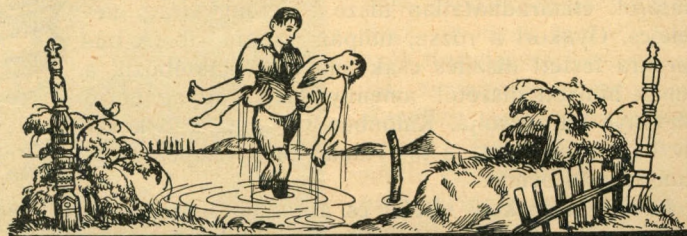
zióját a könnyedség, a képzelet lelkesége, a lobogás és értelmesség adja. Edényformák és díszek vidékenként és néha mesterenként árnyalatnyi különbségeket mutatnak. Így például a tordai edények formái általában gömbölydedebbek, fehér öntőfölddel bevont oldalukon, csurgatóval („gurguly“) kék írásos a díszítés. A szgrafitos edények az ú. n. küküllői korszak úgylátszik egyetlen küküllővidéki műhely gyártmányai 1800 tájáról. Az alapanyagra előbb vékony fehér, azután kék réteget vonnak. A kékbe vonalas díszet karcolnak, úgyhogy az alatta levő fehér előtűnik.

Fazekasmesterek készítették a székely szobáknak különös díszül szolgáló „mázás kemencék“ kályhafiókjait is. Ezek dombormives virágmintákkal, egyszínű zöld, kék, ritkán barna mázzal készültek. A székely fazekasok között volt már néhány szobrasszá fejlődő tehetség is. (Molnár Dani, az állatszobrász és a most virágjában lévő Vas Áron.)

A székely ember élete a természet mostohasága melletti és az évszázadokon át meglehetősen szűkre szigetelt keretek között sokkal zsúfoltabban fejlődött, mint a siklakóké. Nyáron földcséjéjét túrta, télen erdőt irtott, fát vágott, kora tavasszal és ősszel tutajozott, fuvarozott. A fiúgyerekek már igen korán önállóan hajtották havasi legelőre az „állatokat“. Bizony kemény munkát, valósággal harcot kell folytatni, hogy a szűkmarkú élettől a megélhetésnyi javakat kicsikarhassák. Ruházati, háziesszközökben való szükségletüket is maguk látják el. Vásárokra odahordott holmit a fuvar drágította. Ők maguk messzi földeket bejártak fuvaros útjukban, sok mindent láttak, ellestek, de igényeikkel megmaradtak az anyagi erejük kereteiben. Bővült ismereteik leleményessé tették őket, a szükség szárnyat adott a képzeletüknek. Így keletkeztek a fúvó-faragó ezermesterek. Ha elromlott a faluban egy-egy óra, őhözájuk vitték, ha a templomnak harmónium, ékeesen írott szószék, pad, ajtó kellett — ők azt is elkészítették s ha háború tépte az országot, közülük került az ágyúöntő Gábor Áron.

A székely ellette, amint messziföldön látott s ha hazament ő is csinált ugyanolyan, vagy még díszesebb taplómunkát, az erdőn talált vetett agancsból cifrán vésett, karcolt löportartót, késnyelet csinált. De mindenre, minden munkájára, a maga tömörrezsúfolt életének, lelkületének arcát adta. Ennek a küzdelmes, drámai életnek, ennek a komoran látó, és mégis belső örömmel teli, csendes alapról fel-fellobbanó léleknek dala önmagáról:

„Székely vagyok, szabad bécek lakója,
Kapum előtt foly a Nyárad folyója.
Vigan foly, ha menten hagyják
De ha vizét elgátolják:
Kicsap akkor rétre, kertre, szántóra...” Szokolay Béla.

ELETMENTÉS

A Föcserkész úr ömeltósága

PATATICS IMRE 7. sz. csapaibeli cserkésznek, fül-doklonak úszva végzett mentéséért az életmentő kitüntetést adományozta.

JEREB FRIGYEST bátor életmentésért dicséretben részesítette.

Gyurka és a birkenheadi suszter.

A Jamboree-n kötött barátságok szülőanya nem egyszer a véletlen volt. Lássuk csak, hogyan ismerkedett meg Gyurka Róberttel, a birkenheadi F. R. G. csapat tagjával!

Gyurka a sokat emlegetett Arrowe-parki sarat kaparta a magyar tábor előtt s időnként megtörülte izzadt homlokát.

Az égen kósza felhők szágudottak délről észak felé. Legnagyobb részük már Chester táján lehullatta zápokönyveit, de jöttek erre terhes felhők is. Ezek a Wirral-félsziget agyagos talaját puhították.

Gyurka a tőle telhető legnagyobb ambícióval hányta a sarat az útról s közben keservesen füttyült.

Egy vékony, mezítlábas angol cserkész mosolyogva nézte, majd a vállára ütött:

— Jó munkát! — mondta tört magyarsággal, lehetetlen hanglejtéssel. Ezt a köszönési formulát már ellesték a magyar ajkáról az idegen fülek.

Gyurka ránézett s kezét nyújtotta:

— Szervusz, öcskös! Arra tifelétek is volt eső?

— Volt, hála Istennek!

— Azér'!

Ezzel meg is szakadt volna a társalgás, ha Gyurka ki nem egyenesedik ismét pihenni.

Az angol fiú két marokra fogta a lapátot s fürgén kortorta oldalt a sarat.

— Segítek egy kicsit. Aztán te is eljöhetsz segíteni, ha majd én leszek a napos sárkaparó. Egyébként Róbert Brookman a nevem.

Gyurka is megmondta a nevét.

S a marasztaló vendégszeretetet szimbóluma, a cuppogó sár közelhozta őket egymáshoz.

Gyurka tréfált:

— Róvikám, hogy van az, hogy ti csak meleg időben húztok cipőt? Valahány angol cserkészt látok, mind mezítláb gyúrja ezt az istentelen hideg latyakot.

Róbert nevetett:

— A sár tönkreteszi a cipőt. A talpamnak nem árt. A cipőtalp vékonyodik, ha koptatják; az ember talpa meg fokozatosan vastagodik és erősödik, ha használjuk. Ez egyébként is testedzés.

Uzsonnára a magyar táborba mentek s Gyurka megszította új barátjával a vajaskenyeret s a hazuról hozott szárazkolbászt.

Másnap meg ő volt Róbert vendége. Teleette magát tésztábasütött húspástétommal s ivott rá egy csajka tejes teát.

Ámbár a barátság szálai a szívből indulnak ki, de erő-

sebbek és tartósabbak, ha a gyomron is áthúzódnak. A szeretet nyelve a kölcsönös kínálgatás.

Hát így szövődött Gyurka és Róbert között a sírgtartó barátság.

Nincs is szebb dolog a világon, mint két tizenöt esztendő fiú, akik kárt karba öltve sétálnak az élet porondján, közben vakmerő pillantásokat vetnek a gyönyörű jövőbe. A töretlen, le nem gázolt, föl nem dült jövőbe, amely tele van szép lehetőséggel!

Igy jöttek-mentek Gyurkaék is a Jamboree-ország virágos mezején. Nem vették észre a haragos felhőket, amelyek nem egyszer érzékenyen nyakonöntötték őket; nem törődtek a nagy sárral, a goromba szélviharral, amely szemetet söpört a csajkájukba.

A jövőt nézték és berendezték a világot a maguk számára.

Egy esős délután Gyurka sátrában ültek. Róbert jóízűket harapott a magyar szalonnából, közben hangosan ábrándozott:

— Alkirály leszek Kelet-Afrikában. De az is lehet, hogy Indiában ütök tanyát. Csak egy bizonyos: nem leszek hivatalnok Birkenheadban.

Gyurka sóhajtott:

— Boldog angol fiúk! Ti válogathattok, föloszthatjátok magatok közt a nagyvilágot. Lehetek gyarmati úttörők; kultúrát vihetek az óceáni szigetek őserdőibe; lehetek katonák Ceylon szigetén, farmerek Kanadában, geológusok a Fokföldön, régiségbúvárok Egyiptomban vagy Tibet mély völgyeiben. Róvikám, te előtted ezer út van, te válogathatsz.

Róbert nagyot nézett:

— A jövő éppen úgy a tied, mint az enyém.

Gyurka legyintett:

— Micsoda lehetőség áll a magyar fiú előtt? Hová menjek én, ha megszereztem a mérnöki diplomát? Mert tud még, hogy én kultúrmérnök leszek.

— Eljössz velem! Együtt fogunk hidakat építeni Dél-szibériában . . .

Másnap Gyurka hiába kereste barátját a birkenheadiek táborában. A napos tiszt azt mondta:

— Brookmant hazahívták.

— Nekem nem szólt semmit. Tegnap este még együtt voltunk.

— Beteg lett az édesapja. Ma reggel hívták haza. Az öccse jött érte.

Gyurka lehangoltan távozott. Napi munkáját nem könnyítette vidám nótával, füttyel, mint máskor.

Másnap este levelet hozott neki a táborig póstás, a nyurga Csik Miki.

— Angol levelet kaptál, Gyuri!

Gyurka kivette a levelet Miki kezéből s föltépte a borítékot.

Róbert írt.

„Kedves Gyurkám! Végtelenül sajnálom, hogy el sem búcsúzhattam tőled. Képzeld, édesatyám tegnap megcsúszott a lépcsőn s karját törte. Természetesen haza jöttem, mert szükség van rám. Remélem, hogy a Jamboree folyamán még találkozunk. Ha véletlenül bent jársz Birkenheadben, látogass meg. A Barnsley-Str. 43. sz. alatt lakunk. Az autóbusz végéllomásán bármely rendőr útba igazít. Hűséges Róbertod.“

Gyurka jelentkezett a parancsnok úrnál s engedélyt kért, hogy meglátogathassa barátját.

— Holnap délben elengedlek. Ebéd után magam is bemegyek a városba, velem jöhetsz.

Birkenhead a Jamboree öröme és tiszteletére síma autótutat építtetett a várostól az Arrowe-parkig. Az autóbuszok a Park kapujáig közlekedhetnek.

Gyurka fölkérezkedett a kocsij tetejére, onnét szép kilátás nyílt a hatalmas, barátságos vidékre.

Messziről vöröslött Birkenhead téglaházainak sűrű tömege. Jobbra és balra kertek, szántóföldek, rétek, gyümölcsösök.

Gyurka fejében zsongtak a gondolatok.

— Istenem, micsoda gond, aprólékos figyelem, a talaj kihasználásának micsoda praktikus művészete jellemzi ezeket az angolokat! A rétet parcellákra osztva fölváltva használják: a juhok hol az egyik parcellán legelnek, hol a másikon.

Igénytelen szorgalom jelei tűntek szeme elé minden lépésnyomon. Az út mentén a tanyák, majorok mind ezt hirdetik:

„Keveesebbet költeni, mint amennyit keresünk!“

Ime, a boldogulás jelígeje és titka!

Az autóbusz könnyed ringással surrant tova Birkenhead külvárosának egyenes, tiszta utcáin.

A zárkózott angolok most megtagadták évezredes elveiket, a hidegnek látszó tartózkodást: — kifutottak az utcára s kedvesen integettek az autóbusz tetején mosolygó idegen cserkészeknek.

A kiugró ablakok üvegtábláit föltárták s utánuk néztek. Volt olyan család, amely sorfalat állt az erkélyen s apró zászlócskákkal hadonászott.

Az utcákon óriási cserkészliliomok virítottak, amelyeket meszelőnagyságú ecsettel festett oda a vendéglátó szeretet.

Az autóbusz nagyot kanyarodott s a vasúti állomás előtt megállt.

A parancsnok úr Gyurkát útjára bocsátotta, ő pedig a Liverpool-felé vezető tengeralatti tunnel bejáratához sietett. Óceánjárót ment nézni néhány cserkésszel.

Gyurka a tér közepén álló rendőrhöz lépett s tisztelgett:

— A Barnsley-Street-et keresem, szíveskedjék útbaigazítani.

— All right! — szólt a rendőr s botjával a távolba intett. Csakhamar föltűnt egy másik rendőr.

— A Barnsley-Streetre vezesd ezt a kis magyart!

A rendőr megindult s hallgatag készséggel vitte Gyurkát a mellékutcák zürzavarán keresztül.

— Ez a kérdéses utca! Tisztelgett, megveregette a cserkész vállát s visszatért őrhelyére.

Gyurka megtalálta a 43-as számot s a keskeny, de magas ház egyik kapuján a Brookman nevet.

„John Brookman, cipész.“

A kapun lógó fakalapáccsal kopogott. Nagysokára kinyílt a kapu s Róbert alakja jelent meg a nyílásnál, a félhomályban.

Gyurka alig ismert rá. Alakja fáradt és meggörnyedt, arca sápadt volt. Zavartan mosolygott:

— Óh, te vagy az, magyar testvérem? Köszönöm, hogy eljöttél. Jöjj be a mi szegény otthonunkba!

Gyurka belépett. Egy szűk deszkafolyosón át jutottak a szegényes lakásba. A tiszta, de szűk szoba mellett volt a műhely.

Róbert az ágyhoz vezette barátját s bemutatatta őt édesapjának.

John Brookman barátságosan nyujtotta feléje balkarját. A másik gipszben volt.

— Fiam barátja? Sokat hallottam rólad. Az én Róbertem nagyon szeret téged. Foglalj helyet!

Gyurka leült s magához vonta Róbert öccsét, a tíz éves Jackot, aki eddig ott ült apja ágyának a szélén. Azután megkérdezte a beteget, hogy érzi magát?

— Óh, nem valami kellemesen! A bordáim is megsínylik ezt a zuhanást. Attól félek, hogy sokáig kell fekdünnöm. Pedig ettől Isten mentsen meg bennünket.

Szomorú pillantást vetett a műhely felé, amely most üresen állt.

Gyurka szíve valódi cserkészszív volt, ebből a pillantásból megértette a helyzetet. Ha John Brookman nem tud dolgozni, a nyomor sápadt szelleme üt tanyát a kis családnak otthonában.

— Most érzitek, mit vesztettetek édesanyátokban. Ha legalább ő élne!

Róbert szeméből nehéz könnycepp gördült alá öccsének a feje, akit megcsókolt. Majd apjához fordult:

— Isten megsegít bennünket. Most vakáció van, ráérek, keresek valami munkát. Hiszen oly kevés kell nekünk! Ne aggódj, édesapám!

Gyurka észrevételenül belesodródott a család nehéz problémáiba. Megtudta, hogy Brookmanék eddig is szűkösen éltek s az apa csak nagynehezen tudta összekuporgatni azt az összeget, amely fia neveléséhez okvetlenül kellett.

Róbert megragadta barátja kezét:

— Ne haragudj, hogy nyomorúságunkkal terhelünk. Látd, milyen szegények vagyunk!

Hirtelen fölélnkült s körülnézett az egyszerű szobában.

— Szűk lyuk, de elég ahhoz, hogy terveket szöjünk. Csak azért is indiai alkirály leszek! Vagy legalább is hídépítő mérnök Kelet-Afrikában.

Kopogtak. Róbert összerezzen, a kopogás lerántotta őt álmai egéből. Ajtót nyitott s beengedte azt a köpcös, vörshajú embert, aki zörgetett. John Brookman fölemelkedett az ágyban s bágyadtan szólt, mikor megismerte a vendéget:

— Brown úr?

A vörös gentleman meglepetve állt meg a szoba közepén:

— No, mi az, Brookman barátom? Ön beteg?

Angol tanfolyam a Cserkészházban. Új, második félév kezdődik *március 1-én* **Fischer Sándor** bácsi vezetésével. Erős kezdők jelentkezhetnek *hétfőn és csütörtökön* 1 $\frac{1}{2}$ -től 6 óráig a **Cserkészház 11. sz. földszinti termében**. Részvételi díj négy hónapra személyenként 10 pengő, amely négy részletben is fizethető.

— Az vagyok, lássa! Jobb kartörés. A bordám is sajog.

— Hm, hm. Baj! Én meg ezt a pár cipőt akartam megtalpatatni.

Róbert nagyot nyelt s ijedt udvariassággal tolt egy szék Brown úr alá:

— Tessék helyet foglalni! Nem lesz ám sokáig beteg az édesapánk.

Brown úr fanyarul mosolygott:

— Csak nem gondolja, fiatal ember, hogy az én cipőim addig várhatnak, amíg az ön atyja meggyógyul! Láthatja, hogy papucsban jöttem ide. S holnapután West-Kirbybe kell utaznom egy munkát fölvenni. Vagy tán azt hiszi, hogy oda is papucsba mehetek? Nagyon sajnálom, Brookman úr, hogy nem ön talpalja meg a cipőimet.

Viszacsomagolta a cipőket s indult kifelé:

— Jobbulást, kedves Brookman, jobbulást!

Gyurka szíve úgy zakatolt, akár egy túlfűtött mozdony. Még a torkában is érezte a lüktetést.

Hirtelen elhatározással odalépett a cipő- és papucs tulajdonos vörös gentlemanhez s megfogta a csomagját:

— Brown úr, hagyja itt a cipőket!

Az meglepetve végignézett a csillogó szemű, kipirult arcú cserkészen s megállt:

— Ugyan úgy-e? Itt hagyjam? Aztán mért hagyjam itt?

— Holnap estére készen lesz a talpalás.

— Készen lesz? Tán bizony az angyalok fogják megtalálni, mi?

— Azzal ne gondoljon, kedves Brown úr. A cipő készen lesz, erre becsületszavamat adom.

Olyan kedvesen s olyan elszántan nézett a vörös úr szemébe, hogy az megadta magát.

— No jó! Itt a cipő. Holnap este értejük s ha csakugyan megkapom a cipőt, nem három, hanem négy schillinget fizetek érte.

Jóindulatúan nevetett s elment.

Róbert ijedten nézett barátjára.

— Mit csináltál?

John Brookman megcsóválta a fejét:

— Rossz tréfa volt! Jól tudod, hogy nem bírok dolgozni.

Gyurka műértő szemmel vizsgálta a cipők talpát, majd Róberthez fordult:

— Vezess a műhelybe s add elő a szerszámokat. Én fogom megtalálni Brown úr cipőit.

— Mért, te suszterinas vagy civilben? — csodálkozott a kis Jack. — Vagy a te papád is suszter?

Gyurka nagyot nevetett:

— Az én papám miniszteri tanácsos. Én meg hatodikos gimnazista vagyok. De az örsöm cipészörs. Tudd meg Jack, hogy én csináltam azt a pályadíjnyertes cserkészbakkancsot is, amely csapatunk kézügyességi kiállításán díjat kapott.

John Brookman előrehajolt, úgy figyelt:

— Eszerint te kitanultad a cipésztséget . . .

— Igen. A mi csapatunkban minden cserkész ért valamire. Például a Kertész Laci örsé könnyv kötészetet tanult, a Jász Karsci asztalos, a Kiss Elemér lakatos . . . De ne lopjuk az időt, gyere Róbert!

A műhely ijedt csendjét megzavarta Gyurka. A polcra előszedte a talpbőrt, a fiókból a szerszámokat, a szögeket; a sarokból a kaptafákat. Csirízt kevert; szabott, puhított s elmerült a munkába.

Róbert és Jack ragyogó arccal figyelték minden mozdulatát. A kis Jack minden öt percben beszaladt az apjához és újságolta:

— Papa, a Gyurka csakugyan ért hozzá! Már kiszabta mind a két talpat.

S John Brookman hátradőlt a párnán, úgy hallgatta a kalapács tompa pattogását, a szíj suhogó zaját.

Szeme könnybelábadt s eltűnődött: Lám, milyen jó, hogy az Uristen meleg szívekkel tűzdelte tele ezt a fagyos, kietlen földi világot!

Gyurka estig dolgozott, de a munkának csak a felét végezte el. Leoldotta melléről a zöld kötenyt, föltette kalapját s így szólt:

— Holnap folytatom.

Róbert elkísérte őt az autóbuszig. Melegen kezelt ráztak s elváltak.

Gyurka este a sátor intim csendjében mindent elmondott a parancsnok úrnak s engedélyt kért, hogy másnap folytathassa munkáját.

A parancsnok úr megölelte őt:

— Menj, fiam, és adj tetséget az igének: „A cserkész, ahol tud, segít“.

Másnap reggel Gyurka hátizsákot kapcsolt magára. A hátizsák elég súlyos volt: a parancsnok úr megrakta élelmiszerekkel.

— Mondd meg Róbertnek, hogy a csapat küldi. Jöhet még idő, hogy a te angol barátod százszorosan adja vissza szegény hazánknak,

amivel mi most családját megsegítjük.

A délelőtt szorgos munkában telt el. Gyurka dolgozott, Róbert ebédet főzött abból, ami a magyar hátizsákba előkerült.

Persze, nem maradt titok a dolog.

John Brookman elmondta Watson úrnak, aki meglátogatta, hogy egy magyar diák, egy miniszteri tanácsos fia talpalja Brown úr cipőit csak azért, hogy az emberszereket törvényét megvalósítsa.

Watson úr fűszerkereskedő volt a Barnsley-Street sarkán. Tőle aztán minden vásárlója értesült a nevezetes eseményről.

Wakawné asszony, a zöldséges, lihegve hozott egy pár női cipőt:

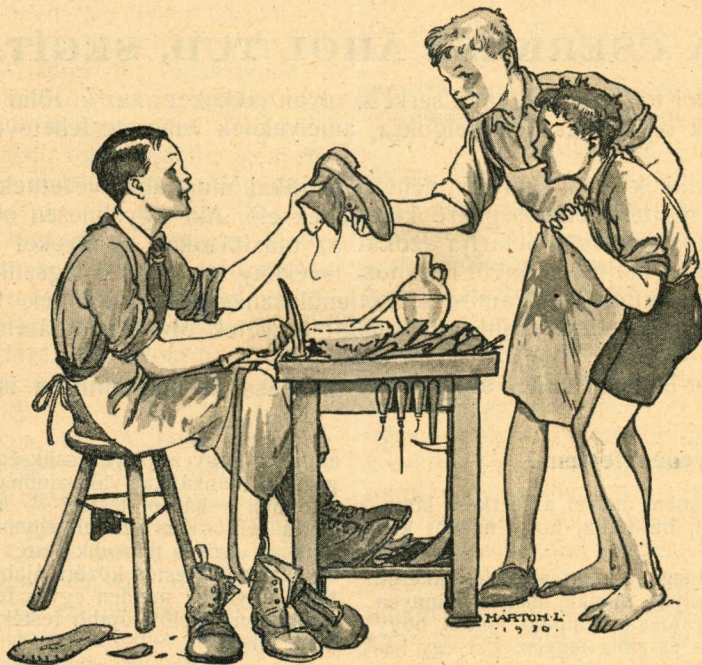
— Jaj, lelkem, női cipőt is tud foltozni? Nézze, lelkem, ide kellene foltot tenni! Jaj, lelkem, ilyen derék fiút keveset lát az ember!

Miféle részletezzem, ami foltozni-, fejelni-, talpalnivaló cipő csak akadt a Barnsley-utcában, az mind odavándorolt John Brookmann műhelyébe.

Róbert megijedt:

— Lehetetlen, hogy ezt mind el bírod végezni!

Gyurka csak mosolygott és dolgozott. Még messze volt az este, amikor bevitte a szobába Brown úr kész cipőit.

Alig győzték hazahordani a talpalt cipőket . . .

John Brookman megnézte, megsimogatta, egy nagy könnyecpet is ejtett rá s csak ennyit mondott:

— Jó munka. Alapos munka! Róbikám, siess vele Brown úrhoz.

Róbert elsietett s markában a négy fényes schillinggel tért vissza.

A következő napon Gyurka még két cserkészt hozott magával: Lajcsi és Kali is értettek a cipészséghez.

Égett a munka a kezükben. Róbert alig győzte hazahordani a foltozott s talpalt cipőket s bakkancsokat.

A városrészes egyszerű munkásai megéreztek annak a szeretetnek a melegét, amely Gyurkáék munkájából feléjük áradt.

S az emberek az utcán, a piacon büszkén mutogatták egymásnak:

— Nézd, az én cipőmet is a cserkészek foltozták meg!

John Brookman még hetekig tétlenségre volt kárhözható, de már nem kellett aggódnia, mert Gyurkáék elég szép pénzt szereztek neki egy heti szakadatlan munkával.

Róbert egy este így szólt hozzá:

— Édesapám, mihelyt meggyógyulsz, megtanulok tőled én is cipőt csinálni.

Radányi Kálmán.

A CSERKÉSZ AHOL TUD, SEGÍT.

Ez alatt a cím alatt mostantól fogva a Magyar Cserkész olyan cikkeket akar közölni, amelyek Benneteket, kedves cserkésztestvérek megtanítanak olyan hasznos dolgokra, amelyeknek ismerete lehetővé teszi számotokra a segítés kedves szolgálatát.

Az e cím alatt közlendő cikkek nem valami nehéz technikai munkába vezetnek be, hanem a mindennapi életben szüntelen előforduló segítési lehetőségekre készítene elő. Aki figyelmesen olvassa, szeretettel tanulja az itt következő tanácsokat s lelkiismeretesen betartja azokat az utasításokat, amelyeket a szakértők gondosan előírnak, az nagyon sok esetben lehet majd rendkívül hasznos, tevékeny tagja az ő legszűkebb környezetének. Ezekből az írásokból sok olyasmit tanulhattok meg, amire szüntelenül szükség van, aminek tudása lehetővé teszi, hogy mind a cserkészcsapatban, mind otthon szinte naponként tegyetek olyan szolgálatot, amellyel sok sűrű fillért takaríthatok meg.

Szeressétek hát ezt a rovatot is, hogy ennek szorgalmas olvasása és megtanulása is előbbre vigyen Benneteket a cserkészlet útján.

Hogyan kell helyesen festeni?

Gyakran előfordul olyan házimunka, melyet a cserkész könnyen és eredményesen elvégezhet, ha tudja, hogy miként kell nekifogni.

Sokszor például valamilyen fatárgyat, mint ajtó, ablakkeret, asztal stb. kell befesteni. Ez is olyan munka, melyet könnyen elronthatunk, ha nem végezzük óvatosan. Roppant fontos, hogy a befestendő felület teljesen tiszta és síma legyen. Ezt egy kevés gondossággal és türelemmel könnyen elérhetjük.

Mindenekelőtt vegyünk egy darab homokkövet, melynek egyik oldala lapos legyen és készítsünk hozzá egy vízzel felt edényt. A követ időnkint vízbe mártogatjuk és a fát alaposan ledörzsöljük vele, úgyhogy az megtisztuljon minden hozzászáradt anyagtól. Miután a fa megszáradt, vegyünk elő üvegpapírost és dörzsöljük vele újból a fát.

Az 1. ábra megmutatja, hogy hogyan tartsuk az üvegpapírost. Ebből látható, hogy a mutató-ujj és kisujj tartják a papírt, míg a középső-ujj és a gyűrűsujj a dörzsölés alatt a papírt a fához szorítja. Ilyen átdörzsölés után a fa most már szép síma lesz, de azért még mindig nincsen a festésre teljesen előkészítve.

Lehetséges, hogy a fában itt-ott lyukak mutatkoznak, talán ott, ahol szögeket vertek bele, melyeket később kihúztak. E lyukakat be kell tömni, ha azt akarjuk, hogy a festés tökéletes legyen. Ezen célból szerezzünk be ablak-ragasztót és minden egyes lyukat gondosan tömjünk be, esetleg egy kés segítségével, nehogy egyetlen lyuk is maradjon. Ezek után újból csiszoljuk végig a fát üvegpapírral és most, ha ez megvan, nekikezdhethetünk a festésnek.

A legtöbb ember abba a hibába esik, hogy midőn először fest, egyszerre igen sok festéket hord fel, ahelyett, hogy az ecset tartalmát egyenletesen kenné fel a felületre.

Mindenekelőtt a fa erezetén keresztül festünk, majd azután a fa erezetének irányába.

A festéknek egyenletes felkenésével eltüntetjük az ecset nyomait és szép tiszta felületet nyerünk. Ezt azonban csak gyakorlat útján tudjuk megtanulni, vagy ha szakavatott festőt figyelünk meg munka közben.

Ha majd nekilátunk az első festésnek, a tapasztalat is meg-

mutatja, hogy mire van szükség és mire a harmadik festést végezzük, munkánkat valószínűleg már egész jól fogjuk végezni. Azonban a három festést — mert a jó munkához háromszori festés kell — nem szabad egymásután csinálnunk, hanem hagyjunk az első és második festés között egy napot és a második és harmadik festés között újabb 24 órát eltelni, úgyhogy minden egyes festés megszáradjon, mielőtt újabb festékfelületet hordunk fel rá.

Mialatt várjuk a festék megszáradását, helyezzük az ecsetünket vízbe vagy olajba, mely eljárást lehet jól, de rosszul is végezni.

Ha az ecsetet éppen csak, hogy beledobjuk az edénybe, amint azt a 2. ábrán látjuk, az ecset súlya nekinyomja a sörtéket az edény fenekének. Ezért akasszuk fel az ecsetet úgy, amint azt a 3. ábra mutatja, oly módon, hogy egy tüzes fúróval lyukat fúrunk a nyélbe és a lyukon keresztül húzunk egy pálcikát.

Ha most helyezzük az ecsetet az edénybe, a pálcika megakadályozza, hogy a sörték feneket érjenek.

Lakk ecseteket tartsunk lenmagolajban. Az edénybe helyezzük a szükséghez képest elegendő vizet vagy olajat, hogy az egészen a sörték kötéséig érjen és ha újból festeni kezdünk, húzzuk ki a nyélből a pálcikát és az ecsetet huzigáljuk néhányszor végig valamely fadarabon, hogy a sörtékből a víz, vagy olaj kijöjjön.

Az ecsetet, ha ezután huzamosabb ideig nem kívánjuk használni, forró vízben és szappanban mossuk ki, majd csomagoljuk papírosba és rakjuk el, mert csak ilyen módon fog soká tartani.

Fallécek festése.

A fallécek festésénél felmerül a nehézség, hogy miként védjük meg a tapétát vagy falat attól, hogy az is festékes legyen. Ezt a nehézséget könnyen elkerülhetjük azáltal, hogy a mellékelt ábra szerint a falra egy darab kartont helyezünk.

Mialatt ezt a kartont erősen tartjuk egyik kezünkkel, a másikkal bátran festhetünk.

1.

2.

3.

TÁNCOS MAGYAROK

BINDER

Írta: Vida Vilmos.

Most farsang táján, amikor Karnevál herceg vidám kíséretével járja a világot, amikor vígalom, tánc, zene, mosoly és kacagás hullámszik mindenfelé, olykor elszomorodom. Elszomorodom, ha látom a sok idegen táncot, apáink régi szép táncát pedig hiába keresem. Vigasztalást a multban, az emlékek közt keresek. Most is behúnyom a szemem és tallózok, keresem a magyar tánc, a nemzeti táncunk régi dicsőségét. És nem kell messzire mennem. Még egész közel az emléke az angliai útnak. Még látom a büszkén lejtő magyar nemes párokat, a verbunkos huszárokat, még hallok a taps zúgását, az ünneplés kirobanását, dübörgését, még látom a mosolygó arcú Herceget, amint gratulál a magyar táncoshoz és látom a nemes-szívű Lordót és a hideg angolokat kipirult arccal figyelni az ősi ritmus minden mozdulatára. És hallok a mosolygó angol cserkésztsízt szavát, aki fiainkról mesél ősz barátjának: „Ők a táncos magyarok!”

Igen, a magyar mindig táncos volt. A tánc szeretetét onnan hozta, ahonnan büszkeségét, ahonnan komoly méltóságát, szabadságszeretetét. Keletről, a szabad pusztákról, ahol nincs korlát, ahol szabad a horizont, ahol a puszta az égbolttal ölelkezik. Lovas nép tánca a magyar tánc! Figyeljétek meg egy tüzes mén, egy kényes paripa járását. Mennyi a hasonlóság! Én azt hiszem, ettől tanulta a magyar a táncot. A kényesléptű, táncoló paripája keményen felvágta a fejét és belenyihogott a felkelő napba... S a lovasa, talán Magor, talán valamelyik vitéze, vagy unokája, ha a lobogó tűz mellett fellobogott a kedve, utánozta a paripát, rakta a táncot, mint a szellőlábú ménje, felvágta a fejét, égő szeme belevillant a sötétbe, szembenézett a sötét jövővel, az eljövendő ezer évekkel...

Ez a tűz lobban ma is a magyarban. Ez viszi táncra ma is a lábunkat.

Figyeljétek meg egyszer, testvéreim, ha olyan társaságban lesztek, ahol jó magyar emberek vannak együtt, milyen hatása van a magyar tánczenének? Megcsillannak a szemek, kipirulnak az arcok, kihúzódznak a derekak, összeverődnek a sarkok. A dal ritmusa még ültében is táncra viszi a magyart, ha mindjárt őszbecsavarodott is. Lobog benne az ősi tűz.

Ezért vagyunk és voltunk táncos magyarok. Vagy talán nem is vagyunk, csak voltunk. Mert sokat táncolt a magyar! Ha a történelem porlepte íveit forgatjuk, sok feljegyzést találunk erről.

Mindnyájan ismeritek az ősmagyarok szentgalleni kalandját, ahol a vigadó vitézek táncoltak a vezérük előtt.

Szent István halálakor a síp, dob és hegedő mellett a táncot is „megtiltották lenni”.

A XVI. századból is van több adat. Így a velencei követ írja a szerencsétlen II. Lajosról, hogy nagy táncos volt.

A XVII. században oly nagy a táncoskedv nemesekben

és jobbágyokban egyaránt, hogy az egyházi férfiak nem győzik ostorozni. Táncoltak keresztelőkön, lakodalmon, temetésen, a fonóházakban, aratáskor és szüreten is, s mindenütt ahol alkalom nyílt. És nemcsak az ifjúság, hanem az öregek és gyermekek is. A rang sem volt akadály. Egyformán hódolt az ősi tánchajlamnak fejedelem és alattvaló, úr és szolga.

Erdélynek is voltak táncos fejedelmei: az öregebb Apaffy Mihály, de különösen a daliás Thököly Imre. Táncos kedve még a táborban sem hagyott alább, ott is gyakorta „mulattatta magát táncsal”, ahogy naplójában maga írja.

A XVIII. század első felében is sok nyomát találjuk. Többek között Gvadányi gróf is megénekelte. E század második felében, valamint a következő század elején csökkent a tánckedv. Meg van ennek is az oka. Mária Terézia és utódai a magyar főnemességet Bécsbe csalogatták, az országot pedig szép szóval és hatalommal igyekeztek elnémetesíteni. Ez egybeesett egy oly korrallal, amikor a nemzeti öntudat is bágyszódott. Így történt, hogy német módi, német szokások, külföldi táncok honosodtak meg az úri kastélyokban, a városi táncteremben a waltzer, füzér, galopptánc lett a divat. A magyar táncot e korban a falun élő alsó nemesség és jobbágyosság, a nemzeti hagyományok leghűségesebb őrei őrizték.

Ez után a hanyatlás után, a mult század 30-as éveiben polgári és a főnemesi körökben indult meg újból a magyar tánc kultusza. 1841-ben Pesten a Nemzeti Kaszinóban tartott farsangi táncestélyen már 24 főnemesi és nemesi pár táncolta a magyar táncot, melyet ebben az időben neveztek el „csárdás”-nak. Az újból ébredő öntudat, amely ismét a magyar módit, a magyar viseletet hozta divatba, hálás talaja volt a magyar táncnak.

A szabadságharc és az utána következő szomorú idők alatt nem nagyon táncolt a magyar.

Hát ma hogy áll az ősi tánc ügye? Szomorú a válasz. Ma az igazi, régi szép magyar táncot már faluhelyen se nagyon találjuk. Nincs nemzeti öntudat, amely félredobja az idegen módit, már a falut mételyező „modern” táncokat, s előhúzza apáink deli szép táncát.

A magyar tánc törzse a *népi tánc*. Már ezt a törzset korhasztja belülről a nemtörődömség, vágja kívülről a modernség leple alatt az alattomos ellenség, már rajta a kötél, hogy a feledés porába rántsák az egykor terebélyes csodafát.

Ma már sokat kell kutatnunk, amíg valami eldugott kis faluban ráakadunk. A magyar férfi rendszeren egyesbe kezdi a táncot. Esetleg többen — de csak férfiak — körben állanak fel a táncra, a zene hallatára. A zene első ütemeire délcegen kihúzza magát egy helyben mozog, ringatja felső testét, készül a táncoshoz. A második vagy harmadik nótáson elején kezd méltóságteljes, lassú, lejtő és andalgó lépésekkel a táncoshoz. A test hullámosan mozog, helyretoppánások, sarkantyúpengető vagy patkóverő bokázások tarkítják. A zene élénkebb lesz, a táncos lába cifrázza az előbbi nyugodt figurákat. Ezután a zene a

cifrába fog. A lejtő lépegetést a könnyed szökellés, ugrosás váltja fel. A figurákat pillanatnyi kitalálásai, ötletei szerint sokféle lábhányással ékesíti. A karok, melyek eddig kimértebben mozogtak, most felszabadulnak, hol a fejét, hol a derekat érintik, majd újjaival pattint, tenyerébe csap, combjára, a csizmaszárra csapkod. Eddig a *lassú*, folytatása a *gyors* vagy más néven *friss, ugrós*. Ezt kizárólag párosan táncolják. A táncoló legényeket körbefogja a falu fehérsége. A táncoló legény kiszemel magának egy táncosnőt s azt vagy táncra szólítja vagy táncbakapja, táncba húzza, rántja. Párját vagy két kézzel derékon kapja, vagy csak eggyel, mikor is a másik szabadon mozog. A leány szemérmes pirulással a szoknyáját fogja, a menyecske csípőn tartja a kezét. A gyors jellemző figurája az aprózás, a gyors ugrosás, a hegyezés, melyet feszes testtartással, lábújjhegyen ugrosva jár a legény.

A zene pattogó ritmusára cifrázva hányja-veti lábát, jobbra-balra kirúg, olykor toppant, gyakrabban bokázik. Amikor a kedve már magasan jár, elereszti a párját, dacosan hátraszegett derékkal figurázik előtte, csapkod a kezeivel, megfricskázza a csizmája orrát, hol szemébe húzza, hol félrevágja a kalapját. A párját nem sokáig hagyja magára, újból elkapja, ide-veti, oda-veti magasra tartott karral megpörgeti, mártogatja, vagyis le-leguggol vele hogy a következő pillanatban magasba kapja. Csalogatni is szokták egymást. Egymás felé táncolnak, mármár összefogódzkodnak, amikor a leány csalfán kifordul, persze a legény is dacosan fordít hátat. A tánc végén egymáshoz kerülnek ismét s mire a cigány a „nóta farkát rántja“, együtt forognak a táncos párok.

A falusiak vigalmából nem hiányozhatik a rikkantás, kurjantás sem, mert a közmondás is azt tartja: „Szó nélkül nem is tánc a tánc!“ Hol biztatja magát, pl: uccu! — rajta! — uccu lábam ne hibázz! — édes eszem ne hagyj el!; hol pedig kitörő jókedvének ad hangot: — hej dinomdánom! — ihajla-tyuhajla! — ijjujú, ujjjujú! — ez az élet gyöngyélet! — szembe szívem! — tyuhaj, sohse halunk meg!

Találunk a táncszavak között 2–3-soros költői alakzatokat is, melyekben kicsillan a magyar nép ösköltészete, annak csattanós szellemessége, egészséges humora, fantáziája, tömör és kifejező nyelve. Ilyenek például:

*Haj cic tralárom
Most élem világom!
Dinom-dánom, nadrágom
A komának testálom!*

Biztatja magát:

*Járd ki lábam, járd ki most,
Nem parancsol senki most!*

A zenét a táncos táncközben dirigálja, a zenészeket nógatja:

*Húzd rá cigány, hegedüs
Fekete vagy, mint az üst,
Kürtön jártál mint a füst.*

Szereti a nép a festői hasonlatokat:

*Kiszáradt a füge fástul,
Elválunk rózsám, egymástul.*

*Levendula ágastul,
Ugorj egyet párostul!*

Hegyezés közben így kiált:

*Ihajja-tyuhajja
Libeg-lobog a haja!*

*Uccu bizony, hegyesen,
Győriesen, feszesen!*

Mikor csalogatják egymást:

*Ide vele, ha szeretsz,
Ha nem szeretsz, elmehetsz!*

Ez csak néhány példa a népköltészet azon ágából, mely a táncot kíséri.

Az előzők során a néptáncot a magyar tánc törzsének mondtam, mert e táncból, mint törzsből fejlődtek ki a többi táncaink és lett ez a törzs ágas-bogas csodafa.

A néptánc vidékenként más és más név alatt, többkevesebb változatossággal jelenik meg, de a jellegzetes tulajdonságait: a lassú-gyors tagozatot, a tipikus magyar tánclépéseket, figurákat mindig megtartja. Ide kell sorolnunk a csürdöngölőt is, mely a székelyek néptánca.

A csürdöngölő vagy csürdöngető a székelyek büszkesége. Ez az érdekes hangzású, zamatos magyar szó a csűr és döngölni szóból ered. A csűr egy tágas gazdasági épület, melynek földjét keményre kell súlykolni, hogy a gabona a puha földbe bele ne verődjék. A falu, táncra mindig kész fiatalsága örömmel vállalkozik a csűr táncra való ledöngölésére. Innen a székelytánc neve, ami inkább összefoglaló név, mert több fajtáját értik alatta. Táncolták párosan is, de tipikus formája az ügyességfitogtató férfiszólótánc, melybe balettmestereket megszágyenítő művészetet visz bele a székely.

Vidéki tánc volt a honti kopogós is, az ipolyvölgyi párlóc nép tánca. Többen táncolták a sok kopogás, bokázás zajossá tette. Ma már inkább csak a neve és emléke él.

A néptáncnak, mint törzsnek hajtásai a katonatáncok is. A magyar katonanemzet, azzá tette a múlt, a folytonos harc, háború, küzdelem. Az együtt élő katonák férfias multságai sem lehettek el tánc nélkül. A legény, ha vitézi köntösben járt is, ha a császár ruháját hordta is, magyar volt izig-vérig. Így keletkezett a népi lassú táncból két katonatánc: a gyalogosok hajdútánca, s a verbung vagy verbunkós, a lovas vitéz, a huszár tánca.

A hajdútánc oltvány a csodafában. A pásztortáncból fejlődött ki. Ennek viszont őse a szláv kalamajkatánc volt, melyet a hegyipásztor népség dudaszóra járt. Rendbeszedett, nehézkes tánc volt ez, melyet szerkercével vagy karddal dobogva-forogva ugrásdozva, táncoltak.

A verbunkós tánc már szorosan kapcsolódik a magyar huszárhoz s így elvitázhatatlanul magyar. A neve német eredetű. Verbung = fogadás szóból ered. Ugyanis a XIV. században a császár katonáit nem sorozták, hanem fogadták, ha nem ment máskép, huncutsággal fogdosták. Erre a fogdosásra, csábitgatásra használták fel a deli magyar táncot s innen ered a verbungós vagy verbunkós név.

E célra jótáncú legényekből külön verbung-csapatokat szerveztek, amelyek járták a városokat, falukat nyalkáncifrán öltözve, vidám zeneszóval, csikóbőrös kotyogó kulacsokkal. Vásárok, vagy más gyülekezetek idején a város, vagy falu főterére vonultak táncosmenetben. Elöl az egyenruhás cigányok, utánuk komoly méltósággal, katonás feszességgel a nagybajuszú őrmester. Nyomában 3—4 lépésre a táncvezető káplár hetykén táncolva vezeti a huszárok 10—12 tagú csapatát. Ezek is táncolva haladnak, kurjongatnak, dalolnak, csattognak a kardok, lóbálóznak a tarsolyok. A tér közepén körbe állanak fel, középen a káplár rakja szólóban a táncot, a legények körötte. Itt is megvan a népitánc lassú és gyors tagozata. A körülálló jó magyar legények lábát is rángatja a zene, a torkuk is megkívánja a kulacs zamatos tartalmát s bizony szívesen húznak egyet a szíves kínálásra. És itt a huncutság! Aki iszik a császár borából, az már a császár katonája. Amíg a kulacson keresztül nézi az eget, fejébe kerül egy tollforgós csákó, s nincs más hátra, mint parolát csapni s együtt táncolni be a regimentbe a vidám sereggel. Így fogdosták a magyar katonát, nem „kötéssel”!

Eddig szól a mesém a magyar nép ősi táncairól. Az eddigiekből is láthatjátok testvéreim, hogy táncos magyarok voltunk, talán még azok is vagyunk a lelkünk mélyén. Talán még nem aludt ki a régi tűz, talán csak hamu borítja. S miként a lappangó parázsból lángot tudok lobbantani, mely bevilágítja a sötét környéket, úgy szeretném minden magyar cserkész lelkét lánggra lobbantani, hogy ki ne aludjon a parázs, hogy magasba verjen a fény, hogy el ne vesszen ez a nemzeti kincs sem. Mentsük, ami menthető! Ha a falut járjátok fiúk, érdeklődjétek, kutassatok a magyar tánc után, a nép táncá után. S ha megtudtok valamit, ha láttok valahol érdekesebb táncot, ha találkoztok valahol jó táncos magyar emberrel, aki még a régi módon járja a táncot, figyeljétek meg, írjátok meg nekem, bárhol is vagytok. Az öregcserkészek, a regősök majd utánajárnak, kiássák a hamu alól a parazsat, a föld alól a kincset . . .

Vegyünk el mindent, még az időtől, még a feledéstől is, hisz úgysis kevesünk maradt!

Igy leszünk mi testvéreim, kincésők, a megrabolt magyar haza kincésői. Kiássuk azt a kincset, amely Keleten az őshazában fakadt a nemzet lelkéből, amit diadalmasan vágató őseink az azüregű puszták beláthatatlan síkjáról noztak magukkal, s amely kincs veszendőben van!

Apáink ősi szép tánca! húzom feletted a vészharangot vagy . . . talán . . . a lélekharangot . . .

* Aki a magyar tánc után érdeklődik, vagy má: is van mondanivalója, levelét erre a címre küldje: Vida Vilmos 100/6 Budapest, V., Hajnal-utca 6. Cserkészház.

HÓLAPÁTOLÓK . . .

Rongyokba burkolózva ácsorognak . . .
A téli utcán sok-sok boldog ember
Bolyong, kering a fényes áradatban.
Nehéz bundák között kacagva mennek,
Akiknek otthon kályha-tűz világa
Mesél mesét a téli éjszakában . . .
És nem tudják, hogy mit jelent: nem enni
S éhezve, fázva várni, egyre várni,
Hogy nagy pelyhekben hulljon már a hó . . .

Rongyokba burkolózva ácsorognak . . .
— Üres mezőkön éhező madárhad —
És várnak-várnak csendes némaságban
És fel-fel néznek, merre fêlhök futnak,
Hogy jö-e már a várva-várt falat . . .
Ő, mert a hópehely élet, melegség,
Csengő fillér szegényen álmodóknak
S imában kért mindennapi kenyér . . .
Hisz más imát nem ismer egyikük sem,
Csak ez fagyott rá minden szenvedőre:
„Add meg nekünk, mit mindennapra kérünk,
Hisz kevéske az: csak egy falat kenyér . . .“

A téli utcán sok-sok boldog ember
Bolyong, kering a fényes áradatban.
Akiknek otthon kályha-tűz világa
Mesél mesét a téli éjszakákon . . .
Kik nem tudják, hogy mit jelent: nem enni
S éhezve, fázva várni, egyre várni,
Hogy nagy pelyhekben hulljon már a hó . . .

Akik az esti fényben meg se látják,
Hogy künn a télben mennyi szenvedés sír
S amerre lépnek, néma ember-árnyak
Rongyokba burkolózva ácsorognak
— Üres mezőkön éhező madárhad —
És várnak-várnak csendes némaságban,
Hogy nagy pelyhekben hulljon már a hó,
A sok pehely, az élet és melegség,
Csengő fillér szegény sok álmodóknak
S a kérve-kért mindennapi kenyér:
A fáradt, csendes hólapátolók . . .

Lévai Alajos
cs. tiszt.

KI SZERET LEVELET KAPNI?

(További szemelvények külföldi levelekből.)

Szemelvények amerikai levelekből:

Robert Doring, Cedar Rapids, Iowa (15 éves): . . . és beszélj nekem sokat Budapestről, mert nagyon vágyom ismerni hazádat. — Én középiskolába járok, melyet itt High School-nak (Felső Iskolának) neveznek. Ennek a 10. fokán vagyok, vagyis ez azt jelenti, hogy 10 év óta járok iskolába. Ha majd a College-ot (khalids egyetemi tanfolyam) is elvégeztem, újságíró leszek. Szeretnék Európába menni, mint amerikai lap tudósítója és talán eljutok Budapestre is és felkereslek. Én is örülnék, ha engem felkereshetnél.

Miss Dorothy Berendsen, De Pere, Wisc.: Azt hiszem, aki utazik, ismeri a népeket és nem ír. Én csak egy dolgot ismerek Magyarországról, egy kis hírlapot. Most mesélek a városomról, olyan érdekesen, ahogyan csak tudok. (16 éves.) Nálunk az egész város teniszszek. Leírja a várost. Kellemetlen lenne, ha nem kapnék választ erre a levélre és a világ legboldogabb embere leszek, ha választol.

A. Hamilton, Larne, Ulster, (Ir sziget): Sok kedveskedés után: a cserkészek mind azt mondják, hogy te kiválóan, tökéletesen tudsz angolul. Aztán így csipkedí: egy csomó lány is olvasta és szerelmes lett a fényképembe, úgy, hogy ha el találnál jönni Angliába, hamarosan feleséghez adnának. — Másik levélben áradozik a magyar jamboree-éneknek dicséretétől.

Weldy Yoho, Sandusky, Ohio: küldök egy amerikai pénzdarabot és örülnék, ha magyart kaphatnék. Bélyeget is küldj.

Elgas Guim, Lexington, Nebraska, Egy.-All.: Lelkesedéssel ír hazája repülőgépeiről és a fiúk modell-alkotásairól. Ő „senior patrol leader”, azaz rajvezető és az életmentő-különpróbáján dolgozik. „Azt hiszem, a cserkészet egy fiú nevelésében a legfontosabb.”

Mary Hora, Cleveland, Ohio (feltűnő, hogy bár a mozgalom minden alkalommal hangsúlyozza, hogy csak fiúk számára áll rendelkezésre, a magyar fiúknak író amerikaiak közül minden negyedik lány. Az udvariasság kötelez a válaszra.): Egy év előtt írtam és el se akartam hinni, hogy levelem van egy igazi európaítól. Tomboltam az örömtől. Az én hazám nagyon új, de Európa igazán régi föld. Fényképet küld stb.

Samuel Sergeant, Gilford, Ireland: Életem legnagyobb eseménye volt a jamboree és azt hiszem, a szépséges táborban a magyar tábor volt a leggyönyörűbb. Reméli, hogy a következő jamboree Magyarországon lesz és ő is eljöhét.

Miss Florence Stevens, Aliquippa, Penn. „Őszintén megírom, hogy ki ne fúrja az oldalamat, hogy én lány vagyok. De azt hiszem, hogy azért barátságot köthetünk, mert szeretem a tengerentúli barátkozást. 14 éves vagyok és nagyon érdeklődöm a hazája iránt és Ön iránt. (Aláhúzva.) Most végeztem a történeti osztállyal és tanulmányoztam a kettős monarchia multját. Önök félnek Ausztriától vagy gyűlölik? Néhány tankönyv ezt a látszatot kelti. Most fejeztem be Julius Caesart, önöknél tanulnak-e latint? (Azután elmondja a személyi adatait és folytatja): Örül neki, hogy magyar? Azt olvastam, hogy a magyar gögös faj? Talán azt hiszi, hogy az amerikaiak is azok, de én nem vagyok az. Lenne szíves elmondani nézetét a budapesti táncokról? Sokat lehet olvasni az odavaló remek táncosokról. Ha ez nem érdekli, írjon cserkészetről, művészetről, útszáról vagy amiről akar. Szeretném ismerni nyelvéket, nehéz lenne azt megtanulni? Most jött a mi iskolánkba két magyar fiú, meg fogok ismerkedni velük. Nem nagyszerű dolog, hogy minden ember testvér lehet? Most még elárulom, hogy itthon röviden „Flossie” a nevem és vagyok stb.”

Hellerup, 1929 nov. 25. Bécsről akar hallani. (Megint valaki, aki Magyarországot Ausztriába kebelezi be.)

Bertrand Thornley Jr, Greenville, S. C. „Láttam a nevedet az „Open Roadban”. 15 éves amerikai fiú vagyok, 6 láb, 7 inch magas és kb. 100 font súlyú. Ha akarod, elküldöm a fényképeimet a következő levelemben. Örülnék, ha Te is elküldenéd a magadét.” Leírja a hazáját, városát, iskoláikat, mit tanul stb. Hogyan sportolnak, leírja a kéthetes cserkészőtáborát, személyi adatait, bélyeget mellékel és kér és választ várva zárja.

H. M. Key, St. Petersburg, Fla. 3 oldal. „Nagyon érdeklődöm idegen levelezés iránt. Azért írok, hogy tanuljak valamit a magyar életről és szokásokról. 17 éves vagyok. Évek óta levelezek egyiptomi, japáni, belga fiúkkal és egyedüli vágyam most, hogy Te barátomná légy. Írtam 15 államnak, de csak 3 választ kaptam. A fiúk nagyon érdekes leveleket írnak és én remélem, hogy egyszer majd személyesen találkozom legalább egyvel.” — Floridát ismerteti és igéri a hurrican-vihar leírását legközelebbi levelében. Menteteti rövidségét, gyors írását és kéri a barátja fényképét. Kívánja, hogy e levél egészségsben érje el a magyar barátját és választ kérve fejezi be.

P. S. Anyja most fekvő beteg, de következő levelében bizonyára hozzáírja üdvözlését magyar barátja anyja számára.

Lawrence Unger, Rochester, N. Y. — 8 oldal. „Az Open Road közölte nevedet stb. Éppen kaptam lapot egy dán pajtástól. Nagyon sajnáltam, hogy azt írja, hogy nem tud levelezni velem, annyi pajtása van már, hogy nem bírja. Azt hiszem, ez a levelezés nagyszerű dolog, mert barátokat szerez, élvezetes és érdeklődést kelt másnak a hazája iránt. Én még „friss bőr” vagyok ebben a játékban.

15 éves vagyok. (Beszél az iskoláról, könyveiről, főleg detektív-történeteket szeret.) Nagyon szeretek nyelveket tanulni, belefogtam a spanyolba is, de tanár nélkül vajmi nehéz. Szívesen megyek vissza az iskolába. Nagy multság lesz ott a freshme-ekkel. Felöltöztetik őket tarkán és a város közepén végigviszik és jeleneteket játszanak meg velük. Sportokról. Talán az idén megengednek megint egy futball-sportot is, ami tíz év óta nincs a balesetek miatt. Tavaly a mi baseball együttesünk kikapott kétszer a syrakuseiektől és utána egy hétig feküdtem torokfájással, annyit kiabáltam. De egy basketball (kosárlabda)-játékot megnyertünk és akkor fél éjjel fenn voltunk ünnepelni.” — A városról (Rochester, 300.000 l.) részletesen és ügyesen szól. Életrevalóan fejezi be.

P. S. Különösen érdekelné a te nyelved (a „magyar”). Továbbá a könyvtárak, nevelési intézetek, szokások, kormányzat és történet.

Több van, aki felvilágosítást kér „Czekoslovakia” néperől stb. abban a hitben, hogy Budapest ott fekszik. Van, aki ide is címez levelet és csodálkozik a felvilágosításon Gúnyolják önmagukat, hogy milyen tudatlanok voltak. Különösen lányok, akik áradoznak egyébként a magyar dicsérettől. A levelezők között van még szép számmal indiai, ceyloni, ausztráliai, dán fiú. Írt egy harmadik elemista is, aki így kezdi levelét: te hány éves vagy?

A levelezési mozgalom egyre terjed. Amely csapat csatlakozni kíván legalább húsz címmel az amerikai fiúkkal folyó levelezéshez, az név, kor, cím szerint lajstromozva küldje el tagjai jelentkezését szerző címére a Cserkészházba. Ezeket a listákat díjtalanul továbbítjuk. A bostoni „Open Road” folyóirat közli ezeket a címeket és várunk, amíg amerikai fiú ír. Aki maga akar kezdeményezni levelezést, az a Magyar Cserkészre hivatkozva írjon az Open Road szerkesztőségének (248 Boylston St. Boston, Mass., U. S. A.) és kérje el a címjegyzéket. Aki a nyelvben is gyakorolni akarja magát és maga akar címekeket válogatni, és van évi két dollárja is, az fizessen elő az Open Roadra és kezdjen közvetlenül levelezést. Egyik változatot sem fogja megbánni. Emberek és ezeken át népek és országok megismerése mindig élvezet volt.

Azt szeretném ezzel a cikkel is előmozdítani, hogy minden magyar cserkész ismerje fel a szemelvények alapján is, mennyire bő tere nyílik a hazafias, felvilágosító munkának ezekben a levelekben. Nem kell propagandát csinálni! A tengerentúli vagy határontúli pajtást nem kell se dühbe hozni, se szenvedélyét felkelteni, se gyűlöltre izgatni. Baráti beszélgetésben helytálló adatokkal szolgálataira kell lenni a kíváncsiságának: tiszta tudása legyen Magyarországról, az értékes és maradandó, míg a düh és gyűlölet el is száll, megis fordulhat.

Mint hogy van csapatunk, amelyben 40—50 fiú levelez, ezeket a szemelvényeket napestig lehetne folytatni. Vannak csodabogarak is köztük szép számmal. Befejezésül ideírok egyet:

„A My Friend Abroad” levelezése ugyan fiúknak szól, de én ezzel nem törődöm és mégis írok, bár leány vagyok. Azzal se törődöm, kapok-e választ rá vagy se. 14 éves vagyok és tudom, hogy egy 14 éves amerikai lány többet tud, mint egy 24 éves magyar lány stb.” Megkérdeztük a kedveskétől, nem részletezné-e, hogyan képzei el a 24 éves magyar lányt.

Egyszer az amerikai jellemről hallottam a legkiválóbb amerikai cserkészvezetők egyikének előadását. Ezt is mondta: gyakori jelenség nálunk, amerikaiaknál, a bunptiousmess (felfuvalkodottság). Volt valami igazsága. De ez csak erősíti az igazi jó barátságot.

Temesi Győző.

A fogarasi várnak a galaci hegyekre néző oldalán túl, a Vadkert-utcában s a környező síkatorokban, ahol ma jámbor szász szücsök és kalaposok laknak, annak idején fúrge nyulak riadoztak a kutyacsaholás hangjára — neki a kanyargó Olt vizének — rőt rókafiak s vékonylábú őzek nyomában. Ott aztán eltűntek a bokros, bozótos parton. A várból Apafi Mihály fejedelem őnagysága szokott volt aláereszkedni néhanapján a hídon — hát bizony ennek régecske ideje, több, mint kétszázötven esztendeje, amikor ez a história datálódik. Ilyenformán hát, hogy minden így s így történt volna, amint az alább következik, azért én a teljes felelősséget nem vállalom. Az biztos, hogy Ambró János — keresdi síheder legényke —, amint azt ma is tudják itt-ott Küküllőben, tényleg felutazott a fogarasi várba, a fejedelem őnagysága személyes rendeletéből s onnan aztán úgy kihajítódott, hogy a lába sem érte a földet. Hogy miért hajítódott ki, hát azt fogom sorjában elmondani. Mert oka volt annak is, anélkül nem történik semmi, hogy oka ne volna.

Ambró Jani szegény özvegyasszony fia volt, úgy, ahogy az a mesében szokott lenni. Még a falu is, ahol lakott, olyan hangzású, mintha mesében volna. Keresd. Pedig nem mese. Ott van Keresd Küküllőben, Almakeréktől, — ahol a fejedelem őnagysága bölcsője ringott — egy kőhajításnyira. Szóval hát szomszéd-falusiak lettek volna apagyfalusi Apafi Mihály nagyságos fejedelem, meg libapásztor Ambró Jani.

Ambró Jani tudott is Apafi Mihály uramról, akit akkoriban már idestova tíz esztendeje, hogy fejedelemmé választottak az erdélyi rendek Marosvásárhely mellett a Libáncsi réten. Az is természetes, hogy Apafi Mihály fejedelem őnagysága meg egyáltalán nem tudott arról, hogy Ambró Jani nevű libapásztor síheder a világon van.

Mégis úgy esett, hogy összetalálkoztak. Éppen, ahogy az a mesében van. Fényes, nagy kísérettel jött arra a fejedelem Fogarasi vára felé tartva, a teste körüli hadakkal. Ahogy

Keresd felé kanyarodna az út, hát egy nagy fehér gunár szalad át a ficáncoló paripák között. A gunár után meg egy kamaszfiú ugrik elé s kiabál nagy hangon:

— Kristóf ne, Kristóf hé...

A gunár keresztül bukdácsolt az úton, a fiú utolérte, elfogta, megsimogatta szépen.

— Na Kristóf na, nanana, ne félj Kristóf...

Elálmélkodott a fejedelem.

— Te fiú! — odakiáltott. — Gyere csak ide!

Ambró Jani odaugrott, a gunár utána szaladt — gyere Kristóf, gyere — s lekanyarította tökfödőjét.

— Mondd csak te fiú, miért mondod annak a libának, hogy Kristóf?

— Mert ez e becsületes neve neki, nagyságos fejedelem.

— Hm... — akkor nézett csak végig a réten Apafi Mihály uram. Az egész csak úgy fehérlett a sok libától — hát aztán miről ismered meg, hogy éppen ez az a Kristóf a sok közül?

— Megismerem én azt akárhány közül, megismerem én mindeniket, amelyik az én kezem alatt van.

— Na, te fickó — tetszett a fejedelemnek a fiú — látom jó fejed van. Majd gondom lesz rá, hogy kipalléroztassam. Mához két hétre jelentkezz a fogarasi várban.

A fejedelem ellovagolt a hadakkal. Ambró Jani meg alig várta az estét. Akkor hazament a libákkal.

Megörült a szegény özvegyasszony.

— Jaj, lelke fiam, hát udvari ember lesz belőled, meglásd. Ó, én Istenem, hogy ezt a napot engedted megérnem!

Sütött az öregasszony útravaló pogácsát, ellátta a fiút jótanácsokkal bőven. De nemcsak az anyja, hanem mind a keresdiek, mindnek akadt egy-egy jó szava Ambró Janihoz, aki íme, a fogarasi várba indul a fejedelem szolgálatába.

Mindez, akár a mesében... hanem bezzeg a vége! Nem akarok eléje vágni a dolognak, hiszen szegény özvegyasszony nem tudhatta, mivégre adja rá Janira az ünneplő gúnyát,

LEKAPATTA A TÍZ KÖRMÉRŐL...

— Meglátja édesanyám, lovas testőrök kapitánya leszek, mire megint meglát.

Igen eleven eszű legényke volt Ambró Jani, szinte még el is lehetett hinni neki. Csak az a csúfólkodó, csipkelődő természet ne szorult volna beléje, talán még tényleg lett volna lovas testőrök kapitánya. De szerette a mókát nagyon. Odamondós nyelve volt neki, ami nem ritka a székelységben. Ennek adta meg az árát.

Felpakolták a fiút s elindult. Fényes délben ért a fogarasi vár elé, ahol a strázsa már úgy látszik tudott róla, menten leeresztették a felvonó hidat s bebállagott Ambró Jani.

A fejedelem asztalát éppen ebédhez készítették, sürgött-forgott a sok asztalnok, pohárnok, étkefogó s egyéb udvari népség. Ambró Jani meg az első lépcsőnél mindjárt meghajtotta magát kétfelé a két falnak s szólott huncut, selyma képpel:

— Adjon Isten jónapot mindközönségesen!

Csak bámultak az udvari népek, kinek köszönget ez? Alig mennek egy ajtóval odébb, ismét meghajtja magát a fiú:

— Jó egészséget kívánok alázattal!

Az apródok meglökdösték egymást, s viháncolva a fejükre mutogattak, hogy: bolond szegény.

A felső traktusból egy szigorú úr jött lefelé, aki előtt ugyancsak görnyedtek hétrét, mind az udvarbéliék. Köszönt annak is Ambró Jani a többiekkel, de mindjárt utána megfordult a falnak is. Oda is köszönt egyet.

— Jónapot, adjon a magasságos Uristen!

A szigorú megállott.

— Kinek köszöngetsz te?

— A falaknak, nagy jó uram!

— A falaknak?!

— Azoknak igenis.

— Aztán miért?

Igen, igen jámbor képet vágott Ambró Jani és azt mondta:

— Hát csak azért, mert azt hallottam, hogy érrefelé, a fejedelmi várban még a falaknak is füleik vannak. Hát gondolom, ha fülük van, hát meg is tiszteltem őket egy-egy adjon Istennel.

Teleki Mihály uram — mert ő volt a mérges úr — ott helyben lekapatta a tíz körméről. Elmondatta magának, hogy kicsoda, micsoda, mi járatban van, azzal térült, fordult, visszajött s már be is volt vágva az út Ambró Jani előtt.

— Dobjátok ki ezt a szemtelen fickót!

Igy történt, hogy három nap mulva Ambró Jani már vissza is érkezett Keresdre. Sirt-rítt az öregasszony szegény, bezzeg nem lett a fiából lovas testőrök kapitánya. Vette Jani a fűzfavesszőt nagy búsan.

— Gyere Kristóf...

Ambró Jani nem tudta, hogy: ne szólj szám, nem fáj fejem. Most megtudta bezzeg! Ma is énekelik a küküllőmenti gyerekek:

Ambró póruljára,
Nagyhetykén ment bé a várba.
S úgy hányták ki vasvillával,
Hogy a nyelvét le nem nyelte,
Ez lett Ambró Jani veszte... *Török Sándor.*

ELLENSÉGES NYOMNÉZŐK.*

Lassan ereszkedett le a sötétség, csak az erdők, mezők fiának hiúz szeme lát ilyenkor. A nagy bokros mezőség szélén két lovas közeledik óvatosan. Messze, kis árnyak még s a környékükön nincs egy élő lélek sem, ha csak a bokrokban nem lapul valahol egy ravasz, tigris? A két lovas lassan közeledik, egymás mellett ügetnek, majd visszahúzott kantárszárral lépésre fogják a lovaikat és tekintetüket erősen a földre szegezik. Látszik, hogy nyomot néznek. Az elég kemény, füves talajon bizony csak lovasok, vagy marhák, súlyos testek nyomait láthatni meg.

Abból, hogy körültekintőek, óvatosak, könnyű megtudni, hogy ellenség után kutatnak. De egyszerre csak feltűnik egy másik lovas is, messze a kettő mögött. Nem tudni, hol volt elbujva, mintha a földből pattant volna ki. Amint meglátja a másik kettőt, hirtelen lehajlik, valamit súg a lova fülébe, s a következő pillanatban ló és lovas a földön fekszik meglapulva, végleg eltűnve a vizsgálódó szemé elől.

Az előbbi két lovas sok nyomot talált, hiszen alig két napja arra hajtották a vándorló magyarok hatalmas méneseiket és gulyáikat. Ez a magyarázata annak, hogy a nyomnézők, lópaták és hasított körmök nyomait vegyesen összekeverve látták a talajban. A két lovas örömeiben messze előre vágat a nyomokon, nem törődve az óvatossággal sem. Gyorsan haladnak és meg is látják a magyar tábor messze pislógó tüzeit. A harmadik lovas pedig elbujva, nyugodtan lesi tovább őket, mert tudja, hogy visszafordulnak, hiszen a magyar őrszemgyűrűhöz közelednek. Előbbi vigyázatlanságukra gondolva már óvatossággal térnek vissza — de késő az elővigyázat, mert a harmadik lovas — a magyar sereg hátrahagyott portyázó lesője.

Csodálatos véletlenség, hogy éppen rejtkehelye felé tartanak! A mi lovasunk hirtelen lekapja süvegét és az abrakos tarisznya módjára szorosán lova szájára húzza, hogy nyerítésével el ne árulja őt. Szerencsére a kettő is biztonságban érzi magát, mert leszállt a lóról. A bokor mögött rejtőző pedig egy gyenge szíjjal a bokorhoz köti lovát, amit ugyan emberi kézzel is el lehetné tépni, de az okos állat ebből tudja, hogy most nem szabad mozdulnia. Lovasa ezután a farkasbőr kacagányt a hátára köti magasra, hogy még a fejét is takarja, ezután lassan, mint a hiúz az ellenséges kettőhöz kúszik. Már hallja a beszédüket. Ott meglapul. A farkasbőr egészen betakarja és teljesen észrevétlenné teszi a szürke hantok és száradó fű között. Szerencsére a szél is feléje fúj, mert másként elvinné a farkasbőr szagát, s a bessenyők lovai nyugtalankodásukkal rögtön elárulnák.

Megtaláltuk a magyar tábor! — mondja az egyik nagy örömmel, akiben a mi lovasunk hamar felismeri a bessenyőt. — Amott lehet az őrszemgyűrű! Hármat látok is belőlük — szólal meg a másik. A leskelődő magyar jól érti nyelvüket, hiszen közöttük élt hosszú, nehéz fogságban. — A tábor mellett nem messze legel — a gulya, ha támadunk, azt is mindjárt elhajthatjuk. Az erdő felől támadhatnak az íjjászok — gondolta a társa, akinek öltözékén látszott, hogy valami magasabb rangot visel. Aztán tovább folytatta: — A lovasok átúsznak a patakon és egyszerre lephetik meg a tábor. — Így beszéltek meg a tervet, aztán lóra kaptak és sebesen elvágattak. A magyar leső még annyit hallott, hogy: „Mire a nap másodszor felkelne...”

Amikor már nem látszott a két ellenséges alak, ő is a lovához futott és szélsebesen visszanyargalt a magyar táborba, egyenesen Álmos vezér elé.

* Szemelvény v. Faragó Ede orsz. vezetőtsz. „Ősök öröksége” c. önként az apródok számára készülő könyvből.

2. sz. őrsvetetői pályázatunk eredménye.

Örömmel közöljük, hogy a 2. sz. őrsvetetői pályázat, amely tulajdonképpen nehezebb volt, mint az első, kitűnően sikerült. 27 pályázónak 43 pályaműve érkezett be határidőre.

Az I. díjat nyerte *Schuh Ottó* (3. sz. R. M.) öregcserkész, *Az én őrsem* c. pályaművével, melyet a Magyar Cserkész január 1-i számában (15. o.) már le is közöltünk. Minta-szerű! Gratulálunk, Ottó testvér!

Ugyanő több pályázatot is küldött még ezeken kívül, amelyeket részben már közöltünk, részben közölni fogunk (Két évi vakáció, Élvezetes őrsi gyűlés, Uzsonnagyűlés, Mentők), azonban versenyen kívül.

II. díjat nyerte *Péterffy Gedeon* (254. sz. Minta) őrsvetető *Egy párbeszéd* c. pályaművével, melyet a Magyar Cserkész január 15-i számában már közöltünk. Még nem a legjobb, ami föléd telik, Gida testvér, de bízunk fejlődésedben; a mértéket megütötte.

A III. díjat nyerte *Bónis György* (2. B. K. G.) őrsvetető, akinek pályaműve egy, az őröt vizsgái miatt átadó őrsvetetőnek utódjához intézett levelét és intelmeit tartalmazza. Gördülékeny, meleg stílusa, talpraesett gondolatai miatt érdemli meg a jutalmat. Legközelebbi számunkban közöljük pályázatát.

Ezekén kívül az I. csoportba tartoznak még és könyvjutalomban részesülnek: *Tombor Tibor* (100. ö.) őrsvetető és *Ritzmann Jenő* (95. Lehel) rajvezető. Ha helyünk lesz, pályázataikból fogunk részleteket közölni.

Nem lehet egységesen csoportba sorolni *Hornung Bélát*, a 264. sz. csapat őrsvetetőjét, az első pályázat egyik győztesét, aki t. i. az első pályázatra fölített tíz kérdésére adja meg a választ, tehát tulajdonképpen tíz pályaművel szerepel. A pályaművek általában túl rövidek, stílusuk azonban gyakorlottabb, kár, hogy csak egy-egy gondolatot dolgoznak fel. Jobb lett volna, ha egy-két kérdést, de azt azután alaposabban dolgoztál volna fel, Béla! Pályázataid általában az első és második csoport között mozognak. Egyik-másikat alkalomadtán közölni is fogjuk.

Második csoportba kerülnek értékük szerinti sorrendben: *Lám Károly* a 911. sz. cs.-cs. őrsvetetője, *Budanovits Sándor* 550. Baross-cs., *Straub F. Brunó* a 82. Zrínyi cs.-cs. őrsvetetője két pályázatával. (Az első jobban sikerült.) *Cserey Ferenc*, az 570. sz. Csermák cs. őrsvetetője, *Nichter János* az 5. sz. K. E. G. segédtsíztje. *Balásfalvi Kiss Ferenc* a 15. sz. Bethlen G. csapat őrsvetetője második pályázatával. Első pályázata a harmadik csoportba került, *Sörös Bálint*, a 947. Rákóczi csapat őrsvetetője,

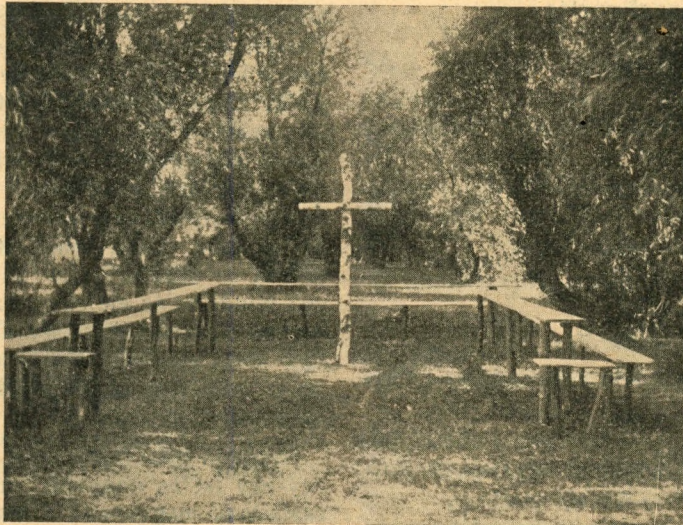
Draxler József, a 24. Akarat cs.-cs. őrsvetetője, *Baranyi István* és *Csonka János*, az 550. sz. Baross G. cs. őrsvetetői.

Az 550. csapatot itt ki kell emelni, mert ezen pályázaton is, az elsőn is a legtöbb pályázat e csapat tagjaitól jött a szerkesztőségbe.

Székely Sándor, Csanyevác László, Dobrotka Ferenc, Dobó István, Cseresznyés József, Doboczkó Imre 550. sz. csapatbeli segédőrsvetetők pályázatait a harmadik, a többi pályázatot a negyedik csoportba soroltuk.

Hogyan tanítsuk a próbákat?

A gazdag amerikai cserkészirodalomnak egyik nagy és számunkra igen tanulságos műve a „*Handbook for Patrol Leaders*“ (Őrsvetetők kézikönyve), amely tavaly, a jamboree alkalmával jelent meg. A 400 oldalas könyvnek *William Hillcourt* az írója, aki összegyűjtötte a könyvben — egyéb könyvek felhasználásával — mindazt, amire egy őrsvetetőnek csak szüksége lehet. A könyv többek között feldolgozza az összes cserkészpróbákat abból a szempontból, hogy hogyan lehet a próbapontokat megtanítani egy őrssel. Ennek alapján — a magyar viszonyokra való tekintettel — közöljük egy-két próbapontnak a feldolgozását. Ezzel kapcsolatosan felkérjük olvasóinkat, hogy pályázaton kívül bármikor, ha hasonló módon, — hitük és tapasztalataik szerint jól — feldolgoztak egy-egy próbapontot, közöljék azt velünk. Ha e felhívásunkat komolyan veszik, a Magyar Cserkész segítségével a magyar őrsvetetői gárda minden tapasztalatát, okos ötletét közkinccsé fogjuk tehetni, mert a jól sikerült ilyen leírásokat jutalomképpen kö-

Tábori_oltár_a, 145. sz. Sirály-csapat tiszafüredi táborában.

zölni fogjuk e rovatunkban. Ugyancsak kérünk arra is mindenkit, akit illet, hogy az őrsvetető-társadalmat érdeklő közérdekű híreket is közöljék velünk (őrsvetetői tanfolyamok, táborok, külön rendszerű őrsvetetőképzés stb.)

Cserkésztvény és fogadalom.

(Az amerikai őrsvetetők nagyobb önállósággal vezetik őrseiket, mint ahogy ez nálunk történik; ez az ismertetés is élesen rámutat e tényre. Az összeállításokat nem azért közöljük, mintha csupa új ötletet tartalmaznának. A mi magyar őrsvetetőink javarészt már régóta gyakorolják mindezeket. Értékes bennük maga az összegyűjtés és együttes közlés. No meg gondolat-indításra is számítunk közlésükkel.)

1. Tarts megbeszéléseket a különböző törvények és a fogadalom jelentőségéről és magyarázatáról.
2. Irasd le a fiúkkal a törvényeket és a fogadalmat a cserkésznoteszukba.
3. Győződj meg arról, hogy a fiúk tudják-e a tíz törvényt és igyekeznek-e eszerint élni.
4. Tervezz különböző őrsi jótetteket és hajtsd ezeket végre.
5. Használd a tíz törvényt az őrsi gyűlések szertartásos megnyitása vagy befejezése alkalmával.

6. Mondjátok el közösen a fogadalmat valamilyen ünnepelesebb alkalommal. Pl. ha új fiú jön az örsbe, az első és az utolsó tábornoznél, a táborban, az örsnek a születésnapján stb.

7. Napilapok kivágott hírei, riportjai alapján tarts megbeszélést az örsben az emberek viselkedéséről a tíz törvényre való tekintettel. Feltűnőbb és megkapóbb-jótteket beszéljétek meg.

8. Olvass fel vagy mondj el a fiúknak olyan megtörtént eseteket, miket cserkészek hajtottak végre.

9. Örsi bemutatások alkalmával tervezz jeleneteket, melyek egy-egy törvényt világítanak meg.

10. Tartst versenyt az örsben, hányan tudják hibátlanul leírni a törvényeket és a fogadalmat.

11. Rendezz örsi jótett-hiket. A fiúknak egy meghatározott terepen vagy útvonalon kell végigmenni, a földet az, hogy mindenki a lehető legtöbb jótettet hajtsa végre.

12. Szerez be egy nagy „Mi Törvényünk” táblát az örsi sarok számára. Ha van ügyes rajzoló az örsben, úgy az is el tudja ezt készíteni.

Nyomolvasás, megfigyelés.

1. Rendezz nyomkereső kirándulásokat az alábbi cserkészjátékok alapján: Kettévágott végrendelet. Cserkészlet a hegyen. Keresd a nyomot. Oroszlánvadászat. Trapperek és farkasok. (Lásd a Játékoskönyv II. kiadását.)

2. Mesterséges nyomok készítéséhez csinálj egy szegekkel tetszés szerinti alakban kivert fadarabot. Különböző alakokkal más és más nyomokat készíthetünk.

3. A kirándulások alkalmával tanulmányozzátok az állatok és madarak nyomait.

4. Készítsetek rajzokat a nyomokról.

5. Tanítsd meg az örsöt a nyomokról való gipsz-lenyomatok készítésére.

6. Jelölj ki kisebb gyakorló területet. Ezt a földet gereblyézd fel és puha talajon tanulmányozzátok a járó, futó, súlyos teherrel menő embernek a nyomait.

7. Figyeljétek meg a kocsik, biciklik, automobilon nyomat. Állapítsátok meg, hogy milyen irányba haladt a jármű.

8. A megfigyelés gyakorlására a Kim-játék különböző változatai (kirakatkim, színek, hängök, szagok, tárgyaknak bekötött szemmel való megérintése) kívül játszatok a Játékoskönyv 118. oldalán felsorolt játékokat.

9. A kirándulásokon hirtelen állj meg és kérdezd meg, hogy a legutoljára elhagyott mellékút merre vitt; hányan ültek az előbb látott autóban; hány emeletes volt a legutoljára elhagyott ház stb.

Uzsonnagyülés.

Örsi gyűlésen kihirdeted: legközelebb uzsonnagyülés. Farsang van, ez lesz az örs farsangolása. Mert hiszen igaz, hogy a cserkész nem szorul heje-hújás farsangi örömekre — hogyan is szorulna ilyen jókedv-injekciókra a cserkész, aki mindig vidám —, de éppen ezért annál inkább megbecsüli a csendes és tiszta jókedvet, annál inkább tud örülni az igazi örömeknek. Ilyen igazi örömalom, a cserkészjókedv örömmépe, az állandó vidámság kivirágzása az uzsonnagyülés is.

Gyűlés ez is, tehát elő kell készíteni. Mindenekelőtt a kereteket adó uzsonna ügyét kell elintézni. Talán mege-

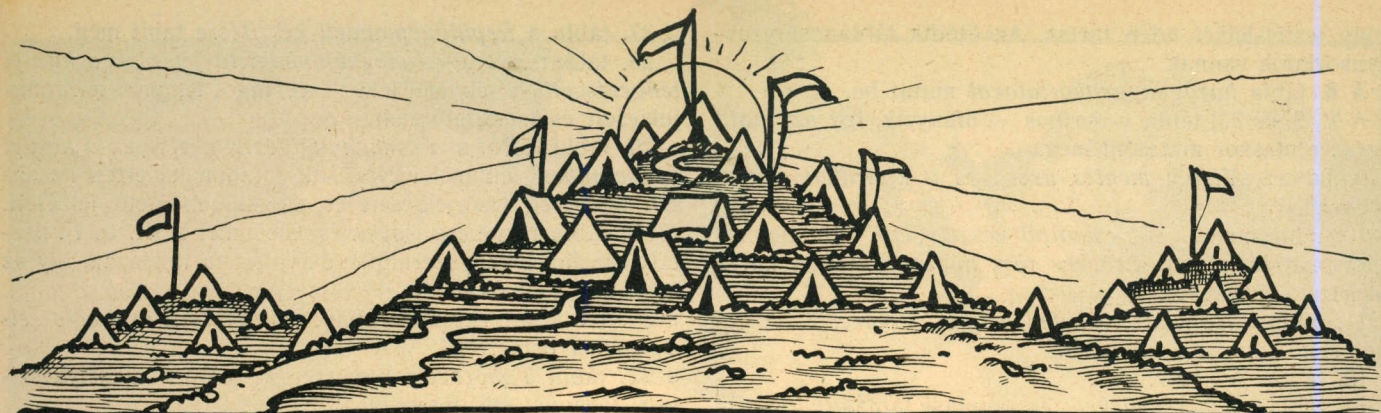
heted, hogy magadhoz hívatod az örsöt uzsonnára. Esetleg az örsben akad egy-két tehetősebb fiú, akiknek az édesanyja szívesen látja az örsöt egy délután uzsonnára. Legvégső esetben a parancsnok úr hozzájárulásával az otthonban rendezik a dolgot. Mindegyik hoz egy kis süteményt, kekszet és valahol az otthon közelében pl. a szolga lakásán főztök teát. Mindenképpen van elég elintézni való az uzsonna körül is, hogy simán menjen és jól érezhessétek magatokat. (A papát délutáni álmából fel ne zavarjátok, a mama ne feszélyezzen; talán még a hugodat külön meg kell kérned, hogy menjen el erre a délutánra barátnőjéhez, mert az uzsonnagyűlés nem zsúr, hanem örsi összejövetel...)

Mindez, az uzsonna azonban csak keret. Fontos a program, hogy cserkész módon jól éreztétek magatokat. Ezért kihirdeted, hogy akinek valami jó gondolata van, csak szóljon neked titokban. Magad is megbízod egyiket is, másikat is valamivel. Így az örs rajzolójával kis névjegyeket rajzoltathatsz: mindegyiken a felső sarokban egy-egy tréfás címer, alsó sarokban a keresztnév. A címer célzás, szelíd csipkelődés az illetőre. Így pl. a csapatszakács címerében főzőkanál lesz és jelmondata a kozmáról szólhat, míg a mindent tudó tiszta jeles segéd-örsvezetőnek címerében cserkészkalapos bagoly lesz. Persze, az ilyen célzásoknak soha sem szabad olyanoknak lenni, hogy az illető kellemetlenül érezze magát, szégyelje magát a vendéglátó fiú mamája előtt, mikor a terített asztalon szalvétája fölött megtalálja a „névjegyét”. Azt is megtehetitek, hogy mindenki készít valami apró tréfás ajándékot a másiknak (papírból ragasztott papucs, faragott főzőkanál, költőnek szóló hagymakoszorú stb.). Ezt peresze, neked kell elrendezned, hogy senki ki ne maradjon és tülerős tréfák se történjenek. Az ilyen apróságok mindjárt az elején jó hangulatot teremtenek. Uzsonna közben azután, minthogy kihirdetted, hogy mindenki hoz egy jó (cserkész) viccet, lebonyolítjátok ezt a „viccversenyt”. Esetleg a csapatköltő is szerepelhet egy hősi eposzsal vagy más tréfás elbeszéléssel uzsonna közben.

Uzsonna után mesélgetés, játék. Minden családban akad egy-egy tréfás nagyapa, vagy nagybácsi és majd minden családnak megvannak a maga játéka. Ha az örs minden tagja csak egy játékot, tréfás apróságot hoz ebből a családi kincstárból, máris se vége se hossza a mulatságnak. Nem is szorultok rá, hogy a „Cserkész-játékkönyv”-ből, vagy Walter „Gaudeamus”-ából válogassatok ki új játékokat, tréfákat, bűvészmutatványokat. Mindenesetre jobb, ha a fiúk hozzák a tréfákat, játékokat, de szükség esetére jó, ha te is készenlétben tartasz — emlékezetedben — néhányat.

Az egész délutánnak esetleg gyűlés, örsi összejövetel keretét is adhattok, olyanformán, hogy tréfás módon paródiaszerűen peregnek le az összejövetel szokásos számai (kivéve persze azokat, amelyek tréfát nem tűrnek, mint pl. az imádság). Ezt azonban erőltetni nem kell, a fő, hogy jókedvűen, vidáman, jól éreztétek magatokat együtt. Hogy mikor észreveszitek: $\frac{1}{2}$ 8 van és mind megígértük, hogy 8-ra otthon leszünk, hát indulunk, de mindegyikünk azt mondja: be hamar eltelt ez a két-három óra. És szívből tudjátok megköszönni a vendéglátó mamának, hogy ilyen jól érezhettétek magatokat.

Az ilyen sikerült uzsonnagyűléshez csak azt kívánhatom még nektek, hogy mikor a legközelebbi gyűlésen megbeszélitek, úgy találjátok: nem fordult elő semmi duhajkodás, apró durvább gúnyolódás, sem érzékenykedés a játéknál, sem szeretetlenség az uzsonnánál, hanem igazi jókedvű, cserkészies, meleg szép összejövetel volt. Kincses szép emléke, közös élménye az örsnek. Sch.

Mi újság a hegyen?

MÁRTON I

1929

Az angol cserkészotthon legnagyobb érdekessége.

- Jó munkát! Parancsnok úr!
- Szervusz, Laci. Mi újság?
- Tisztelettel jelentem, sikerült a gyöngyfüzés.
- Ennek igazán örülök. Pedig féltem, hogy Gida egy kissé rövidre fogta mondanivalóját.
- Amíg csak olvasták a fiúk, tényleg úgy látszott, de amikor csinálni kezdték, hamarosan rájöttek a módjára. Hanem kérdezni szeretnék valamit, Parancsnok úr.
- Halljuk, de azután nekem is lesz kérdezni valóm.
- Szívesen felelek majd, ha tudok — válaszolta Laci barátom.
- Hát mit is akarsz kérdezni?
- Tessék mondani, sokan kértek gyöngyöt Péterffy Gidától?
- No, nem valami sokan. Naponta legfeljebb két levél érkezett be. Az első jelentkező egy budapesti fiú volt, Pázmány Béla, másodikként Bajáról írt Cserey Feri.
- S Gida elküldte?
- Igen, amint tehetette. Persze van, aki külön mintát kért, annak nem válaszolhatott rögtön. De most én kérdeznék valamit!
- Tessék parancsolni!
- Hát hozzád érkeztek-e be levelek, melyben a fiúk érdeklődnek, mit szeretnének az angliai jamboreeról hallani?
- Hát érkeztek, Parancsnok úr, de nem valami sok.
- De azért mondd el, mert hátha van olyan, amelyre válaszolhatok.
- Sajnos, Parancsnok úr, most nincsenek nálam a kérdések, azonban az elsőre emlékszem.
- Hát mondd el azt!
- Bezzegh-Huszágh Pista kérdezi Budapestről az Angliában hallott „Fideri“ és „Glória“ nóta dallamát és szövegét.
- A „Fideri“ nótát én is ismerem. A 25. csapat hozta 1928-ban Kanderstegből, ahol először nyerték meg a nemzetközi síversenyt. Nagyon kedves melódia.
- Hogyan írom azt meg az érdeklődőnek?
- Tudod mit, összekapcsoljuk a volt Őrsvezetői-csapat, jelenleg Hők., zeneügyi főemberével, Pétrilla Gyurkával (Budafok, Péterpál-utca 34.), aki szívesen közli majd a dallamot és szöveget.
- És a másik nóta?
- Azzal nem tehetünk mást, mint megkérjük a Magyar Cserkész olvasóit, hogy aki ismeri, írja meg nekünk, hogy eljuttassuk az érdeklődőnek.
- Reméljük, hogy érkezik válasz. Azonban szabad most megint nekem kérdezni?
- Tessék.

- Tetszett látni angol cserkészotthont?
- Igen, ha nem is valami sokat.
- Mi volt azokban a legérdekesebb?
- Hm! Megvan! A falitáblák.
- Jé! Miért voltak a falitáblák a legérdekesebbek?
- Hát, tudod, ezek a falitáblák azért olyan érdekesek, mert nagyrészt összefoglalják az angol cserkész tudnivalóit.
- De hiszen az benne van a próbaszabályzatokban! — csodálkozott Laci.
- Látod, Lacikám, itt alaposan tévedsz. Minden nemzetnél úgy van, hogy a fiúk tudásának egy része benne van a próbapontokban, a másik fele azonban nincsen.
- Miért nincsen minden a próbaszabályzatban?
- Nézd, szabályzatba csak olyasmit szoktak foglalni, ami kialakult, véglegesnek látszik s általános érvényű cserkész tudás. Ilyen pontok például az első segélynyújtás, a megfigyelés, a főzés stb.
- Milyen tudnivalók nincsenek akkor benne a próba-előírásban?
- Olyan, ami fejlődő dolog, ami a cserkészkorban lévő fiúk nagyrészt érdeklődés és amelyek az illető nemzet különleges sajátosságához tartozik.
- Tessék mondani, Parancsnok úr, valami ilyesmit a mi viszonyainknak megfelelően.
- Hát nézd! Itt van például a rádió. Néhány évvel ezelőtt, amikor próbaszabályzatunk készült, senki se mert volna gondolni rá. Vagy itt van például a rendgyakorlatozás. Például jött a félrajzoszlop. Évekkel ezelőtt még nem lehetett volna a próbaszabályzatba betenni.
- De hiszen ez a Temesi-féle Cserkészkönyvben igen részletesen benne van.
- Ez igaz s ez a mi nagy előnyünk. Az évenként megjelenő Cserkészkönyv nagyrészt hozza az újdonságokat. Az angoloknál azonban Baden-Powell könyve, a „Scouting for boys“, nagyjában változatlan kiadásban jelenik meg, a hiányt pótolják a falitáblák.
- Szeretném mind megismerni azokat!
- Nem megy olyan gyorsan. Előbb végigmegyünk a falitáblákon, melyeket Angliából hoztam magammal s majd megbeszéljük a fiúkkal, melyiknek tartalma érdekelne közelebbről. Azt azután lefordítanánk.
- Tessék kezdeni.
- Hát ezek a falitáblák „Scout Charts“-ok, melyeket különben a világ főcserkésze, Baden-Powell, mind látta-mozott, igen érdekesek.
- Az 1., 2., 3., 4. és 5. tábla *tornagyakorlatokat* közöl, melyeket minden cserkésznek naponként végeznie kell,

hogy testét-lelkét üdén tartsa. Az ötödik táblán súlyozógyakorlatok vannak.

A 6. tábla buzogánygyakorlatokat mutat be.

A 7., 8. és 23. tábla — sajnos — hiányzik, így azt majd egyszer máskor mutatom meg.

9. tábla: „Vizből mentés úszva és a kimentett életrehozása“.

10. tábla címe: „Mit csináljál veszélyben?“ Életmentési leírásokat tartalmaz. Érdekes rajz hozzá a veszett kutya ellen való védekezés.

11. tábla: „Hogyan előzheted meg a fertőzést?“ A helyes élet szabályait ismerteti.

12. tábla: A „botvívás“.

14. tábla a „morsejeleket“ és tanulási táblákat foglalja magában.

15. tábla a szemafórjelzést és szemafór-abécét ismerteti.

16. tábla: „Első segélynyújtás és egyszerű kötözések“.

17. tábla: Betegápolásra tanít meg.

18. tábla: Úszás fajait s ezek megtanulásának módjait ismerteti.

19. tábla az Alakgyártást írja le, melynek segítségével mozgatható kezű és lábú figurákat készíthetünk.

20. tábla a Boxolás legfontosabb szabályait és ütéseit közli,

21. tábla egyszerű pecsét, örsi-jelvény, sokszorosító készítésére tanít meg.

22. tábla a Hálókötés használhatóságát és elsajátítási módját tartalmazza.

24. tábla a cserkészélet és annak használatát sorolja fel. Ezt különben odaadom, mutasd meg a fiúknak.

25. tábla a Lombfűrészt ismerteti.

26. tábla a Táborigőzés legegyszerűbb szabályait közli receptekkel együtt.

27. tábla a Repülőgépmoделl készítésre tanít meg.

28. tábla: „Rang-és megkülönböztető jelzések a királyi tengerészetben“ címmel leközi az angol tengerészek rangjelzéseit és ismertetőjeleit.

29. tábla: „Rang- és megkülönböztető jelzések a királyi hadseregben“ címmel ugyancsak rajzban ismerteti az angol hadsereg rangjelzéseit és megkülönböztető jelzéseit.

30. tábla Egyszerű ügyességek címmel a III. és II. osztályú próba legegyszerűbb tudnivalóit tartalmazza, így az útjeleket, csomókat stb.

31. tábla sátoerkészítés című, az egyszerű örsi-sátor elkészítését ösmerteti.

32. tábla Taborozási ügyességek, mely a tűzhelykészítést, faragást stb. ismerteti.

Mikor befejeztem a felsorolást, Laci barátom fel-sóhajtott:

— De jó lenne ezeket mind megmutogatni a csapatban.

— Hát tudod jól, Lacim, hogy azt éppen nem lehet, azonban a táblákt itt kint vannak a Hárshelyi Cserkészparkban s bárkinek szívesen rendelkezésére bocsátom.

— De a fiúk nem tudnak ám mind angolul.

— Az nem baj. A Magyar Cserkészben közzéteszük a falitáblák számozását és rövid leírását s azt, vagy azokat, mely a fiúkat leginkább érdekli, magyarul leközöljük a Magyar Cserkészben.

— Szóval a fiúk szavazzanak, mi érdekli őket.

— Igen s ugyanerre szólítjuk fel a Magyar Cserkész olvasógárdáját.*

— Megint az én címemre irjanak?

— Igen, elég: „Laci“, Budapest, Cserkészház.

— Kíváncsi vagyok, mi érdekli a fiúkat.

— Majd meglássuk.

— Jó munkát! Parancsnok úr!

— Szervusz, Laci . . .

Hegymászó.

*Természetesen bárki írhat s esetleg levélben is válaszolunk.

No. 10.

“SCOUT” CHARTS.

Price 3d.

WHAT TO DO IN EMERGENCIES

Approved by Sir ROBERT BADEN-POWELL, Bt., K.C.B.

To Promote Circulation. AFTER rescue from drowning and when breathing has been restored, promote warmth and circulation by means of friction with flannel, handkerchiefs, etc. This causes the blood to flow along the veins towards the heart. Gently rub the patient's face, neck and arms. The friction along the legs, arms and body should be towards the heart, and continue after the patient has been wrapped in blankets or some dry clothing. Whenever possible, get assistance for the friction, and give directions carefully. As soon as possible, remove the patient to the nearest house, and apply hot flannels to the stomach, heated bricks or bottles of hot water, carefully covered to prevent burning, to the armpits, between the thighs, and to the sides of the feet. Be careful not to burn the patient. If the bottles are very hot, wrap flannel round them. Warmth must be promoted. If the breathing is difficult or painful, apply a hot linseed-meal poultice to the chest. When life is restored, give a teaspoonful of warm water. If the patient is able to swallow properly, give very small quantities of warm brandy-water, beef-tea, or coffee. Keep him in bed, and encourage him to sleep. Watch him well, and should it be noticed that the natural breathing is falling, at once resume artificial respiration. Let the air circulate freely about the room, and do not allow crowding round the patient.

Start running as hard as you can in the direct direction of the horse. As he draws level, get one hand on the shaft, seize the rein with the other, and pull his head round till he stops. Horses have been stopped by edging them into a hedge or wall. Don't stand in front and wave or shout. Don't try to stop a pair of horses which are running away unless you can get in the cart and grasp the reins.

Loosen clothes. On any rope or string round neck. Dash hot and cold water alternately over the patient. Apply artificial respiration if the patient is not breathing.

Obtain first aid. Don't push anything down the ear to poke the object out. This is very dangerous. To get air blown out, say the patient on his side, affected ear uppermost, pour in slightly-warmed oil or water, which will bring the insect up to the top. To get out an object such as a pea, hold the affected ear downwards and shake the head. If this does not bring it out, send for doctor.

Obtain first aid. Don't rub the eye; if you have it close and rub the other eye the team will probably wash it out. If you have a soft, clean camel-hair brush handy, roll back the upper eyelid over a match and remove the foreign substance with the brush. Another simple method is to pull the upper lid outward and down over the lower lid. If any particle of metal gets in the eye, go for the doctor at once.

Escape of Gas. Before entering room where your men are, keep your head as near the ground as possible (cool gas is lighter than air). Turn out the lights; open the doors and windows; get out of the room. Don't take a light to the look for the leak. If anyone is suffocated by gas, take them outside, loosen their clothing, and apply artificial respiration.

The treatment for poisoning by evergreen is the same as by gas from a meter; but you must be very careful how you set about removing a person from the foul air.

Examine the victim without touching him. Lie in a still in contact with any electrical wire or charged metal, such as the third rail of an electric railway, the handle of a switch, electric fitting, or the metal tubing which carries the wires. The victim has to be released, and care must be taken here that you yourself do not suffer from the same shock, as touching a body in contact with charged metal is exactly the same as touching the charged metal itself.

Very dry wood, indiarubber, glass, vulcanite, or some such insulating material, must be used to handle the victim with, or to separate you from the ground while touching the victim (for instance, if in indiarubber shoes, you may handle the victim in perfect safety, but the indiarubber soles must be thick and absolutely sound). By using one hand covered by an indiarubber tobacco-pouch you are safe in handling the victim. Similarly, a dry walking stick or piece of timber may be used, either to stand on or to push the insensible person away from the charged metal, or, of course, glass may be used on, where it will bear. After making certain that there is no connection between the insensible person and the charged metal, remove him sufficiently far away to have freedom of action without further danger of shock, either to the victim or yourself, and treat on the case of the apparently drowned, ignoring all burns, etc., until full natural breathing is restored. Medical assistance should be sought as soon as possible, as a collapse is often a marked feature after an electric shock, and in the same way, electric burns, the effects of which are only partially visible, are best treated by a medical man.

Put forehead to back of throat, and remove anything that can be felt. Send in abroad—Eat doughy bread in large quantities. If this does not remove it, send for doctor. If fumes or some other similar object have been swallowed, give a large dose of castor oil. If pins or some sharp substances have been swallowed, give plenty bread to eat; do not give an aperient. Take the patient to a doctor. Swallowing an awl—If the patient has something in his windpipe, hold him upside down, and he may choke it out; if not, send for doctor at once.

Send for doctor at once, warning him that it is a case of poisoning. Look round for bottle, and if found, keep it. It may tell you the nature of the poison. If not, look carefully at patient's mouth. If it shows brown or yellowish stains, or burns, the poison has been a strong acid or alkali. If you know which, neutralize by weak acid or alkali. If you don't know, then give milk, raw egg beaten up in milk or water, or flour and water. Where there are no stains about the mouth, make the patient sick by giving him a tablespoonful of salt or a teaspoonful of mustard in a tumbler of warm water, or tickle his throat with a feather. After he has vomited give him milk, etc.

Leave the patient as he is, and where he is, until the doctor comes. If you must move him, hold him up according to ambulance chart. Don't try to set the broken limb yourself, but only fix up the limb so that it shall not become worse.

Suck a bite hard. Spit it out. Squeeze it to make it bleed. Wash it well. Go to a doctor or chemist. If a dog goes for you, hold out your hat or stick, which will probably hinder him until you can land him a kick on the jaw, or hold stick or handkerchief horizontally across you, when he will try to beat it down or bite it first.

Cut any clothes away. Cover with lint or clean rags soaked in fresh Carbol or Olive oil, or sprinkle with Borax, and cover up with clean rags. White clean paper or soap is better than anything if you have no oil or Borax.

Send for doctor. Put something between the teeth to prevent the tongue being bitten. Do not try to hold the patient down, but restrain him from injuring himself. Don't let people crowd round.

White face—Lay patient flat on ground between clothes and sprinkle cold water on face. Open windows or take patient outside. Don't let people crowd round. Red face—Flame head slightly. Apply cloths soaked in cold water, apply hot bottle to feet.

General illness. Don't be scared at the sight of blood. Don't fuss about people who are out of sorts; leave them to themselves as far as possible; it is far better to do too little than too much. Be cheerful, and make light of their ailment. Don't rush off for spirits when there is an accident—but milk is better. Only give brandy when people have fainted from exhaustion or foul air. Never give spirits when the face is flushed or the head injured.

No. 24.

“SCOUT” CHARTS.

Price 3d.

THE SCOUT'S STAFF AND ITS USES

Approved by Sir ROBERT BADEN-POWELL, Bt., K.C.B.

“Why does a Boy Scout carry a Staff?” is a question that is often asked by people who do not know the many uses to which this useful article can be put. The illustrations given below show several different ways in which the Staff will prove a handy and valuable article, essential to the Scout's outfit.

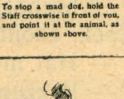
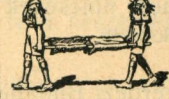
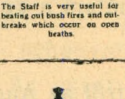

When anyone falls through some ice, throw him your Staff so that he can grasp it like this until you can get a rope and pull him out

Wading a stream. Two or three Scouts grasp the Staff like this

To stop a mad dog, hold the Staff crosswise in front of you, and point it at the animal, as shown above

As a tripod for cooking, and also as a stand, the Staff is handy in camp

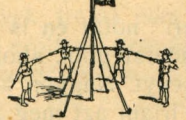

The Staff is very useful for helping out loads that are broken which occur on open breaths

A line of Scouts linked together on a night march

When climbing gates you can give yourself a push up with your Staff

For erecting a flagstaff and forming a fence, the Staff is very useful

Both patrol tents and lepers can be made with the aid of the Staff

Measuring Distances

Self-Defence

Making Splints

A clear view can be had by looking through a small hole drilled in the Staff

Carrying a load on a mountain

Carrying a load on a mountain

This picture shows a simple way of scaling a wall with the help of a Staff

FURTHER USES OF THE STAFF.

- Measuring Distances, Self-Defence, Making Splints, Jumping Ditches, Making Rafts, Bridge-Building, Climbing a Mountain, Carrying a load on a mountain, Feeling the way over Marshy Ground, Recovering Objects Floating in the Water, Levering up Logs and Stones, Rope Ladders.

Két jellegzetes angol falitábla.

LURKÓ

REGÉNY ·

IRJA: KOSZTER ATYA · ILLUSZTRÁLJA: MÁRTON ·

Almatlan, nehéz éjszaka volt ez. Lurkó most látott először tábornozást s nagy érdeklődéssel vigyázta az öreg pásztor fáradozását, amint árcéljával és kovakövével szikrát csiholt a taplóra; amint azonban az összegyűjtött száraz ágak nagy ropogással égni kezdtek, egyszerre vad rémület ült ki a szemébe, sikoltozva rohant a vadászhoz és amint hozzá bujt és arcát a mellére rejtette, a férfi érezte, hogyan remeg a gyenge gyerekest. Mintha valami borzalmas emléke éledt volna újra a lángok látára... Nagy nehezen megnyugtatták, de egész éjjel egyre fel-felriadt és ilyenkor félve simult mindig a vadászhoz. Kund el nem mozdulhatott mellőle.

Ehhez járult az állatok nyugtalansága. Dél óta nem láttak vizet s a juhok a sziklás, nehéz talajon élelmet sem találtak. Panaszos bögésük egyre fel-felhangzott s Mózes bácsinak többször kellett felugrania, hogy az állatok ki-törését és elszéledését megakadályozza.

Nehéz éjszakára még nehezebb nap jött. A hajnal első derengésével talpon voltak újra s útra készülődtek. Felet-tük falmeredeken tornyosodtak sok száz méter magasságig a Havasbérc sziklatömbjei, amelyekben zerge jár csak és nagyon biztos fejű ember próbálhatja meg a kapaszkodást. Mózes bácsi óriási kerülővel vezette tovább őket, hogy az északi oldal havasi rétjein át olyan úton jussanak a hegyen túlra, amelyen a nyáját is elhajthatják. Micsoda munka volt az! Sziklákon, ugratókon, szakadékokon át előre, egyre előre! Voltak olyan helyek, ahol az állatokat egyenként ölbe fogva kellett átvinni egy-egy szakadékon. Dél felé nyolc méteres sziklafal zárta el teljesen az útjukat; ott Kundnak fel kellett kapaszkodnia s aztán pánnyán húzta fel magához Lurkót, majd az állatokat egymás után s végül az öreg pásztor, Törpe fenyők és csupaszk sziklagerincek világa után a havasi réten végre megpihenhettek; de aztán végeláthatatlan gyaloglás után újból szikla jött szikla után és ember, állat végsőkéig kimerült már, amikor végre megállt a pásztor, bevárta Kundot és amikor az hozzáért, igen egyszerűen kezét nyújtott neki:

— Hát öcsém, én itt visszafordulok. Vigyázz az úrfiral!

A vadász hozzá volt szokva ahhoz, hogy meglepetést ne mutasson, de most pillanatnyilag majdnem kijött a sodrából. Mély lélekzetet vett és körültekintve, kérdezte:

— Megérkeztünk talán?

A sziklák birodalma köröttük összeszűkülte és közvetlenül előttük egészen keskeny sziklahasadék volt az egyetlen tovább út, amelybe a kutyák minden ösztönzés nélkül máris vígan terelgették befelé a nyáját.

Gábor Mózes a hasadék felé mutatott:

— Ez a sziklacsapás az egyetlen útja a Hallgató-völgynek. Süldő legényke koromban jártam itt egyszer az édesapámmal, Isten nyugosztalja. Azóta sem járt erre eleven ember. Oda vidd az úrfit, öcsém, ez lesz az ő birodalma. A fekete sziklák barlangjaiban jó tanyát találtak; ott emberfia meg nem leli a nyomotokat. Ha mégis megkeresnének, menj a föld alá a rómaiak útján; aki ott utánad megy, az meghal. No, Isten megáldjon!

— Mózes bátyám nem jön le a völgybe? Csak nem akar itt a sziklákon pihenni?

— Nem lehet, öcsém. Nekem éjszakára, mire a hold feljön, a Hidegforrásnál kell lennem. Hátha dákok ólálkodnak a nyomotokon? Ember fogadja őket!

Több szó nem esett. Az erdő emberei már ismerik és megértik egymást. Kemény kézzorítás után csontos kezével a kis fiú homlokát megsímogatta a pásztor s azután vissza sem nézve, megindult délnyugat felé. Sokáig kísérte a kis Lurkó sírása. Egyre azt kiáltozta, hogy ne menjen el az öreg bácsi, akinek olyan szép fehér a szakállja. De az öreg bácsit visszahívta nyájához a kötelesség; nincs erő a földön, amely megállíthatta volna.

Ha valaki megfigyeli, elbámulva nézte volna a 85 éves embert, amint zergekönnyedséggel megindult lefelé a meredek sziklafalon. Nem gondolt most kerülőre, kényelmes éreszkedőre; ment a legrövidebb úton, amerre a köveken csorgó víz keresi útját. A sziklafal csak az értetlen idegen

SANALBIN FOGPÉP SZÁJVÍZ ÉS FOGPOR

A MAGYAR FOGORVOSOK EGYESÜLETÉNEK ELLENŐRZÉSE MELLETT KÉSZÜL.

számára síma és járhatatlan; az erdő embere mindig talál egy-egy kis rést, ahová kezét vagy a fejszékét beakaszthatja, meg egy-egy kiálló sarkot, ahol a lábát pillanatnyi pihenőre megvetheti. Ment az öreg lefelé, mint a gördülő kő, ugorva, csúszva, itt-ott a pánya segítségével ereszkedve s nem telt egy órába, már a kereszties fenyők haragoszöld tengerébe veszett el alakja.

Éjfél tájban feljött a hold. S alig néhány perc múlva a Hidegforrás völgyében egyszerre elhallgatott az addig szünet nélkül fel-felbúgó haragos kutyaugatás, amint a sűrűség szélén megjelent a fehérhajú öregember s nesztelen léptekkel sietett a fatörzsekből összerótt ház felé. Megnyugodva bujtak meg a kutyák a nyáj mellett. Hazajött a pásztor.

*

Kund megnyugtatta a Mózes bácsi után síró kis fiút, megindult az állatai nyomán a sziklahasadék felé. Míg a szűk, kanyargós szakadékon átküzdötte magát, csendes kíváncsisággal várta, mikor nyílik meg előtte az a titokzatos Hallgató-völgy, amelynek eddig még hírének sem hallotta s amely vára és otthona lesz mind a kettőjüknek talán hosszú éveken át. A sziklafalak jobb és baloldalt állandóan oly közel futottak, hogy kinyújtott két kezével kényelmesen elérhette volna őket; néhol úgy összeszorultak, hogy fáradsággal tudta csak hatalmas testét átpréselni közöttük. Ha ez a Hallgató-völgy egyetlen útja, akkor ezt az utat esetleges ellenséges támadás elől egyetlen beleékelte sziklatömbbel tökéletesen elzárhatja bármikor.

A sziklahasadék állandó erős eséssel vezetett lefelé. Körülbelül öt percnyi nehéz, de gyors ereszkedés után, mialatt éles kanyarodóval egyre jobban déli irányba fordult az út, egyszerre, mintha valami titáni késsel kettészelték volna, megszűnt a sziklafal s az erdélyi hegyek vad szépségeihez szokott vadász szédülve állt meg az előtt a csodálatos látvány előtt, amely mintegy varázsütésre tárult eléje. Lábánál 100 méteres mélységbe függélyesen szakadt a sziklafal s a mélyben tündéri szép völgykatlan nyílt.

A Hallgató-völgy! Titokzatos, csodálatosan vad és csodálatosan szép.

Kund a fáklyát villámgyors mozdulattal belevágta az állat torkába.

Képzeltetek egy majdnem szabályos ovális katlant, amelynek falait körskörül ezerkétszáz méteres függőleges sziklafal alkotja! Sehol egy rés, sehol egy szakadás ezen a fantasztikus védőfalon; szárnyak nélkül ide élőlény be nem jut. A völgy mélyére már ráterült a közeledő alkonyat fátyola, de még elég világos volt ahhoz, hogy Kund a legbujább őserdő képében gyönyörködhesen. Az erdei ember mindentlátó pillantásával fogta át a völgyet: a széleit borító fenyőerdők haragos zöldjét, beljebb bükkök és gertyánosok élénkebb zöld foltjait; csaknem a lába alatt gígászi fekete sziklák tömbjeit; szemben a déli falon 800 méter magasságból lezuhogó ezerágú vízesést, amelynek rohanó vizét kerek tó fogja fel s a tó partján elterülő lankás szép mezőt. A vadász szíve megtelt valami mámoros, vad diadallal: a honfoglalók örömeivel. Úgy érezte, hogy most azonnal hatalmasat, messze csengőt kell kiáltania: tudtára adni az alvó ismeretlen völgynek, hogy megérkezett az Ember, aki mától kezdve ura lesz itt mindennek. Két acélos izmú karjával magasan a feje fölé emelte a kis Lurkót s amint dörgő „hahó“-ja dübörögve vágódott bele a csendbe, a sziklafalokról százszorosán visszahömpölygő visszhang elnyelte a vígan kapálódzó kis fiú csengő cérnhangját, amint teletorokkal kiáltozta ő is: „Ahó . . . Ahó . . .“ A Hallgató-völgy válasza volt ez a visszhang: a völgy köszöntötte érkező urát.

A vadász kiáltásának még egy visszhangja támadt. Messze lent a mélyből, szinte a lába alól kutyaugatás harsogott fel: a Bodri mély, hörgő ugatása. Mintha figyelmeztetni akarta volna onnan alulról a kiabáló embert: Ne ott fent lármázz, hanem gyere le a völgybe utánunk!

Kund újból a nyakába ültette Lurkót.

— Kapaszkodjál jól meg a hajamba, kis ember, nehogy lepottyanj a magasból! És megindult a sziklán lefelé a titokzatos új birodalomba.

A leszállás meglepően könnyű volt. A sziklafal oldalán, mintha régi-régi időkben emberkezek vágták volna, keskeny párkány szaladt zeg-zugosan lefelé, amelyen ember és állat, ha nem szédült a feje, nyugodtan járhatott. A sziklaút mellett itt is, ott is lyukak, barlangok nyíltak a kőfalban s a vadásznak eszébe jutott egy régen látott kép, amelyen ősemberek barlanglakásait rajzolta le a jó fantáziájú művész. Ki tudja, talán történelem előtti időkben ez a völgy emberek vára volt vadállatok és más emberek ellen! Lent a völgyben talán békés nyájak legeltek, a keskeny kőösvényen harcosok, aszonyok és gyerekek lábai tapodtak s az a sziklahasadék, amelyen át Lurkó megérkezett, talán vad harcokkal ostromolt kapuja volt egy zárt világnak?

Akárki járt itt évezredek előtt, az bizonyos, hogy az új honfoglalóknak jó szolgálatot tett, mert Kund meglepően rövid idő alatt leért a kőösvényen a sziklafal lábához. Lent farkcsóválva, örömvinnogással fogadta a három kutya és a juhok, amelyeket a két napi nehéz vándorlás alaposan megviselt, mohón legelték, falták a selymes, friss füvet, amely oly magasra nőtt helyenként, hogy az állatok egészen elvesztek benne.

A vadász úgy érezte, hogy tíz évet adna az életéből, ha most ledobhatna minden terhet és nagy pihenésre végigdőlhetne a puha földön. De az okosság mást parancsolt. Intésére a kutyák újból összeterezték a nyáját s nyomában óvatosan elindultak a völgy belseje felé, hogy éjszakára biztos szállást keressenek. Balról óriási fekete tömegek emelkedtek égnek: csodálatos alakú szeszélyes sziklatömbök. Kundnak eszébe jutott az öreg pásztor tanácsa: „A fekete sziklák barlangjaiban jó tanyát találtak.“ Arrafelé sietett tehát s tíz perc múlva ott álltak a fekete sziklák

előtt, amelyeket ősidőkben valami titáni őserő halmazható egymásra s azóta sem víz, sem fagy, sem vihar nem bírt velük.

Kund éles vadászszeme a mind gyorsabban leszálló esthomály dacára az egyik hatalmas tömb mellett a sötétnél is sötétebb foltot fedezett fel s közelebb menve, tátongó barlangnyílás előtt találta magát.

— A tanyánk itt van, csak kérdés, nem lakik-e benne valaki — dörmögte magában s nesztelen lépésekkel sietett egy mintegy ötven méterrel odább álló évszázados bükkfaóriáshoz, amelynek legalsó ágára kis nyújtózkodás árán sikerült feltennie a kis fiút, akinek szemmel láthatólag borzasztóan tetszett ez a különleges helyzet.

— Várj itt rám, kis Lurkó, mindjárt jövök érted! — szólt hozzá csendesen s aztán keze egy legyintésével oda-parancsolta Bodrit a fa tövéhez:

— Vigyázz, kutyám, a gazdádra!

A fán lapuló kis fiú csodálkozó szemmel látta, amint a vadász a fa tövébe rakja minden terhét, aztán a nem messze álló fenyőfa alól néhány száraz gyantás ágat szed fel, tüzet csíhol s az ágak végét meggyújtva, bal kezében ezzel a lobogó fáklyával, jobbában hosszú vadászkését szorítva, eltűnik a barlang bejáratánál. Kis ideig még kitérközött a fáklya fénye, de aztán sötét lett újból minden.

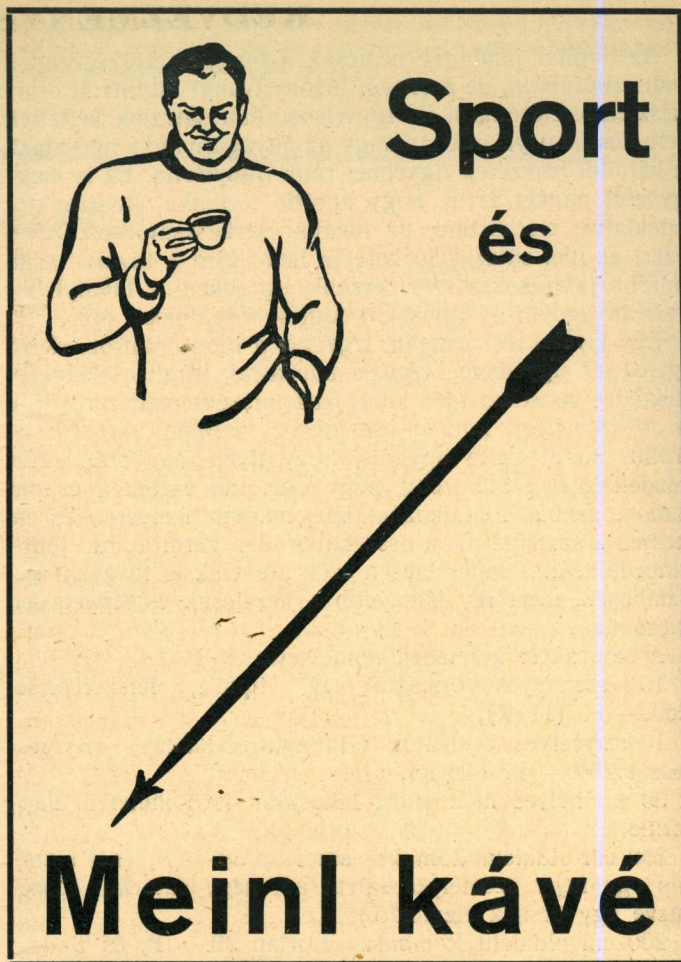
Amint a percek múltak, a kis fiú szívét újra összeszorította valami névtelen, didergető félelem. Kis agya nem érte fel a problémát: mi lesz vele, ha a vadászt baj éri ott a sötét barlangtorokban; csak annyit érzett, hogy a sötét erdőben egészen magára maradt, és az egyedüllét döbbenetes csendjében hallotta a szíve dobbanását. De lent a fa alatt barátja örködött, a fehérbundájú Bodri; és ő olyan erős, olyan nagy, hogy ott mellette bizonyára semmi baj nem érhetné.

— Bodji, Bodji, lejövöt hozzád! — csendült meg a vékony hangocska és a kis lábak a fa törzsén valami támasztó után keresgéltek, míg a két vékony kis kar görcsösen szorította a faágat.

E pillanatban mennydörgő ordítás hangzott fel a barlangban. Bodri pillanat alatt talpon állt és a torkában hörgő, vad morgással figyelt a fekete üreg felé. A sötétben nem messziről a másik két kutya szűkülése hangzott.

A sziklák mélyén hirtelen újból felderengett a fény s ugyanabban a pillanatban a barlang szájánál hatalmas átlat jelent meg. A hátulról ráeső bizonytalan fényben a körvonalai óriásoknak látszóttak s gigantikus árnyéka ott rezgett a földön s a fákon. Oly félelmetes volt, oly kísérteties, hogy a kutyák vinnyogva lapultak meg a földön s kis fiúnak elállt a szívverése. S a mesebeli szörnyeteg lassan megindul — egyenesen feléje.

Most hirtelen villant a fény s a barlang nyílásában ott állt Kund, bal kezében a félig elégett fáklyával, jobbán a késsel. Amint a kutyák megpillantották a férfit, torkukból nem is ugatás, de valami bömbölő harci üvöltés tört elő s felborzított szőrrel, vad rohammal mentek neki a fenékvadnak. A medve megtorpant, egy-két lépést riadtan hátrált s amint gyorsan megfordult, hogy a barlangba visszameneküljön, két lépésnyire előtte ott állt harcrakészen a vadász. A medve hátsó lábaira emelkedett; nagy, busa feje egy magaságba került a Kund fejével s rettentő szájából kivillantak hatalmas fogai. Amint most a fáklya fénye teljesen ráesett, kevésbé meszeszerűnek, de sokkal veszélyesebbnek és félelmetesebbnek látszott. Egy szívszorító pillanatig így állt egymással szemben az erdő vadja s a férfi. Aztán Kund előre lépett s a fáklyát villámgyors mozdulattal belevágta az állat forgó torkába. Ugyanakkor meg-

villant a kés a jobb kezében. Vad ordítás harsant fel s aztán sötétség borult mindenre. És ebből a sötétből hátborzongatóan vágódott ki az a hoszan elnyújtott rekedt ordítás, mely lassan hörgő sóhajtásba fulladt el. Aztán csend lett.

Lurkó mint a megriadt egérke lapult meg az ágon. Lélekzetét visszafojtva várta, hogy mi lesz most.

Egyszerre közvetlen alatta vidám, nyugodt csengéssel megszólalt a Kund meleg férfihangja:

— Gyere, kicsi ember, nincs már semmi baj. A mackó átadta nekünk a barlangját.

Nyomban utána erős karok emelték le őt az ágról s a kis fiú újjongva karolta át a vadász nyakát és puha kis arcát odaszorította a férfi arcához. És most megindult vele a hatalmas ember nem a sziklabarlang felé, hanem ellentétes irányban, keresztül az erdőn. Ment olyan biztosan, mintha otthon járna, s amikor az erdő széléhez értek, tétovázás nélkül fordult balra, keresztül a puha fűvű réten, míg egyszerre csörgedező tiszta vizű patakhoz nem értek. Itt az erdő lombja nem vetett már árnyat; nyoma sem volt a fekete sziklák tövében uralkodó mély sötétségnek.

KEDVEZMÉNYES SÁTORAKCIÓ.

Az angliai jamboree nemcsak a magyar cserkészeknek volt eropróbája, de érettségi bizonyítványt állított ki cserkészfelszerelésünkről is. Így elsősorban sátraink keltek feltűnést, amelyeknek mindugy az anyaga, mind a beosztása a külföldi nemzetek figyelmét ránk irányította. Ez is meggyőzött minket arról, hogy apróbb technikai javításoktól eltekintve, elérkeztünk az ideális cserkészsátorhoz. Epen ezért az idei sátorakció keretén belül újra a tavalyi, csak apróbb javításokra szorítkozunk, egyébként a tavalyi bevált anyagokat és típusokat fogjuk forgalomba hozni.

Egy kivétel lesz csupán. Ugyanis a több oldalról érkező igényeket figyelembe véve, a kúpsátrak iránti csekély érdeklődés miatt azt idén kihagyjuk; viszont rendszeresítjük a 30 személyes katonai sátrához hasonló sátrakat is. Több csapat kérte ugyanis, hogy ilyen nagyobb sátor rendelkezésére állhasson, hogy esős idő esetén a csapat valami szobai foglalkozást kényelmesen üzhessen és ne kelljen a szalmazsakon összekuporodva várni az idő jobbrafordulását. Természetesen ezek a sátrak is favázzal készülnének, mert így könnyebb a kezelésük és lényegesen olcsóbbak.

A sátorakció keretében rendelhető:

10 személyes örsisátor B) típusú, felszereléssel 260.— P, (11/R),

10 személyes örsisátor (Hangya-módosítás) felszereléssel 250.— P, (15/R),

30 személyes módosított lakósátor 4×5 méteres alapterülettel; árát később közöljük.

250 cm oldalélű Rombusz sátorlap 38.— P, (két sátorlap egy négy személyes sátrat ad, négy sátorlap összefűzve egy örsnek elegendő.)

200 cm oldalélű Rombusz sátorlap 29.— P, és

2×3 m nagyságú téglalakú konyha (Gilwell) sátorlap 41.— P. A 2% forgalmiadót külön felszámítjuk. A szállítási költségek a csapatot nem terhelik, kivéve, ha a csapat hibájából (túlkésőn rendeltel) expressz kell az árut szállítani.

Megyjegyezzük, hogy az itt felsorolt sátrak állandóan

kaphatók a Cserkészbolt Szövetkezetben (Budapest, V., Hajnal-utca 6.) is, még pedig azonnali szállításra. Az akcióban résztvevő csapatok ezzel szemben csak a rendeléstől számított 6—9 héten belül kapják meg a sátrakat. Az akcióban vásárolt sátrak a Cserkészbolt árainál körülbelül 10—15%-kal olcsóbbak. Ez az árkülönbség éppen abból származik, hogy az előzetes megrendelések alapján a gyár egyszerűre készítheti el a sátrakat, ami nagy anyag- és munkamegtakarítást jelent, de a raktározásnál veszendőbe menő kamatot is megtakarítjuk. Hangsúlyozzuk, hogy az akció lényege az előre való rendelés. Rendeléseket Gazdasági Hivatalunk legkésőbb május hó 1-ig fogad el. A kedvezményes akció-sátrak árai három hónapon belül való kiegyenlítésre értendők. Ha valaki a rendelés alkalmával fizeti ki a sátrat, a forgalmi adót nem számítjuk fel és a vételárból még 1% engedményt nyújtunk. Aki a szállítás alkalmával egyenlíti ki az összeget, annak a forgalmi adót tudjuk elengedni. Ha a vásárló csapat helyzete indokolja és a szervezőtestület jóállását is nyújtja a parancsnok — ez az akció egyik legnagyobb előnye —, akkor a sátrak a rendelés alkalmával beküldött külön kérelem alapján 1—2 év alatt is törleszthetők és pedig negyedévi részletekben. Ez esetben 1. az átvételtől számítva a mindenkori fennálló hátralék után havonként 1% kamat is fizetendő, 2. a sátor árának teljes kiegyenlítéséig a Szövetség tulajdonjogát a sátrakra fenntartja, 3. egy esedékes részlet ki nem egyenlítése esetén az egész tartozás esedékessé válik. A közelebbi részletekre vonatkozólag minden csapat címére körlevelet is küldünk ki, amelyhez a rendelés megkönnyítése végett egy megrendelő blankettát és szervezőtestületi jóállási nyilatkozatot is mellékelünk. A rendelést kérjük lehetőleg ezen blanketta felhasználásával megejteni.

A csapatok figyelmét már azért hívtuk most fel a sátorakció lehetőségére, hogy megfelelő idő álljon rendelkezésre, és a csapat szükségletét, gazdasági erőviszonyait latolhassa, a kellő tájékozódást megszerezhesse.

Országos Gazdasági Hivatal.

MIT KELL TUDNIA MINDENKINEK A BIZTOSÍTÁSRÓL.

(Folytatás.)

A biztosítás ma már oly tökéletességre emelkedett, annyira idomult a közönség igényeihez, hogy alig van olyan kockázat, amely ellen ne lehetne biztosítást kötni. A legkülönfélébb, a leegyenibb kívánások is teljesíthetők. Az előbbi cikkeinkben ismertettük valószínűség-számítások alapján a társaságok csaknem minden esetben racionális szerződést tudnak nyújtani. Azonban tekintettel arra, hogy igen sok ember mégis nagyjából hasonló feltételekkel akar biztosítást kötni, a társaságok kidolgoztak, a valószínűség-számítások alapján felállítottak különféle táblázatokat, amelyekben mindenki megtalálhatja az általa választott biztosítási módozat feltételeit.

A leggyakoribb életbiztosítási mód az egyszeri elérési és haláleseti biztosítás. Miben áll ez? Az életbiztosító társaság ennek a biztosításnak alapján arra kötelezi magát, hogy ha valaki bizonyos időn át (mondjuk húsz éven keresztül) fizeti a díjat, a társaság ez idő eltelével kifizeti a biztosított félnek a biztosítás összegét, de ha a fél ez időn belül halálozna el, a társaság a halál után azonnal kifizeti ezt az összeget a biztosított hozzátartozóinak. Elgondolhatjuk, milyen megnyugvást okoz egy családapának az a tudat, hogy egy minimális évi díj rendszeres lefizetése ellenében abban az esetben, ha ő esetleg elhalálozna, gyermekei jelentékeny összeghez jutnak s így jövőjük biztosítva van. Világítsuk meg egy konkrét példával ezt a biztosítási szerződést.

Adva van egy harminc éves férfi, akinek felesége és gyermeke van. A férfi, noha jó egészségben és jó anyagi körülmények között él, gondol a jövőre, számol azzal, hogy az ember mennyire ki van szolgáltatva a sors önkényének és ezért elhatározza, hogy biztosítást köt. Arra gondol, hogy inkább megvon magától havonta egy bizonyos kis összeget, csak családjának és saját magának jövőre napjait biztosítva lássa. Föl-

keresi tehát az életbiztosító társaságot és előadja kívánását. A társaságtól a következő ajánlatot kaphatja: „Ha Ön kötelezi magát arra — mondja a társaság —, hogy fizet húsz éven át évente 427 pengő és 90 fillért* (ami havi részletekre osztva nem olyan összeg, amit ne lehetne szinte észrevétlenül megtakarítani), abban az esetben a társaság fizet Önnek a húsz év lejártával 10.000 pengőt, de abban az esetben, ha ön akár egy hét múlva is, lsten örizz, meghalna, abban az esetben is kifizeti hozzátartozóinak ezt a 10.000 pengőt azonnal, anélkül, hogy azután bármilyen kötelezettségük is lenne a társasággal szemben.”

Ez az elérési és halálzási biztosítás, amely jelenleg a legnagyobb elterjedtségnek örvend.

Az elérési és haláleseti biztosításhoz közel áll az ú. n. határozott lejáratú életbiztosítás, amely — mint a neve is mutatja — arra kötelezi a társaságot, hogy a biztosított félnek az évi vagy havi díjfizetés ellenében egy bizonyos tőkét fizessen egy előre meghatározott időpontban, tekintet nélkül arra, hogy a biztosított ez időpontban még életben van-e, vagy sem. A díjfizetés, ha a biztosított a kötvény lejártá előtt halálozna el, a halál napjától kezdve megszűnik. Ezt a biztosítást főleg azok veszik igénybe, akik gyerekeik jövőjéről akarnak gondoskodni.

Nézzünk egy példát. Egy 30 éves apának a mai napon gyermeke születik. Az apa szeretné, hogy gyermekének húsz éves korában oly összeget bocsáthatna rendelkezésére, amellyel az majd egzisztenciát alapíthasson. (Ha leánygyermeke van, akkor bizonyára hozományra gondol, ha pedig fiúgyermeke születik, akkor valószínűleg annak további tanulmányait akarja biztosí-

* A díjfizetési példák a Phoenix Életbiztosító Társaság díjszabályzataiból valók.

tani, esetleg valami vállalkozáshoz szükséges tőkét akar neki adni.) Az előrelátó apa felkeresi tehát a biztosító társaságot, ahol a következő ajánlatot kapja: Fizessen húsz éven át évente 396 pengőt (ami havi részletekben is fizethető) és ennek ellenében a társaság húsz év múlva kifizet a gyermek kezébe 10.000

pengőt. Ha az apa időközben elhalálozna, az évi díjfizetés megszűnik, de a társaság ebben az esetben is kiadja a húsz esztendő végén a biztosított 10.000 pengőt.

(Folyt. köv.)

PÁLYÁZAT.

Tél keresztrejtvény helyes megfejtése.

Vizszintes sorok: 1. (A nyíl irányában haladva) Hol a boldogság mostanában. — 2 idő. — 14 szőlítés. — 16 eseng. — 17 dl. — 18 sugár. — 19 tart. — 21 ön. — 22 szóharc. — 23 Smoll(I.). — 25 ól. — 26 sertés. — 28 kő. — 29 Ady. — 30 emel. — 33 do. — 34 rt. — 35 fáraó. — 37 bélés. — 29 da. — 40 Ravas. — 41 sikos. — 42 ren. — 43 soká. — 44 kegyes. — 48 eladó. — 51 zseb. — 52 Éva. — 53 alá. — 54 Asta. — 55 télikabát. — 57 dl. — 59 ba. — 60 als. — 61 eladó. — 62 as. — Függőleges sorok. 1 hógolyózás. — 2 oláh — 3 líra — 4 at (ta). — 5 bá. — 6 Ost. — 7 dermedés. — 8 ostoros. — 10 s. n. — 12 idő. — 13 fenyőfa. — 14 sss. — 15 zúzódás. — 20 a. ss. — 24 lt. — 27 érdekes. — 29 Arany. — 31 ebi. — 32 — lék. 36 A. V. — 38 lopó. — 40 rakéta. — 42 rosta. — 43 szab. — 45 evés. — 46 gall. — 47 E. M. K. E. — 48 elád. — 49 látó. — 50 dudu. — 53 Aba. — 56 al. — 58 es.

A Tél keresztrejtvényt helyesen fejtették meg:

Tóth M. István, 254. Minta. Moyses Kálmán, Pécs. Drexlmayer Károly, 24. Akarat. Óvárdits Antal, 64. Asztrik. 64. Asztrik Zerge-örs. Kelemen Pál, Sopron. Winiczay Géza, 98. Előre. 98. Előre Fecske-örs. Rátkay Gábor. Paskusz József, 297. Eöt-vész. Suba Vilmos, 334. Apácai. Szenczy Vilmos 314. Rimóczy József, 196. Damjanich. Mauritz Sándor, 88. Szabolcs. Száz Kázmér, 196. Damjanich. Bázler Kornél. 112. Hunok, Vadgalamb örs. Muszkál Béla, 921. Venetianer. Bödey János, 371. Deák F. cs.-cs. Ifj. Formanec Lajos, 293. cs.-cs. Rosenthal Pál Gyula, 236. Maróti. Doros István, 220. O. K. E. 158. Árpád, Holló-örse. Törés Bálint, 947. I. Rákóczy Gy. Hazai Aurél, 264. Hunyadi. Vigh Miklós, 79. Festetich. 5. Keg. Vadgalamb-örs. Bejczy Gyula, 460. Karácsony Imre. Ifj. Boda András, 5. Keg. Krafft Walter, 70. Széchenyi. Lamm Géza, 64. Asztrik. Pados József, 72. Bocskay. Ifj. Zobel Lajos, 5. Keg. Matúr Mihály, P. P. T. M. 658. Szentandrassy Elek, 238. S. K. S. Szundy Géza, 92. Csanád. 158. Árpád, Róka-örs. Gallik Andor, 22. Oke. Balázs Iván, 25. sz. Szent Imre. Fehér József, Csongrád. V. Vass Tibor, 2. B. K. S. Mess László, 140. Pro Patria. Ifj. Tóth, II. Ferenc. Ifj. Könyves Mihály, 110. B. G. Zeéri Pósh Géza, 16. E. S. Párnai Zoltán, 140. Pro Patria. Ifj. Dobrovits Dezső, 264. Hunyadi. Haám Sándor, 196. Damjanich. Ifj. Holdampf Ernő, Esztergom. Horváth József. Szeiler Géza, 76. Kisfaludi. 290. Návy cs.-cs. Makó. Korbuly Domonkos. Franciszti János, 112. Hunok. Zsidai József, 22. OKE. Erdős Emil, 252. Kiss József. Bene Gábor, 5. Keg. Schreiber, 55. Batthyány. Cserey Ferenc, 570. Csermák. Spáczel L., 24. Akarat. Lám Károly, 911. Sztudra István, 199. Kamarás Oszkár, 298. Lehel. Buruncz Lajos, 216. Arany J. Elek Andor, 44. Rákóczi. Nováky Dezső, 24. Akarat. Kokas Ferenc, 171. Erdősi. Kósa Ferenc, 903. Szt. József. Botos Gyula, Mezőtúr. Hufnagel Jakab, 178. P. V. P. Szily Béla, 248. Vas. Gr. Hoyos János, 44. Rákóczi. Korchmáros Pál, 92. Csanád. Ohrnayr Ferenc, 22. Oke. Szloár Elemér, 180. Hetinác Antal, 673. Fecske. Bezegh-Huszágh István, 5. Keg. Klement József, 264. Hunyadi. Magyar László, 47. P. C. F. Szentesy Sándor, 196. Damjanich. Paulinyi Ernő, 8. Turul. Szecskay Dezső, 71. Zrinyi. Szathmáry István, 285. Sz. László. Kern József, 902. Tompa M. Kovács Miklós. Benes Zoltán, 24. Akarat. Surnorei Surnovszky Leo, 68. Maier Vilmos, 264. Hunyadi. Drader József, 24. Akarat. 47. P. C. F., Mókus-örs. Jerzsa József. Szutrily Antal, 25. Szt. Imre. 50. Hunyadi Vércse-örs. 24. Akarat, Turul-örs. Szalay Pál, 171. Erdősi J. Pecznik György, 196. Damjanich. Domány Károly, 44. Rákóczi. 71. Zrinyi, Sas-örs. Weber Péter, 673. Pécs. Biky Sándor, 289. Bocskay I. Battancs János, 550. B. G. Oláh Béla, 196. Damjanich. Erdélyi Dezső (csúnyal!) 19. Bükk: Kováts Imre, 44. Rákóczi. Tomkó László, 171. Erdősi. 6. Bethesda Vadgalamb-örs. Hoffmann Mihály, 13. E. R. Bozó István, 212. Bornemissza. Göncz István, 80. Csányi. Tóth János, Székesfehérvár. Rohgrün Jenő, 14. Holló. Händel Gedeon. Merő Péter, 44. Rákóczi. Kratochvill János, 33. Schreiber Gábor, 33. Varga István, 33. Fehér József. 33. Schandru Mihály, 33. Scheer Ágoston, 33. Horzitzky György, 33. Szentgyörgyi József, 64. Asztrik. 115. Zrinyi, Fecske-örs. Zsátos Jenő, 98. Előre. Kaszap István, 85. Zrinyi. Ifj. Tulliusz József, 550. Baross. Grubich Vilmos, 64. Asztrik. Bauer József, 64. Asztrik. Toroczky Dénes, 171. Erdősi. Sánta Károly, 2. BKG. Szurmay László,

196. Damjanich. Friesz Dezső, 196. Damjanich. Szathmáry Károly, 196. Damjanich. Szinte László, 25. Szt. Imre. Faragó Sándor, 550. Baross. Kiss Tivadar, 14. Holló. Spevács Antal, 196. Damjanich. Bakcsy József, 264. Hunyadi. Petőfi László, 264. Hunyadi. Ágner Gyula, 264. Hunyadi. Csanyevác László, 550. Baross. Kiss László, 550. Baross. Grossvald István, 18. Lóczy. Ifj. Oravec Károly, 35. Jedlik. Musitz Kálmán, 18. Lóczy. 18. Lóczy. Párduc-örs. 71. Zrinyi, 5. örs. Farkas László, 18. Lóczy. Csom Vilmos. 329. Lehel, Súlyom-raj. Zsámboki Sándor, 18. Lóczy. Eckhardt Ferenc, 71. Zrinyi. Eckhardt László, 71. Zrinyi. Inczedy Dénes, 555. Brósz Róbert, 119. Jász. Pádary György, 974. Horthy I. Soltész János, 15. B. G. Gyertvay Géza, 14. Holló. Kísantal Dezső. Tóth Jenő 114. Csizsér Imre, 14. Holló. Majzon László, 902. Györy Dénes, 24. Akarat. Malarszik Ottó, 5. Keg. Stinner István, 35. Jedlik. Pitlik János. Matusch Nándor, 950. Szt. Gellért. Madarassy Iván, 19. Bükk. 19. Bükk, Sas-örs. Madas Imre, 196. Damjanich. Németh László, 23. Fehér Sas. Straub F. Bruno, 82. Zrinyi. Dudás István, 14. Holló. Németi Károly. Molnár K. Lajos, 330. ö. 210. Gyöngyvér, Fecske-örs. Sinkovics Tibor, 115. Zrinyi. 665. Turán, Rigó-örs. Kitzinger József, 33. Martin E. 109. „Magyar-ság“ cs., Farkas-raj. Visi Zoltán, 64. Asztrik. S. K. G. Farkas-örs, Sátoraljaújhely. László Antal, 64. Asztrik. Keresztes Zoltán, 85. Zrinyi. Miklós Elek, 64. Asztrik, 673. Pius, Súlyom-örs. Torma Antal, 79. Festetics. Tremmel Lajos, 72. Bocskay. 264. Hunyadi, Súlyom-örs. Fritsch Vilmos, 82. Zrinyi. Rónay Jenő, 2. B. K. G. Ébergényi Béla, Daloló, 25. Szent Imre. Skorka Lajos, 24. Akarat. Kóbor István, József. Conrad Zoltán, 5. KEG. Lukáts András, 92. Csanád. Battancs János, 550. B. G. 264. Hunyadi, Fecske-örs. Tóth II. Ferenc, 24. Akarat. Bázler Kornél. Kelemen Pál. Pintér Géza. 40. Sz. Cs. Róka-örs. Szabadi László, 943. Ráday. Mátis Zoltán, 943. Ráday. Svehla Mihály, 943. Ráday. 943. Ráday, műszaki-örs. Pásztor Sándor. Ratkovits József, 64. Asztrik. Lamm Géza, 64. Asztrik. Negyedes József, 72. Bocskai. Lappert Ferenc, 72. Bocskai. Tivett Ernő, 72 Bocskai. 32. Levente, Pacsirta-örs. Kemény György, 310. Jókai. Kelemen Ferenc, 550. Baross. Ifj. Aradi János, 172. Erő. Szücs István, 298. Lehel. Sáfár László, 172. Erő. Horváth András, 7. Verböczy. Bondi György, 665. Turán. Balkányi Gyula, Ujpest. György Ferenc, Kétszery László, Mezey István.

Jutalmat kaptak:

- I. 71. Zrinyi 5. örs, Zalaegerszeg.
- II. Lamm Géza, 64. Asztrik, Sopron.
- III. Pádár György, 974. Horthy, Kenderes.

Földrajzi pályázat.

Budapesten reggel 6 órakor felszáll egy repülőgép és 275 km-es óránkénti sebességgel egyenesen Párizs felé tart. a) Hány órákor fog leszállni Párizsban az ottani helyi idő (nem zónaidő) szerint, ha 15° földrajzi hosszúságnak egy órányi időkülönbség felel meg s Budapest Páristól 1200 km-nyire van? b) Mennyivel fog a repülő napra meghosszabbodni ezen a napon?

Szegédeszközül a földrajzi atlasz térképei és adatai szolgálnak csak és kinek-kinek eszétsége. Jutalmak: könyvek. Beküldési határidő: március 5.

LÉGY RÉSEN!

Tarts állandóan mentőszekrényedben

WETOL-SEBOLAJAT

sebfertőzéstől megvéd, a gyógyulást gyorsítja, a kötésváltás fájdalmatlan.

CSERKÉSZFIÚK IRÁSAI.

HALOTT VERSEK.

Te nem ismersz. S tévedsz, ha az hiszed, hogy az vagyok, mit szómba öntve látsz. Az én arcom nem láthatod soha; Vers-kockáim táblába rakhatod s családod nagy, ha balgán gondolod, hogy énem szolgál-mása lesz, amit képül mutat a csalfa mozaik.

Te nem ismersz. S tévedsz, ha azt hiszed: csak az vagyok, mit verseimből látsz. — Örök-szép, tündér érzeményeim halva születnek s csöndben fekszenek (rút, ólmos rim-bilincsel karjukon), nagy tengerem otromba mélyin, mint elsüllyesztett nibelung-vagyon.

Te nem ismersz. Tévedsz, ha azt hiszed, hogy örök ez a kripta-némaság. Mert néha felszakad a rim-pecsét s feltámadnak a megholt vers-csodák, lehull róluk a súlyos forma-vért, felreppennek és szellemzárnyakon huhogva járják be a tért.

Szállnak, suhannak láthatatlanul: ördögös, furcsa szerzetek! Tudd meg: ha néha ősz-időn szíved kimondhatatlan érzés szállja meg: sírsz és nevelsz, kacagsz s jajongsz: hol bús vagy, hol pedig vidám, — ők orgonázzák lelked sipjain lenemírott, örök melódiám.

Komáromy Imre.

EMLÉKEZET . . .

Eltűnt a régi boldog gyermekélet . . . Ó hányszor sirtam vissza azt az évet, Mikor vidáman lepkéket zavartam. És hancuroztam a magyar avarban . . . Mikor még nem volt gond, kín, gyötrellem S vigyáztak rám: vajjon mi lesz velem? De most az élet szemembe kacag: „Balga!” — És nékem könny, csak könny marad.

Eltűnt a régi boldog gyermekélet . . . Azóta sokszor rám tiport a végzet . . . Azóta sok-sok ember elveszett. Sokat meggyötört az emlékezet. Sok haldokol az élet mezején, Sok felzokog, csak én hallgatom . . . Én? — Nem — én is sírok, én is könnyezem, Az élet súlyát én is szenvedem!

Eltűnt a régi boldog gyermekélet, Vadult irammal rohannak az évek . . . Amit én egykor meglettem kacagva, Hiába keresem könnyezve, zokogva A rég elhervadt virágok felett. Megtalálni már sohasem lehet . . . Isten veled! te boldog gyermekélet . . .

... Könyves szemem egy sírkerezsztre tévedt . . .
Síró húrok.

KRÓNIKA.

A Magyar Szemle februári száma A magyar falu s a cserkészek címmel közöl kikket *Aradi Zsolt* tollából.

Ugyancsak a Magyar Szemle kiadásában jelent meg a Magyar Szemle kincsés-tára sorozatban A cserkészet c. könyv a nagyközönség számára, amely *Sík Sándor* munkája.

Sípróbat. Most már a Magyar Sízövetségnek is vannak próbái, csakhogy ott az első osztály a legalacsonyabb és a har-

madik a legmagosabb. Az első és második osztályt cserkésztestvéreink közül már sokan letették, de a harmadikat alig egynéhányan. Mindenik próbának megvan a maga jelvénye is. A próbára való jelentkezést a csapatparancsnok aláírásával és egy pengő nevezési díj lefizetésével a Váci-u. 9. számú házban levő Weszely cégnél Hébert Aladár úrnál kell elintézni.

Van azután külön vándordíj is azon egyesület részére, amelyik e próbákon a legjobb eredményt éri el. Az eredmény-kiszámításánál az I. próba egy, a II. tíz, és a III. osztályú 20 pontot számít. A próbaszabályzatot a Kertész Tódor cég (Szervita-tér) ingyen adja mindenkinek, aki kéri.

Magyargyalázás egy pozsonyi cserkészünnepen. A pozsonyi szlovák és magyar cserkészcsoportok a multkoriban közös ünnepséget tartottak, amelyen Svojsik cseh főcserkész is megjelent. Ezen előadáson igen kinos és a barátságot egyáltalában nem erősítő esemény történt. A szlovák cserkészek a magyar fiúk előtt a magyarságot mélyen sértő előképet és szindarabot adtak elő. A darab egyik jelenete az volt, hogy Szlovenszko feltámadása címmel *magyarok* a színpadon szereplő tót parasztokat agyonverték s köztük egy, aki a halottat jelképezte, mégis feltámadott. Az eseményen jogosan háborodott föl nemcsak egész Pozsony, de az egész Felvidék lakossága is, mert ez nem más, mint magyargyalázás. — Ugy látszik, odaát nem úgy képzelik el a cserkésztestvériséget, mint ahogy kellene. A felvidéki cserkészek most elégtételt követelnek.

Mindenki figyelmébe!

Ugy a Szövetség összes központi hivatalai, mint a kerület adminisztrációjának megkönnyítésére az alábbiak pontos betartását kérjük:

1. A beküldött leveleket kérjük minden esetben *megfelelő* bélyeggel ellátni, mert hatalmas összegekre rúg, amit a Szövetség büntetéképpen hiányosan portózárt postái küldeményekre ráfizet.

2. Mindenféle pénzküldeményt (tartozást, hátralékot, előfizetést) *ne póstatulványon* küldjünk, hanem póstatokarékai csekkszámra segítségével, mert az a feladónak is, nekünk is nagy megtakarítást jelent.

A Magyar Cserkész és a Vezetők Lapja előfizetése 31.428. sz. csekkszámán.

Szövetségi tagdíj, sátorakció, civilszövetakció, esetleges kamat, pártolótagdíj 46.310 sz. ptp. csekkszámán.

Cserkészboltból történt beszerzések (ruhák, ing, kalap, könyvek, egyéb felszerelés) 34.383. sz. ptp. csekkszámán.

Vízitelepi csónaktartás, kabinbérlet stb. 16.811. sz. ptp. csekkszámán.

Amennyiben történetesen *megfelelő csekklapja nem volna*, úgy minden pósta-hivatalban vásárolható *bianco (üres) csekklap* darabonként 3 fillérért, melynek megfelelő helyén csak a csekkszámra *számát* kell kitélni. Különleges kéréseket és megjegyzéseket a csekklap hátlapján ajánlatos közölni.

Angliai jamboreesták! Táborig lapunk, a „Daily Arrowe” teljes sorozatából hiányzik a 3. szám. Ezzel szemben a 4, 6, 9, 12 és 13. számokból dupla példány áll rendelkezésre. Ki lenne hajlandó cserélni? *Sztrilich Pál*, Cserkészpark.

Tavaszi rügyiakadás Nagymaroson. Február 2-án tartotta a nagymarosi 950. sz. „Szent Gellért püspök” cs.-cs. első fogadalom- és ígértételét. 44 cserkész

és 11 apród választotta életcéljává a lilomos zászlót. Az avató beszédet, mely a nagyszámú közönségben felejthetetlen hatást váltott ki, *Ede bátyánk* tartotta. Az ünnepség sikere nagy részben a 109-es „Magyarság” vendégszereplésének köszönhető. Az új csapatot *Zsembai Ferenc* és *Kocsner Róbert* parancsnokok és a község vezető férfiai üdvözölték. Főtisztelendő *Hohmann Antal* parancsnok magas szárnyalású zárószava fejezte be az ünnepet, amely a cserkészet számára egyszerre meghódította az egész környéket.

Hibajavítás. A Magyar Cserkész február 1-i száma kimutatást közölt azokról a csapatokról, amelyek évi jelentésüket pontosan küldötték be. A kimutatásból nagy sajnálatunkra két csapat technikai okokból kimaradt és pedig a 2. sz. B. K. G. és a 66. sz. Báthori-csapat. A hibát ezúton rektifikáljuk.

Weekend táborozóknak. Értesítem a X. Pestvidéki cserkészközpont által rendezett III. (weekend) örsvezetői tábor résztvevőit, hogy a megbeszélés s a február hóban tartandó összejövetel egyrészt a jelentkezettek kis száma (31), másrészt technikai okok miatt elmarad. *Kacsina István dr.*, volt táborparancsnok.

Országos örsvezetői tábor a Hárshegy Cserkészparkban április 12—17-ig. Vezetik *Sztrilich Pál* és *Éri Emil* országos vezetőtiszthelyettesek.

Országos vízi vezetőképző az újpesti Vízitelegen április 12—17-ig. Vezetik: dr. Zsembery Gyula országos társelnök.

Tiszti gyűlés Cegléden. A kerület febr. 23-án tiszti gyűlést tart Cegléden a következő programmal: d. e. fél 11-től 2-ig tiszti gyűlés, előtte érkezések és istentisztelet. 12 órakor tisztelgés a hősi emlékek előtt, utána hivatalos tisztelgések a városban. Fél 2-kor ebéd. 3-tól 4-ig hivatalos kerületi óra és tiszti próbázások, 4-kor nyilvános ünnepség. A tiszti gyűlésre a tisztek és a segédítettek hivatalosak. Az ebéden résztvevők igényeiket febr. 20-ig jelentsék be.

Multkori statisztikai adatainkat a Magyar Statisztikai Szemléből vettük át.

KERÜLETI HIREK

I. KERÜLET.

A 329. sz. „Lehel” cserkészcsoport, Budapest, jan. 18-án és 19-én télitáborot rendezett a hárshegy cserkészparkban. A táborban a csapat 50 tagja vett részt, akik egy újabb kedves és felejthetetlen emlékekkel gazdagodva hagyták el a cserkészparkot.

A B. L. Sz. 32. Leventé-i ötven téli táborban voltak a cserkészparkban. Karácsonykor 6 újonc és sok farkaskölyök tette le a fogadalmat. Az új évben már mindegyik örs a II-ik oszt. próbára készülődik, az öregeket és a vizeseket kivéve, kik a saját külön céljuk után mennek. Ez évben ünnepli a csapat 10 éves fennállását, mely alkalommal egy emlékkönyv kiadását tervezi.

A 7. sz. Verbőczy István reálgymináziumi cserkészcsoport 1929 december 20-án tartotta szokásos karácsonyi ünnepélyét. A meghitt, csendes ünnepen tettek fogadalmat a jelöltek és azután az egész csapat megújította fogadalma. *Temesi Győző dr.*, a csapat parancsnoka nagy beszámolót tartott az 1929. év munkájáról. — December 26-tól 31-ig a csapat több tagja, mintegy huszan, *Márianosztrán* sí-

táborban vettek részt. — Az év végén szomorú veszteség érte csapatunkat. Patz János őrsvezető december 28-án, tizenöt éves korában, hosszas szenvedés után elhunyt. Patz János az ifjabb generáció nagy reményekre jogosító tagja volt, mintaszerű őrsvezető. Körölből száz pengő értékű bonjait a csapatnak, megtakarított zsebpénzét, negyven pengőt, őrsenek hagyományozta. Emlékét szeretettel őrizzük.

Az 1. számú B. K. I. E. cs.-cs. ötházutai táborunkban huszan voltunk együtt nyolc napig. A reggeli áhítat után mindjárt „csatoltunk” és a sötétség beálltaig kalandoztunk a Galya-hegység vadregényes hómezőin. Kirándulásaink alkalmával bejártuk a Kékes és a Galyatető körül fekvő vidéket. Este vacsora után körülültük a barátságos meleget sugárzó kandallót; megkacagtuk Hány János nagy tetteit és énekelgettünk.

Egy délután együtt töltöttünk a falu fiatalságával és cserkészügyességeket mutattunk be nekik, énekekre tanítottuk őket és ők is minket. Majd kb. 30 szegény gyermeknek kiosztottuk a magunkkal hozott ruhaneműt, mellyel az estét betejéztük. A Szilveszter-estét a falu mellett emelkedő csúcsos táborníz mellett töltöttük.

II. KERÜLET.

A 761. sz. Telekesi István öregcserkészcsapat, melyben az Egri Érseki Jogakadémia cserkészhallgatói és az iskolából kikerült egri öregcserkészek folytatnak cserkészmunkát, az idén bekapcsolódott a *fiatalkorúak bíróságának munkakörébe*, ahol *környezettanulmányokat* végez és *pártfogói szerepeket* vállal. Az eddig már több esetben végzett környezettanulmányi munkát a vizsgálóbíró teljes megelégedésére látták el.

A sátoraljaújhelyi kegyesrendi gimnázium cserkészcsapata nagy sikereket ér el a december hóban megszervezett művészeti bábjátékával. A téltáborukban két falu, otthon pedig a város közönsége rendszeres előadásokba élvezi a hatásos bábjátékot. Febr. 15-én Sárospatakon tartanak nagy bábszínház-előadást. A téli sítérínyek eredményeként a csapat tizenhárom tagja vesz részt az orsz. siverse nyen.

Legújabb csapatunk a 769. sz. gróf Serényi Béla cserkészcsapat, mely a putnoki állami iskola tanulóiból Kolláth Gyula szervezte.

Sajóvárkonyból is jó híreket hozott a posta. A 762-es cserkészek december 22-én, vasárnap délután 5 órakor a r. k. iskola egyik termében szépen sikerült karácsonyfa ünnepélyt rendeztek.

A 755. somsályi csapat december 24-én tartotta meg a karácsonyfa-ünnepséget.

III. KERÜLET.

A 79. Festetich és a 379. Feltámadás cserkészcsapat a karácsonyi szünet elmúltával fokozottan hozzáfogott az erőteljes munkához. Serkentőleg hatott a csapatra vitéz Faragó Ede látogatása. Dél előtt folyamán a 379. sz. Feltámadás otthonát tekintette meg, később pedig a 79. sz. Festetich csapatot látogatta meg a csapat ideiglenes otthonában. A csapat a tavasszal folytatandó gyakorlati munka előkészületeit most teszi meg.

A 371. sz. Deák Ferenc cserkészcsapatot jan. 27-én meglátogatta vitéz Faragó Ede orsz. vezetőtiszttel.

A 67. sz. „Deákkúti” cs.-csapat most, tél derekán tartotta nagytábori beszámolóját az intézet tornatermében a szülők

és nagyszámú érdeklődő közönség jelenlétében.

A 375. sz. Apaffy Mihály cs.-cs. febr. 2-án rendezett műsoros estét saját otthonában, nagyszámú közönség jelenlétében. Előadásra került az „Öreg honvéd álma” c. három felvonásos hazafias darab.

A nagykanizsai cserkészek műsoros délutánja. Sikerült ünnepséget rendezett a nagykanizsai kegyesrendi reálgimnázium cserkészcsapata és ifjúsága febr. 2-án, az intézet tornatermében. A termet zsúfolásig megtöltötte Nagykanizsa közönsége. A műsort a cserkészcsapat fúvós zenekara nyitotta meg a „Parasztbecsület” c. operával, utána egyfelvonásos diák vígjáték következett. A gimnázium gyermekkara Kodály dalait énekelte, utána szavallat volt. Az ünnepség nemcsak erkölcsi, hanem anyagi sikerrel is járt. Az ünnepség sikeréért a munka orszárlásrészét főtisztelendő Krizsala Ferenc tanár, a cserkészcsapat parancsnoka végezte.

IV. KERÜLET.

A kiskúnhalasi 289. sz. Bocskay István cserkészcsapat febr. 2-án nagyszámú közönség jelenlétében műsoros délutánt rendezett. Az ünnepélyen Jeremiás Lajos parancsnok a tízéves Magyar Cserkészlőről is előadott.

Tisztigtyülés. Február 2-án ünnepies ke- retek közt folyt le a kerület tisztí gyűlése Székesfehérvárott. A gyűlésen 16 csapat képviselőjében 24 tiszt jelent meg. A Szövetséget Temesi Győző dr. társelnök és Major Dezső dr. országos főtisztár képviselték. Az értekezleten Mátrai Rudolf tanker. kir. főigazgató elnökölt. A Szövetség nevében Temesi Győző üdvözölte a megjelenteket. Az értekezleten különösen a tisztképzés reformja, a cserkészjáték és

ENRILO-nak

a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a FRANCK HENRIK FIAI RT.
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

a levontköteles cserkészek ügye került megvitatás alá.

Cserkészapródatvas a 459. sz. Szondy apódnoknál Győrött, jan. 26-án. Az avatáson megjelent D. Kapi Béla ev. püspök családja s titkára, László Miklós kíséretében, továbbá sok helyi előkelőség. Az ünnepélyen szavalatok, szindarab, beszéd, tábortüzi jelenet stb. szerepeltek, melyeknek pompás betanítása Zacher Lajos érdeme.

V. KERÜLET.

Az 550. sz. Baross cserkészcsoport parancsnokságától, Szeged. Az V. cserkészerület csapatunk otthonában és a egyetem biológiai tantermében a szegedi csapatok részére örsvezetői tanfolyamot rendezett. Febr. 2-án volt az első összejövetel, melyet dr. Gyórfy István egyetemi rektor nyitott meg. Megjelent az összejövetelen vitéz Máriaöldy Márton, a kerület ügyvezető elnöke és a helyi csapatok parancsnokai, tisztjei és segéd tisztjei számosan. A csapatok közül a 183. csapat 4 tagja, az 550. csapat 24 tagja, az 552. csapat 6 tagja, az 555. csapat 7 tagja, a faipari szakiskola igazolás alatt álló csapatának 5 tagja, összesen 46 örsvezető és örsvezetőjelölt vett részt az összejövetelen. Külön említést érdemel Kapossy Gyula parancsnok előadása az örsvezető önnelveléséről, valamint Ábrahám Károly tiszt előadása az örsi adminisztrációról. — A csapat tisztikara febr. 3-án tisztii összejövetelt tartott. — Január 26-án a csapat gyakorlatot tartott a piarista gimnázium tornatermében és udvarán, melynek keretében a csapatverseny főbb pontjait pontozták. — Eddig a csapat 15 tagja levelez külföldiekkel összesen 21 címre angol, francia, olasz, német nyelven.

552. sz. Petneházy Dávid cserkészcsoport, Szeged. Február 1-én tartotta a csapat Jamboree beszámolóját, melynek során több mint 100 angliai kép került bemutatásra. — Megalakult a csapat ének-kara is. — A kerületi örsvezetői tanfolyamon csapatunk 7 taggal vesz részt. — A csapat március 3-án vendégszerepel a Szent Vince Egyesület által rendezendő műsoros esten.

A vésztői 574. sz. Kiss Bálint cs.-cs. parancsnokságától Szilágyi Árpád ref. s.-lelkész távozása folytán Nyitrai Gyula polg. isk. tanár vette át.

A makói 92. Csanád cs.-csapat parancsnokának, vitéz Csaba Lászlónak, jan. 12-én, az V. ker. Makón tartott vándorgyűlésén adta át az életmentő kitüntetését vitéz Máriaöldy Márton ker. ügy. elnök, egy fuldoklónak élete kockáztatásával történt kimentése jutalmául. Ugyan-

csak életmentő-kitüntetését kapott Wénich Béla vármegyei főtitkár, az 556-os Szathmáry Pál cserkészcsoport parancsnoka, aki a múlt nyáron egy fuldokló nőt mentett ki a Marosból.

A 157. sz. Damjanich cserkészcsoport erősen készül olaszországi mozgótáborára. December 8-án szülői értekezlet volt, amelyen a nyári mozgótáborozáson kívül a szülőknél és a cserkészvezetőknek együttműködését fejtegette dr. Bartók Egyed parancsnok. Dec. 21-én karácsonyfa-ünnepélyt rendezett a csapat. — 1930. év januárjában adtuk elő parancsnokunk „Arany nap” c. cserkésztárgyú szindarabját; 17-én a város többi cserkészcsoportainak ingyen, 20-án az ifjúságnak, 19-én a nagyközönségnek. Az előadásra leutazott Kosch Béla Ö. G. H. főtitkár is. A színházban megjelent nagyszámú és előkelő közönség lelkesen ünnepelte a szerzőt.

VIII. KERÜLET.

A 853. sz. kecskeméti iparostanonciskola csapatának tagjai jan. 26-án tettek fogadalmat. A fogadalmat dr. Csaba Jenő ker. ellenőrző vette ki. — A ker. tisztjei téli gyűlésüket Cegléden, febr. 23-án tartják. — Tisztii vizsga febr. 9-én d. e. 11 órakor lesz a kecskeméti piarista gimnázium tanári termében. — Sitanfolyamot rendeznek a kecskeméti piarista cserkészek.

A kecskeméti 586. sz. Szent István Vértanu cs.-csapat december 15-én tartotta avatási ünnepségét kedves programmal. A fogadalmat vitéz Máriaöldy Márton ker. elnök vette ki.

IX. KERÜLET.

Fegyverneken a községi iparostanonciskola 973. sz. II. Rákóczi Ferenc-cserkészcsoport febr. 1-én szépen sikerült műkedvelő előadással egybekötött táncmulatságot rendezett az Ipartestület dísztermében.

S. L. 172. Erő. Nagyon örülök, hogy előfizetőnk lehetsz. A kedvezményben csak akkor részesülhetsz, ha a csapat útján küldöd be a további előfizetést. **E. Á. Gödöllő.** Ez a kis írás, amit beküldöttél, csak azt igazolja, hogy van fantáziád, de a kidolgozás még meglehetősen kezdetleges. Szeretném, ha Te is bemutatkoznál, mert neved kezdőbetűiről nem tudom, hogy ki vagy, főként a korod érdekel. A

leveledet és esetleg újabb dolgozatodat várom. — **E. T. Kaposvár.** Légy üdvözölve táborunkban! Kedves tőled, hogy siettel leveleddel felkeresni. Remélem, azt a kis történetet nem azért írtad le, hogy közöljem? Mert arra nem alkalmas, de az írásodnak örültem. — **Riadó.** Nem túlságosan nagy az eredmény, amit elértél, de ez is jó. Azóta nem kaptál senkitől fényképet? A napló részlet rendkívül sokszor megírt témáról szól, ezt már sokkal jobban megírták mások. Neked azért kedves lehet, mert a Te élményed. — **B. F. 290. Makó.** Köszöntlek, pajtás. Nem is örülnék, ha másképpen szólítanál. A beküldött verseid egészen érdekesek. Nem látok ugyan bennük valami egetverő újságot, vagy mélységet, de úgy látszik, lelkesnek van derűje és nem vagy érzéketlen a ritmus iránt. Ezek a versek nem ütnek meg a M. Cs. színvonalát még a cserkésziük írásában sem, de az az érzésem, hogy aki ezeket írta, az tud különbekezt is, azért csak küld el bizalommal a többiekét is. — **Kakuk.** Hát úgy látszik, hogy nem vagyok egy véleményem a Te tapsoló közönséggel, mert mi tagadás, én nem tudok lelkesedni „költészetedért”. De döntsön a közvélemény: két versszakot itt leközlök s nyilvánosan fölszólítom a Magyar Cserkész minden olvasóját, hogy amennyiben ezeket a versfordékeket költői lendületűnek tartja, közölje velem azt és én közvetíteni fogom az üzenetet, mert a magam véleménye változatlanul lesújtó. Ime a versfordékek:

„A természetrajzórán” így merengsz:

Ki nyílik a notesz
„No, felelni szépen,
Szénsav és széndioxid
Foszfor és szénmonoxid

Széndioxid a lecke
A leckéből felelet
Képlete a C. O. kettő
Szépen felel ma a Gergő.

„Péter” barátunknak a szülői háztól való búcsúzását a következő megrendítő sorokban ecseteled nagy drámai erővel:

E szavakat mondta
És már el is indult
Adott csókot anyja
Könnyebb legyen az út.

Lehet, hogy én tévedek. Döntsön a közvélemény, vajjon nekem van-e igazam, aki azt mondom, hogy hagyd abba, vagy többi tisztelőidnek, akik további költői munkára serkentenek. — **Kenderesi 974.** Hát hogy is gondolhattatok azt, hogy híretekért fizetni kell?! Csak küldjétek hi-

Turul-Magyar Országos Biztosító Intézet Részvénytársaság

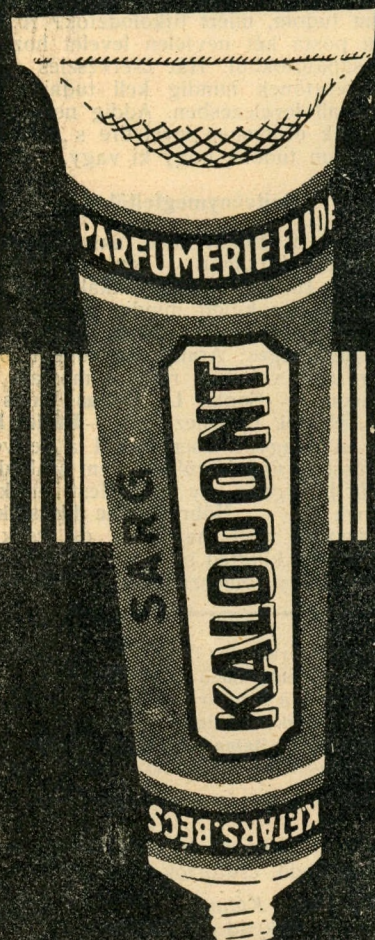
Életbiztosítási állomány 1928 év végén 35,817.000 P. Díjbevétel 1928-ban 2,574.000 P. Biztonsági alapok a i. évben 3,386.865 P.

Élet- és járadék-biztosítás. — Takaré- és népbiztosítás. — Gyermeknevelési-, kiházasítási-, tanulmányi segély-biztosítás. — Családi biztosítás, rokkantsági és baleseti biztosítás. — Tűz-, jég-, szállítmány-, betörés elleni, üveg-biztosítás. — Esőbiztosítás.

Mindennemű felvilágosítással készséggel és díjtalanul szolgál az igazgatóság:

BUDAPEST, V., KERÜLET, NÁDOR-UTCA 9.

Vezérügynökségek az ország minden városában és nagyobb községében.

A KÁRTÉKONY FOGKÖNÉL ERŐSEBB

legyen mindennapos ellenszerünk, hogy
fogaink szépségét megőrizhessük. 40
esztendeje bizonyítja ezen hatását a

KALODONT

üde lehelet

reiteket, szívesen adjuk közzé. — „Lehel”. Az a fontos, hogy minden hírt a lehető legrövidebben szövegezzetek. — **P. K.** Biztosíthatlak, hogy évvégi, meg ezután mindig csak javulni fog a M. Cs., mint ahogy eddig is állandóan felfelé ivelt. A csapat 10 éves jubileuma alkalmából szívből küldöm szerencsekívánataimat. Az nagyon kedves dolog, ha emlékkönyvet szerkesztetek, de vigyázzatok, ez sok pénzbe kerül, már sok csapat elvezett rajta. Csak akkor fogjatok hozzá, ha a kiadások fedezése előre biztosítva lesz. — **574. Ifjú Sas.** Az első három kérdésetekre nagyon röviden válaszolhatok: légy 100 százalékos cserkész s nevelj ilyené örsöd tagjait is, akkor szeretni fog a közönség, szeretni fognak a cserkészek, s örsvezetőnek is jó lesz. A vasúthoz való bejutás föltételeit pontosan megmondja az állomásfőnök úr, de mindenüvé nagyon nehéz bejutni. A jó bizonyítvány és a kifogástalan magaviselet azonban itt is jó ajánlólevél. — **L. K. 911.** Most már értem azt a bizonyos novellát. Ej, ej! Hát illik cserkészeknek ilyen szórakoztatóknak lenni? No, de nem tesz semmit. Várom ígéreted beváltását. — **Gy. E. Zalaegerszeg.** Nem lesz sok a külföldi levelekből? Kilenc nemzet fiaival egyszerre levelezni mégis csak nagy teljesítmény. Azután meg elég lesz mindehhez a te kezdő nyelvtudásod? De nem kíváncsiskodom. Kérésedet áttettem a külügyi hivatalhoz, ahol biztosan a legjobban elintézik. — **P. E.** Nagyon érdekes levelet írtál. Azt hiszem, egészen alapos a gyanud. Igazad van. Azért mégse botránkozz, ha éppen a mai szám egyik híréből az látszik lá, mintha rá sem hederítenék a te aggodalmadra. Nagyon is megszívteltem irásodat s azt eltettem a fontos megőrzendőkhöz. De egyelőre még nem teszék egyebet, mint éberem figyelek. Ha eljönne egyszer hozzám, többet is beszélhetnénk. — **P. G. 16. E. G. Kakuk örs.** Leveled kissé késett, azért csak most válaszolhatok. Tehát a kérdések sorrendjében: 1. Stanhope Street 6, London. 2. Hárshegyi-út 5. 1927. 3. Rambonnet elmentengernagy. 4. Körülbelül 3000. — 5. Geritsen Vilmos — vitéz Faragó Ede. — **S. B. 947. I. Rákóczi György.** Természetesen lehet. Frici bácsi már várja is. Okosan tetted, hogy mindent külön papíron küldtél be. — **Vén róka.** Boldog vagyok, hogy te is észrevetted a szintelenül való fejlődést. A sejtelméd helyes. A beküldött dolgozatot a nevezett rovat hivatott vezetője fogja megírni. — **B. I. 212. Bornemissza.** Nagyon kedves vagy. Hát természetesen régi ismerősök, sőt barátok vagyunk. Az semmit sem tesz, hogy még nem láttuk egymást. Testvérré fűz minket a cserkészet és a M. Cs. A megfejtés és leírás jó. — „Daloló”. Köszönöm a jó kívánatokat. Azon vagyunk, hogy a

M. Cs. az legyen, aminek kívánod. A versed eredeti. Rendkívül jellemző a te korodra. Éppen azért értékes is. Kár, hogy nem eléggé művészi ahhoz, hogy megjelenjék. De eltettem az érdekes emlékek közé. Szeretném tudni, hogy ki vagy s hogy szoktál-e verselni? — **M. L. 902. Szentendre.** Teljesen igazad van. Ezt meg kell csinálnia minden vezetőnek. Aki magyar cserkész, az nem is tud cserkészetet csinálni enélkül. Sok csapatban gyönyörűen folyik ez a munka. De írni róla felesleges. Miért? Talán sejtet? A csillagászati cikket nagy örömmel várom. Csak arra vigyázz, hogy könnyen érthető legyen! Köszönöm a jó rejtvényeket. — **L. K. Rákospalota.** Köszönöm a két leírást. Igaz, hogy már nagyon sokan megírták ezt a történetet, de azért lehet, hogy valamikor közlöm. — **N. K. Orosháza.** Kérésed első csoportját továbbítottam a kiadóhivatalnak. Talán ezóta már el is intézték? A főkérdésre, hogy hogyan szerezz ősri felszerelést, nem könnyű válaszolni. Itt nektek kell leleményesnek lenni. Mindenestre munka és takarékoság lehet csak a szerzés útja. Dolgoznotok kell valamit s a munkát ügyesen értékesíteni. Csak valahogyan ne kéregessetek, mert ez semmiképpen sem méltó a cserkészekhez! — **B. I. 2. B. K. G.** Isten hozott a mi táborunkba! Szeretettel köszöntlek, mint az én új munkatársamat. Mert nem kell olyan nagyon szerénynek lenned. Nem mondom, hogy a tökéletes vers mintáját küldted be, de kétségtelen, hogy sok frissesség, zamat van írásaidban. Nagyon szeretném, ha több versedet is olvashatnám, vagy ha beszélhetnék veled. Ugy is illene személyesen bemutatkoznod. Verseid közül fogok közölni. — „Reménylő.” Nagyon szép tőled, hogy annyira a szívedre veszed azt, hogy sokan még mindig nem értik meg a cserkészetet, de hidd el, hogy ilyen no-

vellákkal egy szál embert sem lehet meghódítani. Öszintén méltánylom törekvésedet, de a szigorú kritikusnak azt kell írnia: messze van még a te írásod a művészi, elfogadható színvonaltól. — **Farsang.** Nagy megértéssel olvastam leveledet. A mai vezércikk részben felelet erre. Igazad van. Lehet, sőt kell is szórakozni, csak az a fontos, hogy mindenütt cserkész maradjon a cserkész. — **550-es cserkész.** Névtelen levélre nem válaszolok elyből. Annyit azonban megjegyzek, hogy alighanem súlyos a kritikád, sőt talán igazságtalan is. Nem gondolod, hogy az ilyen szigorú kritikusnak nagyon komolyan magába is kellene néznie? Mert hátha benned van a hiba? — **947. Mókások.** Öllelek benneteket. Nagyon örülök, hogy ti is ide kerültetek mellém. Legyetek meggyőződve róla, hogy mindig a legnagyobb szeretettel fogadom minden mozdulástokat. — **K. W. J. Makó.** Nagyon megtisztelő rám nézve, hogy kritikám az édesanyávéval találkozott. Így te is bizonyosan többre értékeled. Várom a kegyetlen bosszút. Azt az egyet kellett közölni, mert nagyon kedves. A mostaniak közül különösen az „Igy korholom magam” tetszik nekem. Szeretem az írásaidban levő őszinteséget s fiatalos frissiséget. Ezért meg kell bocsátani a fel-fel tűnő pongyolaságot. — **Baross cserkész.** Nem tudom, miért titkolódtok? A mostani pósta két névtelen levelet hozott a ti csapatotokból. Hát cserkészies ez? A szerkesztőnek mindig kell tudnia, hogy kivel áll levelezésben. Addig nem is válaszolok érdemben leveledre s nem írok, míg nem tudom, hogy ki vagy.

Rejtvénymegfejtőknek.

M. I. 19. Bükk. Lásd, aki szorgalmas, megkapja jutalmát. — **Mat. N. 950. Szt. Gellért.** Hátrább az agarakkal. — **K. Pál, Szeged.** Így küldd mindig a megfejtést, ahogy most. — **71. Zrínyi Sirály örs.** A 29. függőleges: Arany. Egyébként jó, de ezért nem vehettek részt a mostani sorsoláson. — **Sanits L., Bohus János 22. Oke.** Nektek ugyanez szól. — **Bárlér Kornél.** A Magyar Cserkészből a rejtvényt kívágni és úgy beküldeni nem szabad. — **Pitlik J. Négyen** egy megfejtést nem küldhetnek be. — **Höhr Ferenc kiscserkész.** Nagyszerű volt pajtikám, de csak az egyik felét küldted be ám! — **Schreiber I.** Lehet, hogy fölhasználjuk. Köszönöm.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.
Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.
Kiadja a Magyar Cserkészsövetség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A Magyar Cserkészsövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponként d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.
Pénztár-órák: naponként 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.
Az országos elnök és az országos főtitkarság fogadó ideje:
Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—1/2-ig, pénteken 5—7-ig.
vitéz Faragó Ede országos vezetőtiszt

Telefon: Cserkészház: 184—84, 175—05; Cserkészpark: 643—13.

Vigyázat! A telefonszám december 15-től változott! Már automata!

„Élet” Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Lalszky Jenő.

és ellenőrző szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész hosszabb szabadságra ment. Helyettese, dr. Zsembery Gyula orsz. társelnök, fogad szerdán és pénteken 6—8-ig.

Kosch Béla országos gazdasági főtitkár mindennap 10—1-ig, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek főtitkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd és szerda d. u. 5—7-ig, csütörtök és péntek d. e. 11—1-ig.

Éri Emil országos vezetőtiszt helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezetőtiszt-helyettes hétfő, csütörtök, péntek 1/2—1/2-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

Felül a jó sátor...

Sátorzsák.

Tudod-e hogy elcsomagolatlan örsi sátrad 24 óras szállítás alatt többet szenved, mint egy négyhetes állótáborban? Vízhatlan csomagolózsák la nehéz takaróponyvából drbjá 10. — P

Sátortípus neve	Alap-terület	Csúcsma-gasság	A sátor ára minőségek szerint teljes felszereléssel, cövekkel és kötélzettel együtt						
			CA	CB	CC	CD	CE	CH	
Gulasátor	150×150	150	38.50	41.—	42.50	46.—	47.—	49.—	P
"	180×180	180	57.50	61.—	64.—	68.50	70.—	74.—	"
"	200×200	200	66.—	70.—	73.—	78.—	80.—	83.50	"
Emelt oldal-falakkal	180×180	180	80.50	86.—	90.—	96.50	99.50	104.—	"
"	250×250	200	111.—	120.—	126.—	137.50	141.50	149.50	"
Tetősátor	180×120	120	57.50	61.—	63.50	67.50	69.—	72.—	"
"	180×150	150	69.—	74.—	76.50	82.—	84.—	88.—	"
"	200×200	180	87.50	94.—	102.—	106.—	109.50	115.—	"
Örsi és ki-ránduló	200×200	180	114.—	122.—	127.50	138.—	142.—	148.—	"
"	225×225	180	125.—	134.50	141.50	154.—	158.50	165.50	"
"	B 450×270	220	254.—	272.—	286.—			336.—	"
"	H 270×450	210	223.—	240.—	247.50			328.—	"
Rombus lapok	180×180		29.50	31.50	32.50	34.—	35.—	36.50	"
"	200×200		32.—	35.—	36.—	39.—	39.—	41.—	"
"	250×250		43.—	46.—	48.—	51.—	53.—	56.—	"
Gillwel	200×300		43.50	48.—	50.—			60.—	"
Kúpsátor	300 kör	250	163.—	174.—	182.—			209.—	"
"	380 kör	300	218.—	235.—	248.—			291.—	"
"	440 kör	320	257.—	276.—	293.—			345.—	"
Levente	400×400	200	406.—	428.—	449.—			518.—	"
"	400×500	300	445.—	481.—	494.—			575.—	"
Füldő	180×180	225	78.—	85.—	83.—	92.—	96.—	104.—	"
Alvó	300×280	150	21.50	24.—	25.50	28.50	29.50	32.—	"

Rombuszlaphoz drbjá 20 fillér.
A különféle típusokhoz tartozó cövekekre és kötélzetre árajánlattal szolgálunk.

Sátorcövek.

Sátorvásznak.

CA 100 cm széles fehér impr. métere 4.60 P	CE 100 cm széles drapp impr. könnyű sűrű m 6.50 P
CB 100 cm széles fehér impr. sűrűbb m ... 5.20 "	CF 100 cm sz. zöld impr. cérnázott vitorla v. 6.50 "
CC 100 cm széles zöld impr. sűrűbb m 5.20 "	CG 100 cm sz. oliv impr. cérnázott vitorla v. 6.50 "
CD 100 cm széles zöld impr. könnyű sűrű m 6.20 "	CH 140 cm sz. oliv impr. cérnázott vitorla v. 9.— "

Árnyéktetővásznak.

CS 100 cm széles len vitorlavászon 4.50 P	CT 100 cm széles len vitorlavászon könnyebb 3.50 P

... alul a jó cipő ...

véd meg a nedvességtől!

A

Cserkészbolt

sátor- és cipőminőségei közismertek és közkedveltek. Sportcipők minden árban, minden minőségben, minden igénynek.

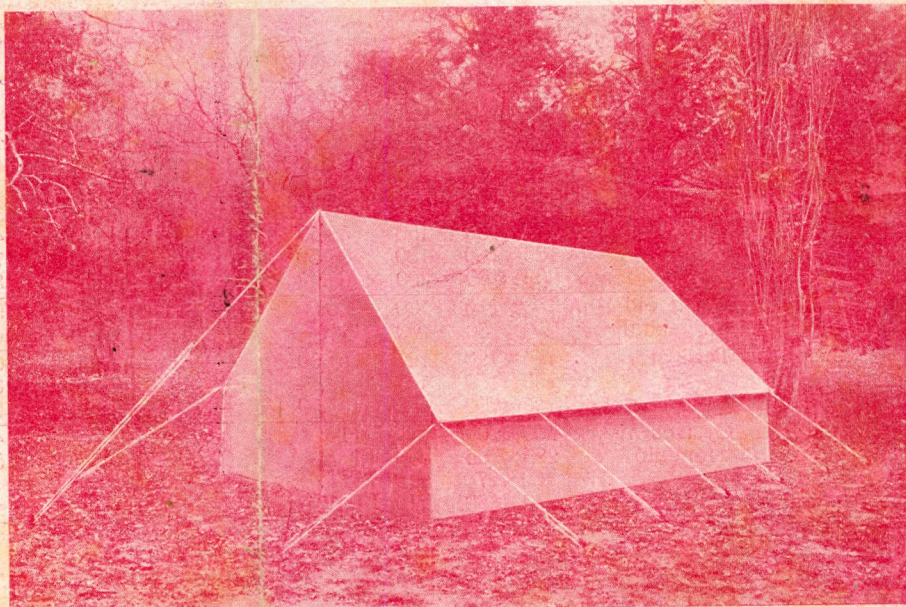
Bpest, V., Nagy Sándor- (Hajnal) u. 6.

Telefon: 184-84, 175-05, 242-15.

A Hóvirág...

... itt van,
megérkezett!
Jön a tavasz!

...csilingelik hangtalan virágyelven és az igaz cserkész előtt megelevenedik a közelgő tavasz minden színpompája és minden varázsa.

A *felszerelés* rendbehozása aránylag gyorsan megy. A *sátorkészlet* javítására, kiegészítésére, pótlására azonban hosszabb idő kell. A koratavaszi hónapok arra is kellene, hogy a kedvetekre való *sátrat* gondosan kiválaszthassátok és azután a *szükséges pénzt* is előteremthessétek. Ha gondtalan tábort kívántok — akkor már most gondoljatok a táborra és annak legfontosabb kellékére: *a sátorra.*

Tájékoztatót, minlát szívesen küldünk!

Azután alighanem tisztelgő látogatást is teszték Hóvirágéknál! El ne felejtsetek azonban, hogy az őket éltető hűvös, nedves levegő megtréfálhatja egészségeteket. Vigyetek magatokkal *jó, meleg körgallért.* Kipróbáltuk a Jamboreen. *Hosszú, simított gyapjuszálain a legmögörvább eső sem vert keresztül.* A hűs, kíváncsi szél elől pedig gondosan eltakartak bennünket puha redői.

A *gyapjúsweater* pedig most is, máskor is a legteljesebb mozgási szabadságot biztosítja. *Olcsóbb, cserkészszerűbb, melegebb* és előírásosabb, mint a kiskabát.

C SERKÉSZBOLT
A C SERKÉSZHÁZBAN
Budapest, V., Nagy Sándor- (Hajnal) utca 6.

Elovestad a mult számban közölt nagy fényképezőgép pályázatunkat??